בשלשה".

עין משפם נר סצוה א מייי פית שכלי כית

באיקוד כולכה ה :

: 1 100 pc 119 3 3

שיפה סקובצת לן המקרש בבית אנשינס בבית הניתרק אנשינה דרובים שוסרים ס'א סשסרים ג] ובית משמרים גן תנית זהל היח כו' חקני בית אב חיד ישנים כו' נידם תפרוד : ד] כמחרי מ"א כמותר יה] אתשמין יום המקדש יקני כלים אחדים : 1] דור עיין תוס(יאות דף כה ע"ל) ה) חבשר ומתרגמינן ורכא ע] וכמס' שבת תינת וביציאות ליש ינסחק י] ישכת נמחק ין רשכת נישה של יולן כקשוניות השתחית לפרקלין : 'לצווכא אמדי' בשמחים

יתנית שניא אחרת התנית שניא אחרת בחק. יג) השתבינ בכר שורא אות כ' במק. יג) המבלה המשאירד פון צורת ברתן במש' מון אירות ברתן במש' מון אירות ברתן במש' מון אירות ברתן במש' מון אירות ברתו במש' מון אירות חיבה קו מלמעלה לחורות כי לפ"ד ראוי למחקר "] קברעה בת ומלביחיון:

פי', הרא"ש בשלשה מפמום שמרים נכים בתוףם פין עד מוף בפרקים ביל בשלמם מקומות בכלים שמדים שימור ביל מישו משום בילים דחיין ופניות בילים דחיין ופניות בילים שבירות אלא נוירת בבחוב באל כחיקים שבירות מנח נזילת בכחיב כאל דכתיב ושתרו ונש כבוד סמיקים שלא יסיתו דעהש שמשר לא ביום ולא בלילם ממוד כת כיום ונת כנינם כדכהיב ביסידת [מ'נ יה] ושמרתם את משמרת הכית פסח : בירך אנסינם לשכם שמשממין נם את הקפודתיאלבונים נם את הקפודתיאלבונים

שקורה בירות בירות מעוקר מעוקר מעוקר בעוקר מו (כול עוקר מו) (כול ע

בשלשה מחומות. משום זנטי לאורויי נמעשה דתמיד ענודת כהגים נקט תחלה שמירתן ומקום שכינתן עד שהוא מסדר כל

ב ב מיי שם של ו: הסדר שנתהלה טופלין וכי כחשר הוא מסודר בחשנה ופנת נפקא לן מקרא מהלשכוח שמה לבית המיקד כ' כקדש וכ' כחול כלותר שתי הלשכוח ביי בנים דכים המקדש לריך שימור "דמי לא נפקא לן מקרא הוה אמינא דלא לריכי הפתוחות לו ב' מהם כנויות בקדש ובעורה וכ' בחול בהר הבית ובית שומרים דחין עניות נמקום עשירות וחי מסורת השים

גנבי כני המקדש ו] קנו אחרים ועוד זהוה אמינא דנחד שומר פני. ומקום שמירתן היה כבית הבטינק ובכית הגיטון ונבית המוקד. ככי גרקינן ככית מבשינם וכפית הציצון היו עליות. בית אבטינס היא לשכת מפטמי הקטורת כדתנן בפיק דיומא (דף יח) הוליכוהו לעליית בית אבטינס גבי כהן גדול ללמדו לשם הלכות תפינה שהיא אחת מקומות "הכרגים שומרים בבית המקדש היו אבמינס בית הניצוץ בית המקד בבית מעכודות קשות שנמקדש כדמפרש ביומה (דף מטי) ולפי שהיו הומנין על מעשה הקטרת נקרחת על שמם ומספקח היכן היא דאמרינן בפיק דיומא (דףים) שתי לשכות היו לכהן גדול לשכת

> נדול ישן וביוסא (כף ה.) מסרש למנה נקרא כן: מיח הניטו. ?) לא שמנחי בו טעם ליהר נקרא כן היו עליות. לשנייה כהרים לריך עליות מקום בבור בדמכתא לן בנכרא וילוו עליך וישרחוך ונוירם הבתוב היא ושמירת לוים לא היתה אלא לפעוה אצל השערים ולכך קרי ליה הפסוק ללוים שוערים במקרא לפי שלא היתה שמירתן אלא אלל השער והכהנים היו שומרין אותו בעליות על מקום נטה כדרך שומרי עיר וכל שומרי עיר בין כיום בין בלילה לא היו ישנים. ועשרים וארבעה שומרים בעשרים וארבעה מקומות נפקא לן בגמ' שלריך לבית המקדש שהיו שומרים יום ולילה שלשה בכהנים ועשרים ואחד כלוים ואפיט היו אותן שליות בטיות מקלתן בעורה יכולים כהנים לישב שם כשהיו עייפים דנגין ועליות לת נתקדשו כדתמרינן בפסחים (דף פהי) ובעזרה חין אדם יכול לישב דאין ישיבה בעורה אלא למלכי בית דוד זן והרובין שומרין שם. רובין הרי כהנים שלח הנישו עדיין לעשוח עטדה כנון פחוחים מי"ג שנה כפו (שמואל א כ) ויגדל הנער ח] [ומתרגמינן] ורכא רכיא ולפי שעדיין לה הגיש לששות עבודה (הין יכולין לטשותה) עבדיכן להו שומרים שאותן שיטלין לשטד איכן רולין לשמור ושיד כואיל ויטלין לשטד אין אט מניחין אותן לשפור. כית המוקד פיפה. בית המוקד פריח כפיק דיומא (דף מי דה ואתו) על שם שלא היה האש ככה משם לעולם מפני שהיו טשלין החש לנורך המזבת דחמרינן בתורת כהנים שמנוה להכיח מן ההדיוט שנאמר ונתנו בני אהרן [הכהנים] אם על המוכח אע"ם שהאם יירד מן השמים מלוה להביא מן ההדיוע ש) וביליאות השבת (שנת כ) תנן ומאחיזין את האור במדורת כית המוקד ערב שבת עם חשיכה דכהנים זריזין הם ולא אתו להבעיר ופירש רש"י להתחמם שם כהגים שהיו הולכים יחפים על גני רלפת העזרה דאמרינן בזכחים (דף כו) הואיל וכלי שרת מקדשים ונחרה מקדשת מה מלינו בכלי שרת שלא יהא דבר חולן בין ידו לכלי התם נפקח לן מקרא אף עזרה לא יהא דבר חולן בינו לבין הרלפה. כיפה כלומר לשכח בית המוקד ע"ג לשכה ין של חבנים היתה וכשביל ספרים אלה לי של הכלים שומרים לשם כנלות עיד כיפה דשמיתו לדין לעשותה עיד במיל ממורחן לדין לעשותה עיד במיל ממורח במיל מקר אובים נדול היה ודי לשכות פתוחות שם כנלותר במיל ממורח במיל מורח במיל ממורח במיל מורח ב שהכהנים שומרים לשם בנחוב ע"ג כיפה דשמירתן לריך לעשותה ע"ג

אבטינס וכבית הניצוץ היו עליות כן הרוכים מעשה הקטרת נכרחת עו שנט המספקת בשוברים שם "בית הבוקד ביפה ובית (א) בית הוה שכת רובדין של אכן זקני בית מחי למפות היו נכהן גדור נשת הברונה איש זו כבתר בארץ "לא היו ישנים ב החומה קטרה ופנים מוועם הואם מהברין ולבת נית למעים מחת בבערי קדש אלא היו פושמין (3) ובעידון ב שהיה שלקע מהה שלקע מהה הוא ושלה במווע מהרה שלק ושלה במווע מהרה בארץ "בלא היו ישנים ב שהיה שהיה הוא היו במווע מהרה בארץ במוועם מהרה בארץ במוועם מהרה במוועם מהרה במוועם מהרה במוועם מהרה במוועם מהרה במוועם ב אב ישנים שם ומפתחות העזרה בידם פרחי פלפון ולחת נדיום ולו דענת מי נשכת בבברי קדש איא והו ששבן עצמן פרהדרין למון ולשכת נית חצעיים אורן תרת ראשידם ומתבסין בכסות עצמן אורן תרת באשוד במון במון במון במון במון האודר מדון יוצא והירך לו נדרוס או לשכת כית אפשינת נלפון באיוע ישצה והשרב שהן יוצא והילך ולשכת פרסדרון נדרוס ושם היה כהן צ'אירע "קרי לאחד שהן יוצא והילך במסרבה

ורחשי (ג) פשפשים קנים מפסיקין בין קדש לחול כדי שחהרו כהנים ולא ינהנו כמקום קדש מנהג חול וא"ח כיון שעל מקום גבוה היה בנוי בית המוקד ח"כ הרי הוא חול דנגין ועליות לא נחקדשו חרין הכיפה היתה שוה לחרקע עורה לפיכך לא בטלה קדושת כיפה וכהאי נוונה יכן סוניה חחרת בפסחים (דף כה) על חותה שמועה של גגין ועליות דאמר התם נגין ועליות לא נחקדשו ופרכינו מיתיבי החלונות ושבי החומה כלפנים וחמרינן כשלמה דחלונות ללפנים וחתרינן בשמש החימים בחדשה שה ודב ש משכחת דקדושות כששוות לקרקע עזרה בשרן זל גבי הדבי במשכחת דקדושות כששוות לקרקע עזרה בשרן זל גבי ברבי ומחרליכן ינ] כבר שורת פירוש במעלות ומה היו משמשות מערכית דרומית היא היתה לשכת טלה קרבן

המוקד בטי חליו בקדש וחליו בחול

יאן פתוחות לטרקלין כלומר כחדרים הפתוחות לבירה ועדי מעלום עולין

דשם נותנים הטלחים המטקרים דרומית מזרחית היא היתה לשכת עושי לחם הפנים מזרחית לפונית כה גנזו בית חשמונאי אבני מזכח ששיקלים מלכי יון לפונית פט צמו כת השמונה הפני מוכור שם ספט מונפי אן נעולת מערכית בה יורדים לבית העכילה ידן טמא יורד דרך אותה לשכה למעיין לטבול וכית המוקד היתה בלפון עזרה טו] כדתנית במסכת מדות (דף לד): מוקף רוכדין של אכן. רוכדין כמו ילא והניתו של רוכד רכיעי שבהיכל (roh דף תג.) והוא דבר הטלט מן החומה ולכך (r) עשוין שמן הרוכדין היו שלין ערג מטותיהן שהיו בתוך כניסת החומה כעין מטות: חקני כית אל ישנים שם. אותם שהיה להם לעכוד למחר היו ישנים בתוך כניסת החומה ולא ארוכדין האי דא"כ היל למימר על נכיהם וכנמרא מוכיח שלא על אלו הרובדין היו ישנים דקאמר (ה) אילטוותא דקא שלקי בכו לאילטוותא ומוקף לאו דוקא אלא אותו בית המוקד שכנוי בחול היה מוקף רובדין של חבן כדי לעלות במטוח שהן בתוך החומה דבמקום חול היו ישנים ולא במקום קדוש mj דראשי פשפשין מבדילין בין קדם לחול כדי שלח ינהנו בקדם מנהג חול: ומפתחות (העורה) כידם. כלומר כידי אותם כהנים לשם היו מונחות כל מפתחות העזרה ומפרש במסכח מדות (דף לד) היכן היחה הנחתן מקום היה שם אמה של אמה כלשכת בית המוקד ועכלה של שיש כחותו מקום ועכעת היתה יון קטעה (ו) ומגביהין אותן ע"י אותן הטבעות הגיע זמן הנעילה הגביה את הטכלא מן הטבעות על ידי שבעת אי נמי ע"י אותן הטבעות היחה הטבלא נטולה כארן וכשרולין להגביה מגביהין אותה מן הטבעת נוטל את המפתחות מן השלשלת המפתחות נתונין תחת אותה טכלא בשלשלת ונעל הכהן כפנים שערי עורה וכן לוי ישן לו מכחוץ גמר מלנעול החזיר המפחחות למקומן מחת הטכלה יטידן שליו כסות שלו רשן של חותו טכלה: ושרחי כהונה

ורצה ברות הצדות (א) במשבר כיפה וכית נותל כלל ואתת כ' נמתן: (נ) שם שהסיון ימיקאלון וסייקו איתן. (נ) סשרים ד"ם כיפש וכיו הילטי שספסן שם קרש ומים מחם. (ד) היה שפייש היש" אלכן שבחיים מסס כדוציין במסס כיו שלכים. (כ) דיה ואקף וכיו דקאמר ניארא דשילמחסם דקא שלקא (ו) ד"ה אמשרימות וכיו ושנים סיים קסישם כיו ושנים אומס פו וידי איתם ספסשת וכיו אינ שליש ביי אומס ביו ביין למנכים שניים אחתם בן:

לקמן וצמסכת מדות (דף לד) ד' לשכות פתוחות לבית המוקד כקטוניות בשלשה ולפונו, וכני ואנוגול הבנו המומהו כו כנות אמונות בנות בנות המונה נכות המונה חקשות: ובת הניהרץ בך שטה של לשכה : ובית המוקד לשכה : שדות שם מדורא בראפריון לקמן כא ני פקומה חבריה משפרון העורה אמל מסומת ארדים מנ"א מסומת מראשה לקשן מרובים כתיה לדום והרובים כתיה לדום בנון רביא חבריון שיא רביעו לפירקן כסאות תולית וקני כתנים של בית אבישנים

פי' דראכ"ד בשלשה בקסח (תונים)

ופרוד כתונה בוצרים שיציא שני שערות שראיין לעבודה ינשים כמת שלו של חל מניה

כל חלילה השופרים את הפקרים משביל כבודו , בית הפוקר שכח שוותח פרורה תקדרת אבל הקרום בכ"א פוקומת כרניםא לקסן הרובים חלויים כמו רבי רוביין כפאות תליחם חל אףתן רובדין שדום משמשים ולמרה יצינים שם היחורים יצינים שם היחורים יכנים השרוד כוצונא שחז שמטרים לא דרו ישנים אים יחרונים תראוים לעבורה תרולים וצל תיה סתנת בשרץ רישה עליתם השתרונו דעל תדה מתנת בשרץ ביים על מהתרצה ואתרבה ביים מלוחם התרצה ביים בר מחקב בר משרב ליים בר משרב ליים בר משרב ביים מחקב בר מיים מחקב בר משרב בר משר עובות ספני הווצועה עובות ספני הווצועה

בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד ין שחיו

שערים נפתחים יוצא והזלך לו 'כי שרוא רוצה

לתרום את דכובה משכים ופובל עד שלא יבא

הממונה יוכי באיוה שעה יובא הממונה לא

כל העתים שוות פעמים שהוא בא מסרות

דנבר או סטוך לו מלפניו או מאחריו הממונה

בא ודפק עליהן והן פתחו לו אמר להן מי

"שמכל יבא ויפים הפיסוי] מי שוכה וכה בו:

ינם' מנא הים אטר אביי 'אטר קרא 'והחונים

לפני דבשבן קדטה לפני אחל מיעד מורחה

משה ואהרן ובניו שוטרים משטרת חמקרש

למשמרת בני ישראל אמרי אין שימור בעלמא אשכתן דכעי ו] כהנים ולוים שימור מיהו

מתניתיוקתני כשלשהמקומות הכרנים שומרים

הכי קאמר והחונים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה והדר אחרן ובניו

שומרי משמרת המקדש אהדן בחד מקום ובניו בשני מקומות ממאי מרכתיב והדונים וכתיב שומרים חונים לחוד ושומרים לחוד

(ג) אימא כולהו בחד מקום לחדיה לא ס'ר ים מח משה בחד מכום לחדיה אף אהרן ובני ים בחד מכום לחדיה רב אשי

בביח המקדש ו בי "וחלוים בעשרים וא' מסום 🗜

עין משפש נר מצוה

לכתנים למחד שפני עו לכיך שרשקרים נשתחש כיון שנשתחן יוצא והולך לי חלן לכ' שלי שכני יום בעל קרי שכיני עולי שהלהנים מיני שתחים רשמי

חיו שופרים ראסר

אין שומרים החלר התונים לפני חמשכן מה במשכן שומרים הם הבי נמי בכהמ"ק י אמרי אין ודאי שימור אשכתן רביני האלי קרא כרגים הרויים בהרי הדרי בתיבי

ויכניו אוכשון ומשה הדי לי ומעמע הגבי הדרי הרי יחבי ואכתי פגלן רכג' מקומות ומגלן דכג' מקומות ומגלן דכתנים [כפני עצמן]

קאטר והי המשכן

Least.

פ" הראב"ד

ובית רעיצוע ובין לאותם

סכאל ומכא' פּי, כפּר גוקלונו הן עושבנט דמשבט מנוקטון, אמומנים לכנו נפולונו אמומנים לכנו

פבטסיבה "הדולכת (4) שלו חחת הבידת ונרות יא]טלו ביח המקדש היה המחילה הילכת אדולקין מכאן ומכאן עד שרוא מניע לבית ארמבילה יומדורה היתה שם ובית הכסא של

> רכתב סשה חוררו אבל פנוחות להר הבית אין עליהן (יכניו (יכשו ימשה הר השום מה מבור (י)ים היה ביות קרושת הר הבית (י)וק שכח בכילר טלין במים (מסתם דף פרי) ומף על פר שבטיות בקרש ולמ"ד מקום יש בתר הבית ובירה שתו תחת חותו מקום דינים המחילה נמשכת ולכך שש מודעם וגני דמחילות לא נהקדש חב ובשל קרי המחילה נמשכח ולכך עשו מחילה שמרים: וארת כני: דמדינות נו נונן שו היידי בי במקום מסקום מחלה הדב במקום במקום מחלם מדן לעודה הדב במקום במקום מכלון ומכלף במקום מה מלום מכלף במקום מכלון ומכלף במקום מכלון ומכלף במקום מכלון ומכלים במקום במקום במקום במקום במקום מכלון במקום מכלון במקום מכלון במקום מכלון במקום מכלון במקום מקום במקום מקום במקום מקום במקום במקום מקום במקום מקום במקום מקום במקום מקום במקום במק פס שיה דקרא משפת בשרוש ג' בקשה . שם . במחילה סמוך לבית העבילה אחר שמבל מהחמם שם: ובית הכסת של של כבוד י חהו כבודו לפי שים בי פחח וחדם שנכנם שמה יגן ימלחה נעול פצור סים חוזר לחחריו לפי שמבין שיש צו פר וצי או או היים ולמי הסתח סתוח בירוע סחין בי היכא יהיה או היים בירוע סחין בי דר יהיב ואינו פרי בירוע סחין בי דר יאינו פרי למים להים ועלכם מס לעסות לוכיון יותר יהיה ואינו פרי למים לבית העבולה ועלה ועלה ונסתפג כמ' התחיים הספינה העל היה התחומה להיה התחומה להתן בתם' התחומה בנים להים ולהתומה בעל התוברה והת התקום להתם התחומה בתהים מבילה מחון הלהתומה בתהים מבילה מחום בתחומה התחומה בתחומה לקון שקורה דוום רגיי צוום היים כוריבי שביים מלות לה זכ לה מטרם בדייבי והצרה או זכה הוא וכלון עולם או ובלה מטרם משל מה לה זכ לה מטרם בדייבי הצרה או זהה וכסינים ווסף ו 1000 מקלום יספול דפיד בדייבי הצרה או זהה וכסינים ווסף או 1000 מקלום יספול מהלום מהלום מהלום מהלום בדייבי בחובה הליביה מולה מהלום בדיים בדיי לישו כ"א היונט הם כלולה מו שבינה מאד היום שניהם מדי היום שניהם שלה א היונט הם בינים למ"ל בלעכל מבינה ממנים מדי אימים א היונט הם מדי היום היינים היינ שנים לאור שועפיורו ימים ולה לינות וכדה דולדת טבילהן ימים ונה ביותר בלילהשרגי כל ז' שלק הן ממחים הילכן יחדר לא היה צייבון בלילהשרגי כל ז' שלק הן ממחים הילכן לא היה צייבון בל ז' שלק הן מפולק בל ז' של אים בל ז' של אים בל ז' של ז' בל ז' של לא מחיר אבל קאן בנה לול של לא מחים לי

תחה בית המקדם ורלסה תחד סתות

ללשכת בית המוקר של מקום חיל ורחשה

החתר פחות חדן נשרה אל מקום הטבילה ואסי' לרבי יוחגן דאמר מחינים

שתחת כיכל קדש ה"ת בסתוחות לקדש

א אמר מסיפיה דקרא שומרים משמרת למשמרת: וברים מוכחדיש מקושות אצל אחיו הכהכים - דאנו"נ דעודיין אינו קיבור עד שיעריב שמשו זיהה מבול שהיא שופרים בן בום שירו שופרים בן בום זכין בילר ברשרש יום הול יל יד) דמכמים לא הטריחים ללכת וללאת מסם מחיר ואילה טוא לקסן ונסמגת מדות עו שיאיר סיום דרא דאמרים טטל יום לא יכנס למחלה טיה מדרבק לקסן ונסמגת מדות יציים וריים וותר של של מותר מים להוכית על אותה שמשעה של יבשות (דף ב) זכה ערוש איר בית אב של מותר הספת וראה קיד בי צוה איר בית אב של מותר הספת וראה קיד בי צוה איר בית אב של מותר הספת וראה קיד בי צוה איר בית אב של של מותר הספת היותר של מותר הספת וראה של מותר הספת וראה של מותר הספת וראה של מותר הספת בתור הספת היותר של מותר הספת בתור הספת היותר של מותר הספת בתור הספת היותר הספת בתור הספת היותר ידה יישים בנדי קיים יום למדור תכמים אף על פי שלון עבול יום להי ככנס זה ככנס שופני בא איבר ביה אב פיי עם בש ש בי עו בית וידה בשם שלון עבול יום להי כמה הכי יותק אמר דבה הוא לא שי אחד יוצב א לפיל עם בי עם בית וידה שם שלון עבול ובחשם באל בחשם בא אחדם בב בציים בל אחד יוצב א לפיל עם כל אן כן שלאמר יותק לא לא לא עם לתואם לאיים וככי פירוש דבר מדרם פשמים בל אחדו לכן אות מקול לא לא לא לא ני כמס לתואם לאיים וככי פירוש דבר מדרם ביישים בית שיבון הלא לא תל לא לא לא לא עם לתואם לאים וככי פירוש דבר מדרם בית ביישים בית שיבון הלא לא לא לא לא לא כל בית וכך בתוח לא מפים דבר מדרם ביק ביישים אות בין אותר בלאפור ולגב לאייר בכרת וקם כהו וכיוע דקל מפרש דבר מדרה דלי ביישים בנית אבשים בית הל לאיר בלאפור אותר בעולם להי לא לא יותף לאפר של א נותר מום בית ביותר אלא אישים בר בתוח בר הלא כה לא יותר לא לא מול של אותר לא לא מול של אותר אלא ביי אותר של אותר בלא לא היותר לא לא היותר לא לא מול אותר לא לא מול אותר לא לא מול אותר בנית אבשים בנית אבשים בכל היותר לא לא היותר לא לא היותר לא לא מול אותר לא לא מול אותר בלא בייש לא לא היותר לא לא מול אותר לא לא מול של אותר לא לא מול אותר לא לא היותר לא לא היותר לא לא מול אותר לא מותר לא מותר לא מול אותר לא מותר לא ששה אין בי אלא ודאי לפרושי מילחא דח"ק אחא ושוד דמוכח בכתובות ELLULY CLUCTULE (1) (re, topic ordinate (יף יו) דר' יוחנן לחי הכם הוח דחמרים החם חמר רב כחמם חמר רב

נשמנה משלה: כא במסדבה רוליתי בסקרוט של ר' יעקב בר שמשון וצ'ל בכל מחום שיכוח מס יששה הואל ולל ישבור ולקשן כד למשמ השתיאה בשנה הרובים לא אול איית שמשובה הוא שמוד של בכון ששלון ויורדין בו ע"י גלעול: תחת הבירה היים המשת משמד אם המשת שמשר אם הרובים לא אול איית שמשר אך

תמיד

מממים חסרו לכלמי לממחים עוד מד ממר משים חשר שלח יחשיחום שמפני מַכברר וֹן זה היה בברד "מצאר נעול (י) יהדע מ שיש שם ארם פתח בירוע שאין שם ארם ב ירד ומבל עלה ונסקפנ ונתחמם כנגד המדורה מבודה ומצמידים חותם שם כדי שירח פיחם בני פרם מורעים שמחמת שימחה כם מדלים אלה יאמרי פחמת מלחכה פול דלם היו שבים לביחם ילמרו השלם שמות חולה למרום חת המונחיכל חיתם לידו חום חורם וכסוף מחני' מסרם כילר פורם חו המוכח הילכך קחני מי שרונה הפייפות ומפלש ביומל מה היה שני ואמרים במסכם יומה (יף וי) ואין אדם ככום לפורה אפיני מיחר מד שימטול ומפרם החם שעתה : וכי בחים שעה כי] מתונה(ו) שואל ואח"כ משיב כלומר אכני מפרש לך: לא כל העתים שיות סעמים ואילו קרא כרגים ולוים כרגרי הדדי כתיב אמרים

במקום סקוש דבמים ביה פנסים מולך ברגש מוממיש במסכח יומה (וף פיים מחחיל פינ משים דהי קייםי כטליפר משוכב פי פנבר דהו פחריכם לבית ולקמן לחרד שפיים את פורד תרומת הדשן והגיע זמן עבודת יום שחיפה קחר וירדו להם ללשכת הגדים ושעמת כלשר פירשהי שחים מקום בינות מותר לה בינות המותר בינות המותר בינות המותר בבינות המותר בבינות המותר בבינות המותר בבינות המותר בבינות בבינות המותר בבינות בבינות המותר בבינות המותר בבינות בבינות המותר בבינות המות מקשות כיו כהנים של כניים מתו כים לית דמתי במחני דבשמה מוכניי כיו

מי ודאש

כי היכי נפליני ר' יותנן וד"ל ין בעולתו (יותה קיר) בני כא הזכרים לה כה בשה היבין של הו בכי היכי נפליני בי אחת היבין ומליני בי אחת היבין בי שממשים (יו נריש) במשח היבין מו שמשח בי משרת היבין מו שמשח בי מו היבין מו שמשח בי מו היבין מו שמשח בי מו היבין מו בי אחת היבירה וערות בי מו היבין בי אחת היבירה וערות בי מו היבין בי אחת היבירה וערות בי אחת היבירה ועדר וערות בי אחת היבירה וערות בי אח ד א פייי פים מפלי בית הנחירה הלי ו וצ'ה שלכה יה :

ה בפיי שם פים כלים מוחכתם כם תדלים ליכנם שם לעבוד ז ג ביי פינ ביונות פפירין ומיספין פלי יכופ"י כליל: ד פייי פ"ם מסלכים

יה אפריכ פלכים יה אפרי הפריך מפריך מושסרן של ה: דו ח מיין מיים מסר ביטול מלחכחם הם שכים: מי חוח מי שרי פיר מסוי מבידין ופוספן כלי פֿ . למחם אם המוכח כהרם שרולים כל אחד שיפוד בוקובצת ולחד להרום לה המזכה כים מכין לה בל ובריק: כו בהיו חות מיבת שלמי וקבל קודם שיכל כמשונה של יו בריק: כו בביו וחו שלמי וקבל קודם שיכל כמשונה של יו מה: בן עד שחשונים תיה : 3) עד שהשניה נפורות יותא העלך: ד) שנה המסתה בא לגוד 6] חציש וכה פי שלה דונה עו נמהק : 1) היכות בתיב וליים שימור נמחק : 1) על תיבות וחלוש בששרים תיבות וחלוש בששרים משלכת להיל העומר ביש משל ביש להיי ביש היל ביש משל ביש למשלכת ביש משל ביש להיי ביש למשלכת ביש להיי ביש להיים לי אמר להם - לכהמים שנאיחו בים אב מי ממד להם - לכהרים שלחתו בים מב מד ניין חופי וברים (דף שם שבל וברים (דף שם שבל וברים (דף מו ולב): ש) ביים משיבו בביי ושבל אשרו: ש) ביים משיבו בביי ישבל אשרו: ש) חורה ייטיים בכלון בחלי בית המוקד הבנוי בקום דלון מפולים פיים לגלו במורה

בשור מקום שמירתם

נכנסק לבלתש את רוב רד לחשש בכל בשך

נחד שופר חיי לרכת ולרכא ישב כאתר

ויראת כנגדו באחר נוראוא דמציתואחא

אבנים חתוכות יודאית

ספיו והיינו סצסוואראנ מכל הבניןסנ ב וקשרות אנג ט ואינו סצסוואראנ

וםי הוו טיפלני ראבניםי

תן היו מסתתין אוחן

נכנסרת חד יוצאות

ינ ג מיי' פיא מהלכות בית הבמירה פני ח - הכי קא בעי עליות ממש ותשמש למעוה בית הבמירה פני ח -

שיו משפפ נר ממה

נית הנחיה כנית כדרך על ות בהתשמים למסה ח] בכית. יד ד מיי שם פית הלי או דנמת לת היו עריכים למסה בבית מדות לד יותא ים אלא לשמירת כיצים בעבור ב) חדיה בנובה משם הכי בנאים על נבי מקום נבוה שבעורה או על גבי עמודים שישה שקובצת מכל עליות (ג) השיוש לא שההא השמים לן דחון מנכה נביהי למסה. מ"ם שכלפון שער ט"י משנה איתא ז' שערים היו בעורה בסתוחים מות פן ממדר (ר) והימים לחוכן מעון מיטם וכן מתר וששתה מגבר וששום (ר) ביומאור בגבר וששום (ר) : ז ה בית התבילה (ר) : ז ה בית התבילה (ר) : ז בית התבי ין כושה את שני של שהפרט לתעלה א) דחד היה על נכי אחור היה כל בל אחור היה בית אין שהור ולהון בית העבילה הי כלרן היה היה דיה היה בית הרבה בהי עכילה הון לערך כהגים כן שתיח הבשות שבת ניקטר שם היא ששם ששם בתחורת שער ניקטר שם היא שם שם היה בישה של היא של היא בית היא של היא בחברת חינת הבנסית שבתורה שנה פינור בי האום שבום נסחק. יו) פיתוח לחל מותו שער מיקטר שינו הדרך לאיתו שער נסחק. יו) פיתוח לחל הדר מותו לבות היו ע לחת להר ושתי לבות היו ע לחת הדר ויקפן כוכח.
 המלבים ולחת לשכת עושי הכימין
 הדר ויקפן כוכח.
 שמתקנין שם מנחית וכן הגכנסיה במחבת נמחק . יו די והאורר ומלפית שמה שבלפון שער המיטון שרבו נמחק יו אואור ומלפית שמה שבלפון שער המיטון שבנו נמחק יו אואואי נחקדשו יפרח של בית הניצון היה פתוח ננייני משת מקדש ופרח של בינו אבין יי שיה לו א) ניאה דניל הנת ליה ינ צרחל להר הבית מדקבני ופתח שיה לו יי] לחול חלמה בעורה היה מקלם הכמן כמין אכסדרת היה - חתו ביה למשה פרולה מרוח אחת כאכסדרא דבי רב

ם" דרא"ש שפרולה תכוח אחת א"ל ככל לדרון היא פרולה כפחם אכסדרות שפרוטת אינו קא ברים ולנים מכל לד והבנין של מעלה כטי על ככי עמודים שהכתים שמרים לתעלה היא זה כייים שים הככל היהכון של תענה פני עני גבי שנהים שב שנה שבת בל היה ביים ביים בל היה ביים בל היה ביים בל היה משת מתשתת כי מור ל של של של משת התקום ולקון מסים אינו אל אל תנפוס ואל תפוען הלו משת התקום ושל חוך משת התקום בל משת התקום

את אם מלא מבורות בער היו היו או את המושלות בער היו שבר היו היו את המושלות היו את כיא שררם (כם כמקומס

יא א מיי בה מכוסה מבה גביה כעלות: מכוס כם בעי רששעה ליה לכם"ם השירית הכתם שהי ושלים עליך ושרתוך הכי ראמר ויתחגרו עליך ושרתוך בכי ליהם שהי א מיי ביה מכועה מכולה המכועה מכועה מכושה שירף עבודה שהי עלית מכועה מכוע

תמיד

שתרו את הרכק לכל כליו ילכל עיבודהו דעטדהן של ייסך כשי תורה אור לייס הית משאם החתה אני מקיים שישר אצי בית אכמינסובית הניצוץ איבעיא להו עליית

ממש היו או דלמא דהיו ו)נביהי מנבה כעליות בעבורתך הבתוב מדבר או אינו אלא בעבורתם שעיים לומת איז שי שמרים לולל זה עדי צי ששיים. בעבורת השל במונה במונה במונה במונה של שני במונה במ בשהוא אושר "ונלוו עליך ושברו לכל כליו ש שני כנסג ויואה ולא על נכי לתחיים שי שייח בעוד ולכר עכודתו הרי בעכורתם אמור הא מה אני

מקיים וילוו עליך וישרתוך בעבודתך הבתיב מדבר הא כיצד כהנים שיטרים מלטעלה ולוים טלטטה בית המוקד כיפת ובית נדול היה וחד (4) יושומר הוא דהיה בבית המוקד ורמינהי שני שערים היו בבית המוקר אחר פתוח לחיל ואחד פתוח לעזרה א"ר יהודה בזה שנכנסין לעורה אים שפש קשן היה לו שבו נכנסין לכלוש העורה אמר אביי כיון דנכי תדרי היו קייםי סגי יחי בחר שוטר דוי להבא ודוי להכא מוכף רובדין של אכן רובדין מאי נידו גזרתא האצמבתא דסיקי בדו לאצמבתא ומי הוו מיפלני אבנים והבתיב והבית בהבנותו מיפו אבן שימה ונו' אמר אכיי 'דמתקגי ומייתי

מעיקרא אבני זומרתא ואבני רכרבתא כדכתיב בית אב ישנים שם: ואמאי ז'קני שמע מנס פע פתרים יו לה את בית אב ישנים שם: ואמאי ז'קניילי מצות אמר "ב" פתוח למע לתחבר פתוח לקדם לה אביי "לאו אדר, ארע, א לעיר" מצות לבית יצוה יסומל והחל חדוב הל התחברים בית הבית הבית המול החום הל המקרש: פרחי כחונה איש כמותו בארין י]: אמאי התם קרי לתו רובים הכא קרי לתו

דוד [בלבר] ואד סלקה דעתך לחול היה פתוח ופתח אחר לא היה לו והאמר מר לשכות הבטיות בקדש וסתוחית לחול תוכן חול ואם בעינן פיים בחקום מקדם פי הראב"ד שנחמר בבים חלהים נהלך ברגש חלח רלא אשכחן אמרה דשם ה רב יוסף אם שמע מינה בעי פהיים היו נה היה היש הים היב יוקף אם 'פתוח לתול ולתוד פרוח לקדש לאר אינו כר ושכי בי אבין יהה לא אשכתי יהידה - סוומת דהיה היה בזו בי וי יושו ו אשרת שפבל י שמנסיין בו לעודה סשבר קיבן היה לה כא יושו אינו אואי אותר סתח השו בתוד שער שבו מכושים לבלוש הבינים בבית המקר פחח קשן בתוך שער שבו נכנשים לבלום מכש עד הכקר ששערים נפתחים וכיון שנפתחים ייצה והריך מ חיץ לשתי מתנות ההיונו את העורה בלילה קודם החיית הרשן

וילוו עליך וישרמוך בעבודתך הכרוב

שערים חלמת הוו שני שומרים דלכל

כניסה הציחה וחף על גב דחתרים

מים חול לשנת בית המוקד הואיל והוה ליה שני שערים אחר בקדש ואחר בחול

הבטי לקדם נמשך אחר פתח והבטי בחול נחשר אחר פתח וכן חוכח ביומא

(רף כה) גבי לשכת הגזיה דחמרים

מינה שני פתחים היו לה אחד פתוח לקדש ואחד פתוח לחול דאי סלקא דעתך

זקן היה יושב במערבה מי איכא והאמר

מר אין ישיבה בעורה אלא למלכי כית

לשטת הבסיות בקדם ופתוחות לחל וויבא

ים הוו שימיני ראבניו דחליה בקדם וחליה בחול וחתרים שמע שוו יוצאות זוו נכנסי

לקום ולחד פיצוח ליתל דלי סלקח דעיקד כן כסקים הביוכ פתח לחד ביה לה ולקדם כיה כיתוח אנני נישר אצחו אפרי זקן היה יושב במערכה מיו איכל והאמר אשוח סבלי שני

מדבר י ולימדך הכתוב שיתו לוים בי א סיומות . כשרות

מפנים בשמירתך כהנים למעל וליים אימר כי אחד בייוח מפלים בשתירתן כתמים ומשטן ושם החד ון משם פנין (משן מ"ד וחד שימור הוא וראה יו) ליה הבית פאשש פנין (משרירה אי שנו בשתירה ב"א שנוים היו שנו במשם מבלים שת

לפי שאינם רולים לפתוח שערי עורה עד זמן עבודת חחיד בהוא יום וכן מוכח במתניתין (ח) לחתר שהפיםו על תרומת הדבן דלשם בבית וכן מוכח במתניתן (ח) לחזר שהפים על הנותח הכן דוסם בביר חיי שימו היום החוקד היו מסיםן וכו לה התפח החח את הפספו ונכנס לעודה חיי שי שימו ליים לככם אחריו כו' עד שהו מגיעים כו' הבל שלום וותני' דרתיד אליכא פנים מחם " הפשר דר 'ושהה למחץ אמר אביי ביות דגבי הדר מיותי זה כעד זה אי כלים דישר יחשים הר' יהודה דמחת אתר אביי כיון דגבי הדדי קיימי זה כנגד זה אי מני שמיכי אהדי דוי להכא דוי להכא - בחד שייתר שני דוי רואה כייו נים רשפרי הדשרי ער שיערי הר הכת היתר כתנה ישראל ובדשת הר הביח עד מנו לה דיי למעוב (שמו די לה) רובדון מא נישו ניחרת האלפוורת ה דפלק כה לאלטוות שטלון על הם למטום שקו בחימה כעין מטית וקא פלקא דעקד דלאתר יה) שנבט בחומה חלקי, את האבמם ועשו כתין שער תניסנור היה פרונת ואבנים דקות בדכתיב בקרא (מוכים א ז) דהבי היו ששים אבר עשר למות ולבני דו אינות ואבני יאתות ליתן שתי אינות שבולמות לעורך אינעוואות הן עלפות וחין לעורה שתר ליחיקן ולהשותן בכרול אבל ליים דמאתר השבול יום תשבאו לעזרה אסור להניף עליהם בחל והא דכחיב (שי ו) ומקבות והגרון וכל כלי ברול לא שמע [בנית] בהכטיו היים בשרה אבל חוץ לשרה לא בבית המחשר במיר הבית שותא נקרא מחנה להי ישר ורפה ד' יתקב ו"ל סיט דקתחרן דדתקר ומייתי משיקרא כן מוכח במכילתא דאמרי התם לא תכנה אחקן נויח ש אי אחה בונה נויח אכל אחה שנה נויח בחיכל מ רושר דכיוו כולי תאי שליהם אכל לפי הנראה שאין צחרך בכך כי כל מחצה הלחיה לא נאמר שבול התם קרי לת רובים י ורובים שומרים שם והכא קרי לת פרידי כתוה -

מו ביווי בסי כל

שיתור. לוים דהה כהנים בג' (נ)

ושער כית הגילון ונתשטון הז' שערים

הה חשיב להו מחני' דמדות (שם):

ומז' אמרכלק. שרי הכל כלומר ממונין

אף על הגובריו: ד' נתנ אומר איו פוחחין מי"ג נוכרין כנגד י"ג שערים.

קם מערש לה למה היו ידג וחוחם ב׳

שערים דהוה נבית השוקד חשבי להו כחד הוחיל וגבי כדדי הוו קיימי

אלמא איכא מ"ד תמניא הוו ולדידיה

כהן וגנחי הוח לכנדי קדש: חכל

סיכור מהלפין כהן. אפילו שלא כשעת

עבודה: ש"מ כנדי כחונה ניחנו ליהנות

בהן. שע"מ שיהנו כהן אפילו שלא

בשנת מבודה הקדישום מחחלה וחגחי

כ"ד הוח ופלונתה היה כמפכת יומה

חיירי בחיסור שינה: ש"מ פנדי כחנה

[מצל רחשיהן]: ממר רב (וו) פפח

בית הפלין מן הלד קריין וכלו חיישינו דילמת מינגדר ונפל עלייםו. כלומר

מדשרינן חישורה דחורייתה דהיינו

בגדי קדם דחמור ליהנות בהן שלח

שערות מיירי ענורה ואית יהני שערות דהנו לעבורה רמורעי דתם דתהדלת תנהדה כשמתחיקין שם לשמור לדכי קרי לדו דונים! והכא דכבר ממוך דוא לומן עבודה לרוום המונח קרי להו פרחי - מנהני מילי! שנים בנים רכי מחפרש מתוכו דקייםי שומרים בד' פי נותיו מתוכו אמרי דר רבת דאי תפרי שאם נתולש השיטר וכצי מיתב מצי יתיב דאיט אפור עבריתן סתוכו י אסר עברינן מתוכו אמר אביי תרי פניתר לא צריכי שימור ' זיינו תאמצעי שכדרום האמצעי שכראשון אמר שבראשון אמצעייש יכוליון שמר ימינון אמצעייש יכוליון אמר ישבראשון אמצעייש יכוליון אמצעיייש יכוליון אמצעייש יכוליון אמצעייש יכוליון אמצעייש יכוליון אמצעיייש יכוליון אינוליון אינ רשבישיים יכולון לשמור האמצעי: אמרכלין ברא מרשל על הצוכר הא מרשל על הצוכר לכך קרדי אמרכל שומה על הכל מראילה תנא ברא המור חמשה ברא האמר חמשה הדו ולא קשיא אבל הילוך מחלכין בחן בלילה שלא בימן עבודה יונות אנה אינה נגר ראשיהן מן חבר שלא דיה ראשיהן נתעין בהן ויא חיישינן דילמא מינגדרי עלייהי דישמא לא מנגדרי ואשי

פי הראכ"ד

שוכדין כולן ביחד וחולקין ביחד קרי יספרים דרתם החדרה: ביליים דרתם החדרה: ביליים דרת דלה דרה (כם פרתי בתורים שתו יסב מדות לשבור לחברי קרי לדי (כף לד): והכליים כפ"ל מקומות ה' על לשבור לדכי קרי לדי (כף לד): והכליים כפ"ל מקומות ה' על לו להר הבית כדחנן במסכת מדות: ארבעה על ארבעה פנותיו מכפנים. הרציים שומיים ככ"ה לאלעה על האלעה מנותיו מכשים. בקיבות ושומיים ככ"ה מקיבות ולאצורים פנות אנגל"ש ין למקום שכלה החומה מקיבות ולאצורים ומתחלת מומה: יאן ה' על ה' שערים. שהיו לו ולקמן פריך משכעה שערים לאבום מ שנים שני שהיו נו ולקמן פריך משכעה שערים שומרים ואותן שנים שהיו לעזרה דתנן במסכת מדות (שם) היאמינים לפרבר היו ומסיק לה שסיר: וחרכעה על הרכעה היאמינים לפרבר היו ומסיק לה שסיר: וחרכעה על הרכעה ומפיק לה שפיר: וארבעה על ארבעה יראשים הציברים ותפסיק כה שפיר: ותרבנה על מדבעה בשנים ותי אמשים ממחן. [פנחון] קלי בין לשטרים שנים הינו ביקשוניה בין למטוח ולקתן מפרש מלי שנל: שנים הינו ביקשוניה בין הכי הבית היה ה' מלות למה על ה' בעוד שקרין אפרייץ בעד שקרין אפרייץ המזרח כלומר הר הבית מתמעש מכל לדדיו דרובו היה בדרום מזרה ושני פחות כים בו אלל מזרת ועוד שלישי פחות מן כלפון ועוד פחות מן כמערכ חחורי בית קדם הקדשים: מנא הגי מילו. דבעיכן כ"ח שומרים בכ"ח מקומות: במקני חגם למודה הלוים ששה למשתה ליים ד' לענכה ליים ד' וגו'. קרל כמשכן כתיב כימי דוד בדברי סימים וקא שני קרא את השומרים שהיו שומרים את המשכן ובקרת לת נחית למנין כהגים ומדחשיב לוים כיח ללמדנו שככיח מקומות היו דחי בחד מקום (כ) היה מיירי אמאי כלד מזרח ששה בתרי סני ומשום לוותה בחד מקום הוי שומרים אלה ודחי ה"ק בניה של בני כרנה ניתני (מזרת לוים לריך שם יב (וכולם) לירנות אלא אימא נגר ראשיין מן הדר מקומות וכן כולהו לתרו הג' כ"ל הוו חתר מכיי ה"ה וכחסופים שנים. כנומר קרא דהא חשיב שנים שנים בשביל פוף אמנורר ואשי פסוק כפל את לשונו כאדם המדכר אמנורר ואשי פסוק כפל את לשונו והיק וללשכוח התוספות בלא ירישה חד וכופל את לשונו והיק וללשכוח התוספות א אמר. כך הוא אומר לפרבר למערב ד' למסלה

שנים לפרצר ומעיקרא כשהקשה הש"ם כ"ד הוו היה סטר דשנים לא לשון כפל אלא דוקא ומתרן דודתי לאו דוקא כם לריך לנות שהרי חבירו שומר באותו אבל לכם בשכת לריך לנות שהרי חבירו שומר בחותו פחות קבעו שלי דבנן לד חבל הכח חותן שנים דקתשיב קרח ביר השקדש האיך חיו כאתד בשביל לוות שולידו בלמדו. כמדד כחחד כשביל לוות שוליין כלפיז. כפיד

ההם רא מסי סיובר אחרי התם. גבי שמירה דלא מטו למעבד עבודה שלא הגיעו לעשות - דקחשיב כ' כ' דוקא כחיב ולא כפל לשון זגם שנים לפרבר: ותלחת שו * מי' פיה מסלבום הביא שריה דמטו למיעבד עבודה של של מותם ששנים שם כנית המוקד ראויין לעבודה במים הכת מלינו בכהנים יותר מג' שמירות דמטו למיעבד עבודה של שמים ששנים שם כנית המוקד ראויין לעבודה ביום מקומה מים שמים מן המשות: חב מחור משמת למשתרת: ורמוד מתום מן המשות: חב אדקר יות של השות השותה מתולקת לו' במי תורה אור במודה השרא מתולקת לו' במי תורה אור במודה השרא מתולקת לו' במי תורה אור חבות כנגד שפת ימי שכום וכשבת

פרחי כהונה אמרי אין התם דלא מפו למעבד עבודה קרי להו רובים הכא דמפו להו למעבר עבודה סרי להו פרחי תגן החם "בשלשה מקומות הכהנים שומרים ככית המקדש בבית אבמינס ובבית הניצוץ ובכית המוקד והלוים בכיא מכומות "ה' על ה' שערי הר הבית ד' על ד' פנותיו מבפנים ה' על ה' שערי עורה וד' על ד' פנותיו מבחוץ אחד בלשכת הקרבן ואחד בלשכת הפרוכת ואחד אחודי בית הכפורת מנה"מ אמר רב יהודה מסורא ואמרי לה במתניתא הנא דכתיב למזרח הלוים ששה לצפונה 6) לוים ארבעה לנגבה לוים ארבעה ולאסיפים שנים שנים לפרבר לסערב ארבעה למסלה שנים לפרבר אמרי הגי כ"ד הזו אמר אכיי היק לאסופים שנים (ב') אכתי עשריו וררי דוו היאך דפרבר חד הזה ואררינא בצוותא הוא גן ראויל ויתיב גביה משום דקאי אבראי יכאי לפרבר אכר רכה כר רב שילא כמד כלפי בר ואכ"א לעולם כ"ד כדכתיב

תלתא מיניידו דכרנים ועשרין וחד דלוים והא דכא לוים הוא דכתיב וזכר' יהושע בן לוי דאטר ריכ'ל בכ'ד טקוטות נקראו כתנים לוים² יוה אחר פרן 'והכרגים הלוים כני צדוק: 3 חטשה על חטשה שערי הר הביה וארבעה על ארכעה פנותיו מתוכו ה' על ה' שערי עורה וארבעה על ארבעה פנותיו מבחוץ מאי שנא פ

רר הבית דעברינן מתוכו ומאי שנא עזרה! דעברינן מבחוץ אמרי הר הבית דאי חמה ובעי מיתבי] יתיב אמרינן מתוכו עזרה דאי תמה ובעי למיתב לא מצי יתיב "ראמר מר\$ אין ישיבה כעורה אלא למלכי בית דור כלבר אמרינן מכחיץ אמר מר ה' על הי שערי עזרה [§] וה׳ שערים הוא דחי בעורה ורמינהי ה'וֹיבּ שערים היו בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד במזרח אמר אביי תרי מיניירו לא צריכי שיטור רבא אטר תנאי היא ארתניא אין פוחתין "מיצ גזברין 'ומז' אמרכלין ר' נתן אומר אין פוחתין פייג נזכרין כנגר יינ שערים דל חמשהדדר הביתפשו לדו חמניא דעזרה אלמא איכא תנא דאמר תמניא דוו ין ואיכא תנא 🖺 : דאמר שבעה ואיכא תנא ראמר חמשה הזו לא חיו ישנים בבגרי קרש כו': יושינה הוא רלא אבל הילוך מהלכים ו) שמעת מינה בגדי כחונה ניתנו ליהנות בהן אפרי הוא הדין ראפילו הילוך נמי לא והא רכתני לא היו ישנים כשים רבעי לפיתנא סיפא אלא (4)

פושמין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהן קתני רישא נמי לא היו ישנים •) והא נופה קא קשיא וכניחון אותן תחת ראשיהן שים בגדי כרונה ניתגו לידנות בדם כ) איםא ננד ראשיהם האטר רב פפא "שמע מינה תפילין מן הצד שריין ולא חיישינן דלמא מינגדר ונפיל עליידו ה"ג מסחברא דכנגד ראשיהן דאי אכורת תחת ראשיהן נהי דניתנו ליהנות

בדן תופוק ליה משום אימורא דכלאים ה) (מחת הל היד יותה יה) כן סעים הים (כי פפר ממטת קר רס שמה) ג) (יותה פת כים) ד) יותה פרי בים

בשעת שבודה ואף על פי כן שרינן ליה להניח מחת עראשותיו שלא כנגד פי דרא"ש רחשו ולח נזרינן שלח יתנלגלו ויכוחו כנגד רחשו ונמלח מועל וכח לידי ליסורל דלורייתה שמע מינה תפלין מן הלד מותר להניתן בין כר לכסת שלח כנגד רחשו ולח חיישינן דילמח מיגנדר ונפיל שליהן והוי איסורא דרבגן דדמי לכזיון שיהם רחשו מונח על התפילין כלומר מדשרי דבר שיוכל לבה לידי חיפור דחורייתה כיש דחים כן למישרי חיפור שחין יכול לכח אלח לידי חיפור דרגכן: ה"ג משפברת דכנגד לחשיהן. מחשיב דחי פ"ד תחת ממש נהי דניתנו ליהנות בהן ומש"ה מותר לישן כומן שהן תחת רחשו וחיסור שמח יפיח כהן לח הוי חלח כומן שהוח לכוש דחו הוח נגחר חבל חם הן בין כר לכפת ליכח חיפורת דשמה יפיח: חיפוק ליה לחסור משום פני כלחים. והינ יכול לחרן לעיל כשחירן היה דאפינו הילוך נמי לא ולויידי כו' אלא שיוכל לדחותו כדדתי לים השים לקמן:

שתי של מכול לכך נקיע ליה במילחים: מ"פ יות רפיי שם פים פירי ל למעבר הר סמית דעברים שמירתן מתוכן. יום ה פיי פיר מלום למעבר בין אפעת בין אפערים: ומ"פ שורם כלי ספודם כלי פריי ביר בלבי: לעבריע שמירתן מכמרן. בין משערים בין מפטח שורה: דמי המה. כלומר [מדום כיו ביא] כין משטע של איז ליי מואה אנאני רים עייף מלשמוד לא מיל יותנ: כי סיי שם אלכה ז: לאמר מר כי שבדיע מכחד. דאי הוו מחוכן לא פלי יותני ואדא למעוד כי ריום: לאת לפיי אתי מינייהו לא כי בי חיי ש שי באלם ביום: לאת לפיי אתי מינייהו לא כי בי חיי שי שי באלם שייוני לוים דאל כבנים נצ' (נ) בשל עלב בי שימור. לוים דהא כהגים בג' (ג) משיקן כלכם דר שיישי של שהלמו שמרי להו ומה ניהו שער בית המוקד (ופרק ה מהלגום בית נשתר בית הבילון ובתשנון הן שערים בנחירה כלי ו) מש"פ

ח'ים טי מספי

שימה מקובצת מתמין מדיג שוניין שהי הלשון נמי אוליום ארבעה לעבה מברין הם השוערים וזהו הלשון נמי אוליום ארבעה לעבה אירא התחריו וכו' ורי נתו היא ופרושי ליום ארבעה: כן המא דיתיב נביחתיבת ראויל יתיבעל ?) מיתב מגיי יתיבעלרינופתונותינת אסרתן נטרק: ה] כלכד ענדינן מנדאץ חינה אטרינן נמחק. ז] ח"נ איכא תנא דאסר המשת קרת דוקה כלוים כחיב ולה בכהנים: הלמת היכה למ"ד המניה הוי. וחלתה תנהי כינהו: שינה חול דלה. שמה יפית חיבות ואיכא תנא שבעה השת ו' נסחק: 1] פהלכין כהן שמעת: ה) ישנים קרבי מיחת ושניחין ותיבות וחש נופא קא קשיא נטחק: ע) כחם אמר רב ממא אלא אימא הנחת ראשיתן אלא אימא בנגד ראשיתם אשר רב משיייי (רף סמ.): חול הדין דאפינו היעד נמי אסור והא דקחני לג סיו ישנים משום דכעי למחני סיפא אכל פישטין כי. תינה פפא ל"ש: י] במקים שכלה תחופת אתחלת רומת אחרת הש"ר - יל) ה' שפרי תעורת דה' שפרים חיר לחן תיבת לי נפחק: ניתנו כיהנות כסו. מדקתני חחת רתשיהן: חכה חימה נגד רחשיהן. יבן ששה מסופות תיפונ יכן ששה מקומות תי תטלה נפחק: יג] וארך חיבת חוא לי יץ) די לא בעי

דרא ממו למענד מנורם. כלה כניתו כי שערום בנח כבים בי שמתים היעורין כל כלילה שלה היעורין כל כלילה שלה למתר דבוצו לשער כמנול שלו שנים כדי שיכני למבר שרם שיכנו נספול שרה הענודה נמיד. תנן הפסי נמסכת מדות בסלטה מקומות אההים שמיים זהלוים משהם: החליום נכיא שלם שהם בכ סכבים ד'ת כפני שנתן זכ"ת פיי ששתחי הליים ככית תקופות פולבד גי ספורה . כים סניפן ספורה : כים סניפן ספורה : כים סניפן ספורה : כים וכים המוקר שנים ממם ובים חכשינם פן ספורם ממחק כין בשנים כין בפסת לשבת סקרם . סיח לשכת הפלחם . חי נמר לפה היותרת נמר לפה היחה מיותרת לנקר נה היי שטו הונין נפ הב משחין לשבת הפרוכה לנקר נה הקרעה

לום די כיני ב ני יראמר רכי שמעון בן פוי א"ר ב) ראשיהן ש"ם ראשיהן שים ג) פחינים מון בשחילה כמסיבה דיציכת נ"ל שכע ל

פי הרא"ש מתחנו שתירב זו להוריך לב בני לוים משם דהוי אצלה רתוך וריולרך לחותר העלחא כרנים וכיא דליים (שי קחם ג' שקשום עבו הכח מחילה ופתוחה להר הבית מד פרן וכם פען זי ביני בעוקה לבני כדר הצית בדי לביני מחד בציים ולחד כדחית ליה כדפריםית בציים ולאת לי לבעל קרי דרך שם למד כלאית ליה ולמד כדחית ליה כדפריםית בציים ולאת בל במתניי ולעל קלי מקחלת. הני דרי מילי (ו) שמעיכהו מרביה בציבה ביו נכם מי נון כי רבדה אחריותיו מיש שבב בשובה *)לחלר בית המוקד הבנוי בהר הבית

דכלחים ואסור לישן עליהם חומרא דבלאים הוא ומשתמא הכא לא התירו בם (ושם וניימה מש הואיל ולה לצורך עבודה הוא אלה איבה ריש בן פיין כנגד ראשיהן היו נתונים ליכא חותרא דכלאים ירן דכולי האי לא מחמרינן שיש היכר לדבר ולא אתו לידי איפורא: ואיכעית אימה כאותן שאין כהן כלאים שיבה מקובצת לה מימה הינ מסחברה דחי נחנו ליהנות בהן משום כלחים ליכח דבהכך דלית בהו כלאים קאמר דמניחין חחת () השמית שלם היה הלשיה ונכודה יותה בפרך כל ו (דף היה או היה או היה הל בפר הל ו בפרן בל ו ו בפרן בל ו בפרן בל ו ו בפרן בל ו בפרן בל ו ו בפרן בל ו בפרן בל ו בפרן בל ו ו בפרן בל ראשיהן ובסדר יומא בפרק כא לו (דף ליהמת בהו ותיפוק ליה משום איסורא ביירים, ומשכה ל שכנה להנות בהן תיפות נהי דניתנו (הקשות נהי דניתנו הג' בי משום שמח הג אברן מושרה בהן מיפוק ליה משום שמח הכ הדרי "ון נשבה ליה שתח בהן האומור שחת המים היו את הבילון האומור שחת המים היו את הבילון האומור שחת המים היו את רכ דרדי "זן נשנה יפית הוחיל וחיסור שמח יפית הוי חם יה) שרת אבי אם הם כנגד רחבו (ו) ובסוף יומל חין "ב כתוב בספרים ולח חיישינן דילמח מינגדר ונפיל עלייהו לכך פירשו הרכ משום איסור שמא יפיח בהם והשתא לפי פירום מודי אתיא שמעתא שפיר פ" דרא" שמי שייכות כבחי דהכי פירושו שימ מדקח שרינן איכור מקשות אלה שני היה דאורייתא כלומר דבר שיוכל לכא לידי שוורים נמקם את ומה איפורא דאורייתא כיש דאית למשרי דבר שאינו יכול לכא אלא לידי איסורא דרבנן דחם כחו הפלין כנגד רחשו חין כאן אלא משום בזיון וביומא (שם) מוכיחים מכרייתא אחת שמכיא השים וכא דנים שי שיי מוכיחים מברייתו מדון שיים . ב-מדות היה מקם של מדוב בכונה ניתנו ליהנוך בהן: בית ביות ולי ממח בר בית ולי ממח בר בית ולי ממח מם פול פיף וחלם מן יותנן דח"ר יותנן מחינות לה נחקדקו. ים ספי פון ומצם פן מותם אל"ר זימנו מחילות לא נתקדמו. איר צייור ישר יים מש"ר תיקנו לו מחילות ללאת דרך שם דרי צייור ליי ימלי ופלסמים כפרק כילד צולין (דף עו) דרי מיחיות שרים בלל אתר שתרם שתרם בלל במופו מוביח דרא דמיר יותנן מחילות

אלא למ"ד זהו אבנטו של כהן חדיום ננו כמי היה דכלאים כמו של כ"נ שא ספיף א מחי חיכה למימר. זכי הימה כלחים מסורת הש"ם מיחי יכם מכורת הש"ם (יייה יכם כיב יבי בינ) כלכיבה והעלהה הוא דחסור הכל מימן ידב ידוא ל

בת ה ציי פ ח מהי תותיה שלי. מותר להלישי ולישן על כלת. כית המחיר היא בציו שמל חיכרן נימל על כלת. כו ו ציי שה הלי ז' ותתחמה והסיה רוא הוא הוא היא החירה של כדק הדיום אלא למיד "אכנמו של כדק הדיום זהו אבנמו של כ"ג מאי איכא למימר יכי תימא כיאים בעליה ולבישה היא דאמיר וחתחמם ופסיק רישה הוא וכנד שארוג בו כלאים מלד ודו שני אפילו מלד אבל מוכך תותוה שפור ויסי "ותתניא" הא יעלתיוה עליך אבל אתה מציעו תתתיך "אבל אמרו" "נחבשים אסור לעשות כן שמא תיברך נימא מינה יה החחד חסור ליהנות ממנו דכולי הוו אחת על בשרו יכי תימא דמפסיק מידי אן יוסי בן לוי א"ר יוסי בן לוי א"ר יוסי בן אור יוסי בן שאול משום קדלא קדישא שבירושלים 'אפילו' קשר מצעית זו על גב זו וכלאים תחתיהן אסור על על על על על אים על על של של (4) נגר ראשיהן כן ואי בעית אימא כאותן שאין בהן כראים רב אשי לאטר בנדי כתינה קשין הן דאטר רב דינא בריה דרב ידושע דא נטטא נטדא דנרש שריא בין (ת"ש בנדי כהונה היוצא בהן לסרינה אסיר ובמקרש כין בשעת עבודה וכין שלא בשעת עבודה מותר מפני שכנדי כחונה ניתנו ייהנות פרן ש"ם ובמדינה לא התניא ככ"א כו יום פרק ביומא "פרק באיתא ביומא "פרק בא לו ב"ג קדוב וכו" ער איבעית אימא ראויין הן לבגרי כרונה ואי בעית אימא "עת לעשות" ב לה' הפרו תורתך): אירע כרי באחד מהן (וכו'): מסייע ליה לד' יוהנן "דאמר מחילות פרה הפרו שווא). §(וכו'): מסייע ליה לד' יוהגן לא נתקרשו ובעל קרי ששתלח חוץ לשני מתנית: יהנרות דולקון מכאן ימכאן כו' ד]: "רכ 2 מפרא היה יתיב בביה הכמא אתא ר' אבא שני א זוו זול ליעור שר י) בתר דנפיק א'לה אנחר ליה א'ל ליעור שר י) בתר דנפיק א'לה יור' אבא אי ע כ לא סליקת לשעיר נפרת מילי דשעיר לא רבי תגן יוכצא נעול בירוע שיש שם אדם לטיפרא דרא מיבעי ליה ין ימיעל ורב ספרא מבר דלמא או מסוכן הוא ווכרתני רשכת אומר עמוד החוור מכיא את האדם לידי הדרוכן סילון החוזר מביא את האדם לידי ירכון א"ל רב לחייא בריה וכן א"ל רב חינא לרבה כריה חשיך תקין נפשך וקרים תקין נפשך כי היכי דלא ין תרחק תוב 'ונלי כסי וכום שמוף ושתי : [שמוף] ואחית וכשאתה שיתה מים שפוך מהן ואחיב תן לתלמידך כדתניא לא ישתה אדם סים ויתן לתלסידו א"א אם כן שפך פהן ומעשה באחד ששתה מים ולא שפך מהן ונתן להלמידו ואותו תלמיד איסמנים היה ולא רצה לשתות ומת בצמא באיתה שעה אמרו לא ישתה אדם מים ויתן

"הניחא למ"ר אבנמי של כ"ג לא זהי אבנמי

לתלטידו אאיכ שפך מהן יארב אשי אמר הילכך האי תלמידא דשפוך קמי רביה לית ביה כמים אפקוויתא יבל מילי לא תופלום באפי רבך בר 'א) מקרא (ג) ודייםא דכפתילה של אבר דמי לתנן התם איש הר הבית היה מחזר על כל משמר ומשמר ואבוקות דולקות יפניו וכל משמר שאינו עומד וא"ל איש דר הבית אן (עי פורשרי גים | כח דים מיר | כאלפילכו ע"ם | ג) מרכוח כה סבי מכורת מד ז | (צ'ל אמר רב אשי הילכך וכי וכ"ל כע"י | כן (מדים פער)

יוני וכא בשין: (מרים שבה) בשבכת (מדיר) אליכם ליוכים ביוכים אתרת לכל לילכם ליוכים מחור על כל משחר ורששר ורשון לו מפתחות הד הבית ואמוקות דולקות לפניו וכל משתר. כשבה שהיה כא אל המסמר כל שמתר שאינו שותר כנכדו

שתרם הוא כרו של מין לוכות נו לבעול קרי דרך של בער כדרית ליה ולוכור בשם שברים הוא ביש של מונה מדים וליה של היה ביש של מין לוכור ביש אל מין לוכור ביש של מין לוכור ביש אל מין לוכ

בנ א שדי היה הסוטה הניחה למיד אפנטו של כיינ לה זמי אפנטו של כהן הדיוני. אבנטו של בהן הדיוני. אבנטו של בהן הדיוני. אבנטו של בהן בייני הדיים היינים של בהן מיינית השל ביינית היותן השל ביינית היינית ביינית ביינית היינית ביינית בי יוחכן כו' רב ספכא היה יחיב ככית הכסת. ולא הוה כיה (ח) בפתח דלת אלא זה היה תנהנו אדם שרולה ליכנם שם היה נותר ואם היה שם תורה אור אדס היה נותר כנגדו וזה חוזר לחזוריו

תרום ראבנם ש בתנ משל כיאים הח דכתיב יאר האכנם שש משיר יחכלה הדשכתנא תבלה שפרא אבל ורב ספרא לא עשה כן אלא רכי אבא ב ב הכיאם ריא יהי בחך ניסא סטח שתוריי על בשרו ותרבק כטש וכשיוא מתרמך נסצאת ד א על נכיו וא ת ביר נחר ואמר לו רב ספרא ליעול מר והיה לו לנחור כנגדו לכך השיב לו רכי אבא לאחר שילא משם ע"כ לא סליקה לפעיר ונמרת מילי דפעיר. כלומר עדיין לא עלית לשם ואתה מתנהג ני משום במעשיהם שאינך לנוע כמותה אבל פרסיים לנועים הם כדלמרינן בגרכות מינה דספקים פייה כפייק (דף ח) גני דגריים לתי לורכב למי שאיט של באים הפרסיים שלנועים בביה הכפלא וכו' ישיים של אותני של למותר לאל אינטעי ליה למיעל. ולו היה לו לומר בא אדוני אלא היה לו ינישא מחבר האפר למור כנגדו עמוד האחר. כשאדם ה' ששמון פי חיי ליין לפנות ומשהא את נקביו ומחודה פית יח אה אם הפרשה ליין לפנות ומשהא את נקביו ומחודה פית יח אה אם הפרשה אל המשדון גם בכנטו שלון האחר. אדם הציין ניא וחייץ הבאייו פרסיים לנועים הם כדאמרינן בברכות כבטמו פילון החחר. חדם הלריך נחא ותריק לד כאותן שאר בגד כרונה שאת להטיל מים ומשהח את עלמו גבי הטלת סקרון לבית ומתוך שתלמוז את עלון משט אוא ד' אבא הבחי ביני פרקים או ולא ולא תלמדך לימנות בנית אים הישישה ביששם ביני פרקים או ולא ולא תלמדך לימנות בניתו של בייששם ביום כשעה שבני אדם מלויין בדרכים במחא הצא איל ולא מנטרך להתרחק מניתן שבת ביישר של מאר שה ולח מנטרך להתרחק מניתן שכחי שיחים לה מקולא שייאת כפחית שלהם היו נשדות ואם תנטרן לשעיר משת שלי ליפנות כיום פעמים שתנשרן להתרחק השעיי באשר באשר ביותר אריין אי ומשרה והרוד ומתחבה חוד וגלי בפון בבשת לאתן בני עשר וחשהה נקביך ותפחכן הוכ וגלי כבי לניעות שלה ירחוד כפי והום הודם שחעמוד עלמך כסה לחתר שעשית לרכך שעוף וקתי שעוף וחתית. וחע"ג דחין

רוטיים שאינן בניפין ולאר חל חגן מצאו נימי כיומר לא האת ששוף וקתי שעוף ומתים. ומע"ל דמין ניים כיושר ינה החת אדם שותה אלא א"כ שוטף את הכום נשל וכשרית שאני כדאמר שטוף ושתי אפ"ה לאחר שתשחה שם ורב פפרא חבי פר תן לתלמידן. כלומר הא דבעינן כ הדבי דיא חידם שטיפה לאחר שחיה ה"מ כיין שאינן שרבא דבי אחקיים יכול לשפוך ממנו ומעביר הרוק בשפיבה צישורית צו שנו ארם וכן נמי חשרך אחרם ישנים ובא ארפטח משום כזיון אוכלין אכל כמים שאין מפוס בייון מוכנן פכן נועד לשני השך וכן פי חשיך שרכ יורר ולחל כן מן לתלמיון. שנון שנים שניון ביים שישון בני מכן תחלה כל כלכל דעתן הולליים שנון שנים שניון ביים שישון בני ותלמידו הול לל לתילל דעתיה קחל עד כדי פיים איים מסן מהסט היו מאקן המחור מה בני אדם החורונים הוא היו מים החור הוא לה להינה דעותה הדול עד כי אינו היה כל מידי לה מאת כל מידי לה האינות הלה להים או היה מקרה דכמתולה של אכר דמו. כל נחיד הלה אינות הלה היה וה מקם שתורה מידי דכר שאכלת וכא רוק נפיך ויא מצפיך חיב תלי

לא תרוק בפני רבך דאמרינן (פרונין נח יהוא בעל יכן למפריכן (פרוכן יהן בר אם אכלת קרא (ט) ודייפא שאם כא רוק בפיך אל תחזירהו לאחוריו דקכנה היא: דספחילה של שרום בין לחוריו הסככה היול: הספרונה של החוריו הסכבה היול: הספרונה של החוריו הסכבה השרוב הסכב היות הסכבה השרוב הסכב היות הסכבה השרוב הסכב היות היות הסכבה השרוב הסכב היות היות לשום או השרוב השרוב הסכב היות היות לשום או השרוב הסכב היות היות לשום או השרוב הסכבה הסכב היות היות לשונו הסכבה שבי ששרוש היות היות לשונו הסכבה השרום היות הכב שנה הסכבה השרום הכבים היות הכבים הכבים היות הכבים הכב

7776 ושמקו אותו ורותוירוצ שבין כל חדשות שוות שלא תפשה אנינות למי שישיאה ומדייך - APORT אחרים, כוח שול בעורה

שעושין במתכוין: מיא הימ דרך ישרה שימר לי החדם. הרצה דברים לריד לו לאדם לכחור אלא הכי קאמר איזוהי דרך אחת מדרכים הישרים שיטר לו החדם: חסוב שם המוכחות. לחסוב ונחת רוח באה לעולם: עליהם חבא ינו דרום כרכת עוכ. טוכה וברכה בחה לעולם אחרי כלומר עמי: בדרובר' נטל אסי המפחה. מחחת הטכלא של שיש ולא היה מוחה שערי עזרה עד שיעלה עמוד השתר חלה נוטל חת המפתח ופותח בער מעדה (כ) דלמדה (כ) דלמדה (כ) דלמדה (כ) דלמדה (כ) דלמד (כ) דלמד (כ) דלמד (כ) דלמד (כ) דלמד (כ) דלמד (כ) דלמדה (כ

לפורה כרחגן במרות.

מלמו שלה לישן משבחה לו שינה תורה אור לעינו: שלה על התם שינה. דבר שלום

שלום עליך ניכר שרוא ישן חובמי במקלו ורשות י) היתה לו לשרוף את כסותו וחם אימרים מה כול בעזרת כול בן לוי לוכה ובגריו נשרפין שישן לו על ין משמר ר' אליעור כן יעקב אומר פעם אחת מצאי את אחי אמי ישן ושרפו את כסותו אד חייא בר אבא כי ים מבי רבי יודוגן בהא מרעיתא אמר הכי אשריהם לראשונים שאפילו על אונם שינה עושין דין י] שלא על אונס שינה על אחת כמה וכמה תניא ארבי אימר איזו ודא דרך ישרה שיכור לו כותארם ין יאתב את התוכחות שכל זמן שתוכחות בעולם נחת רוח באה לעולם מיבה וברכה כאין לעולם ורעה מסתלקת מן מ העולם שנאפר "ולפוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת שוב ויש אוטרים יחזיק באמונה יתירה מישנאמר "עיני בנאמני ארץ לשכת עמרי ונר" אמר רבי שמחאל בר נחמני אמר ר' יונהן כל המוכיח את תבירו לשם שמים זוכה ין לחלסי שמרון זה לא היה הזהר לאלו טעל לא המפתח ופותה בל הקרוש ברוך הוא שבאבד בדביה זה השמרון והיה הזהר לאלו טעל לא המפתח ופותה בל הקרוש ברוך הוא שבאבד בדביה זה השמרון הלא החדיבה לא בשנה בל המקום בל היה בל המקום בל המק רוצה לתרום את המזבה משכים ומוכל עד שלא יבא המכונה אלמא לאו בפיים תליא

טילתא ודדר תני יבא ויפיים אלמא בפיים תליא של ככש במזרחו דהת נובה הכבש מילתא אמר אב" לאקשיא כאוקודם תקנה כאן שכות נובה הרבה תמות היה מפסיק: לאחר תקנה דתנו נו בראשונה כל מי שרוצה ก์ว่า

ברו ב מיי פים פכלי כים פכתירם סלי ים: הוה בעורה כדחמר במנחות (דף b.) ליצתן ושריכתן לריך לששות כפנים כם נפיי פינ מסלי ובמזרח היחה כדחק כמסכח מדוח (רף לה.): כביש אם ידן וואפן אמרו שלום הכל שלום. לה הסרנו דבר: שלום כפל לשון: פעמידו. מחותן שימה מקובצת כהכים ששי חביתים למשות חביתים ל] חיות לו אות ח' נמחקה ל] משמרתו אמר ה' לכחם חמין לרעוכה: מי שוכה לתרום את המוכח מית יערום את התוכח. וכילד פדר עשייתן אומר לו הזכר שלא תיבת אופר נמחק : ג) כי חוח מפי : ד) דין אלי על אונם שינה עישורון שלוני (אורם

תגע ככלי שחף עדם שהוה יודע כדכר לריך להוהירו שהוא שן יהא הולך יחיד ושמה ישכה רונם ומחוך שמההרין הותו במת מהר: עד שיקדש ידיו ורגליו מן לכדור. דלינה שופעלת (מן) קידוש ידים שלו למת התבחה שי היבה שי ורגלים ולריך לחזור ולקדש: והדי לשון שי היבה שי היבה שי שהוא נישם על מל המתחתה. כל זה היה חומר לו הרי שהוא נישם על הידות היה היה שהיות של הידות היה למותה מוך האי למותף שהביור. דלינה פוסלת (מן) קידוש ידים הממתה. כל זה היה חומר לו הרי למערכו של ככש כלומר באלכסון היה ה) מששה שהיו שניים נחונה ממולעת בין כבש למזכח כזוית ככבם היה נתונה הצל מקום שכלה בכבש דכיינו בין הכבש ולמזכח: ואין באדם וכנש שמו. שבין אולם למזכח שלין חדם יכול ליכנם (בהן) חלח בשעת עטדה וכי היכי דחדם חקור ליכנם בין חולם למזכח הכי (ו) הוח דחפור ליכנם כין אולם לכנש דכנש הוא כמזכח לכל דבר: ולא נד כידו. לפי שהולך יחידי: אלא מהלך לאור המערכה ולא חיו רומין מוסו. לפי שהי' מלד חחר

פי הרא"ש כפים חלכני מהין הפסכ מקם ולכני מהין הפסכ כמנים ופסים לפם הכנפיי

DOWN IT

20000 01

מארין ואוספן כלי מארין ואוספן כלי

אנידין ום פלכה יל :

לפשותה כך נרים ר'שו 1) זוכה 'פ"א לשלט

בערוך בשיך משפע: י] העצורו עושי

ין העשירו עושר הכירוים אות ח' נמחק: יו) איסרים לו חדי יכ"ל לא יבריות(דף כל ע"ל) ז' ג'ן הבורים אחריו רשודי: יון אלי האל אשרי : ע"ן שלי דית העלך תיבת יחא

לקדם קידם ידיו ורגליו מן הכיור

יב] ומפרש כזכחים (דף יש.) כילד הוא

מקדם מניח ידו הימנית ע"ג רגלו הימנית

וידו השמחלית על גבי רגלו השמחלית

ושופך מים ומקדש: נשל מחתה של

כפף ועלם לרחש המזכח. דרך מזרחו

מזרח. הכנש ארכו שלשים ושחים ורחבו

ט"ו והוא היה באמנע המובח נמנא

עיו משפם גר מווה

לב נ מיי בים מהף כזכחים (דף כמי) דעכשיו משתען והחם שרדין וייוכפין כלי מפרם שפיר: והן חומרין הגיע שת. ואר מייי שם פיכ מלי

משר למוח פויל ישנים של כבש "בחמה של כבש הסמוכות ללד

שימה מקיבצת משך המוכח מלד מורח חון לככש שמונה אן בשמתון של היבת המום ומלד מערב חון לככם ת' חמות אור שמום, כן חיבת שהי המובח ליב למום: ושינה מת שהרי המזנח ליב אמות: ופינה את הבחלים אילר ואילר וחתה מן המאוכלות ופינה את הנחלים אייך ואייך וחתת חיבת הייד נמחק ד)המנימיות וירד : מ] חיבות וחם הפנימיות. מחותן נחלים שנתחכלו ונפשו נחלים דקים דהוו דשן דאשר חאכל יורד נקן חיבות וחם
רצים ובאים במ'א
אינו מיות בזכרים "דף
כ צ"ל) אירוא ו]מבערב
מוכן, אורוא "מבערב
מוכן, אורון אור, "י
נמרק ז] אין הצדדים
מדויקין ת) ועל הכבש
נו רכני התחניה ותמידה החש כחיב. הכי גרסינן מן המחוכלות הפנימיות אבל גבי גחלי יום הכיפורים הסיפורים במיל מולה מלא מכי ברסיק מוכלות אלא מכי ברסיק הלא מכי ברסיק הלא מכי ברסיק הלא מכי ברסיק הלא מכי מוכלות אלא מכי ברסיק הלא המצור המוכלות מוכלות מוכל בעיקן בעיקן בעיקן בעיקן בעיקן בעיקן אין מיים שלא מארא אין הבלא ממוראו של כב ברק בעל אל בי מסק של המכי מסק פני אין לפון. כלומר של היו מאר אין היים אין בי מכי מסק בין בריים בין און היים אין בין הביי און און היים מהלך כדרכו דרד בין הביי אין דין דרא הבינו מאכלות משום נפחק, "ד]אמות את ז נמתק, יד אמות דקרקע עזרה אינו מן הכגש ותיבת וכל ל'ש של כבש. אלל הכבש בקרקע עזרה סמוך לכנש והלך (ד) כעשרה אמות יד](בקרקע עורה) מן (רגל) הככש ועדיין רחות יהבש ותיבת תכל ליש תמחק: מו] מן תיבת יילך עד תיבת אליבא רמ'ר נרשם על כל תיבת כן למעיה הדרות כי לש"ד ראוי למחקי הוח [מקום הדשו] מן המונח כ' חמות ש דשלשים חמות היה הככש תופם בקרקע בי לפידה לארות בי לפידה ראני למחקנ עון היה לו יפוד למזבח ביל בקרו דרויים עזרה טון (והלך כעשר אמות מן הכבש ועדיין רחוק הוא מן המוכח עשרים) אליכת דמיד לא שון היה לה יסוד עון הית תי ישד מכובה בלי בקרן דרומית אות י' לי נפחק פל תימות לא הית לת ישדה נישם פל כל תיבה כן למעלית לחותה כי לפ"ד האוי לחותה בי לפ"ד האוי איכא פל "לא הית לו איכא פל "לא הית לו למזכח כלל וקרן דרומית מזרחית לח היה לה יסוד ופליגי בה בזכחים יו) (דף מו.) יש אומרים לא היה להם יסוד שימש מד לא הית לו
ימר חימרה חיש אמרים
"ל שיאות ה' מ' נמרק
"ל) תיבת עדר נמיק
"ל) חכבש ותקרנ
"ל) חכבש ותקרנ
(ל) עבודה מ'א יש להם
"למת; כל) (והפרים יהחלבים שלא אית ו'

ניח הנסירה הלכה שישיר והשתא מעלהו כדי לקדש בו וכשמעלהו נשמע קול העץ דמי כיור פ. נפסלין בשקיעת החמה ואיכא למ"ד

תורה אור ולכך פריך ומי הוו מכקדרמות (ו) כו' ולא היו שומעיו את סילו עד יו שהיי שומעין קול העץ שעשה בן קמין מיכני לכיור והן אומרים הגיע יז עת קידש ידין ורגליו מן בריור ""נשל מחתת הבסף ועלה לראש המזבח \$ פינה את הנחרים (6) הילך חותה אתק בהמאוכלות הפנימיות ז] "ירד הניע לרצפה הפך פגיו לצפון חירך במזרחו של כבש כעשר ב אמות צבר את הנחלים על גבי הרצפה רחוק מו הכבש שלשה מפחים מקום שנותנים מראת העות ורישיו מזכח הפניםי ודישון המנורה: גמ' ומי היי אכסרראות בעזרה והא תניא רבי אליעזר בן יעקב אימר סגין ישאין עישין אכסרראית בעזרה ת"ל "א תמע לדייני עישין אכסרראות כעורה תיל "לא תמע לךיינים אשרה כל עץ אצל מובת ה' אלחיך הכי " קאמר לא תמע לך אשרה לא המעלך כל עץ אצל מובח ה' אלהיך אמר רב חסרא באכסרראות של בנין: היו בודקון והילכין כו': למימרא דחביתין היו קדימי מאדהעיא ימנין שאין דבר קודם לתמיד של שחר תיל "עורך עליה העולה יאמר רבה העולה עולהימים ראשונה א"ר יהודה להתם המין לרביכה:

הדרן עלך בשלשה מקומות

ראורן יאחיו* שירד יודם רצים וכאים פאים מחרו וקרשו ידיתם ורגליתם מו

הכיור נפלו את המנרפית ואת הצינורות ועלו לראש המזכח האכרים והפדרים שלא נתעכלו מכערב ין יסילקין אותן על צדי המזבח (ה) אם אין שצדרים פחויקין סדרים אותם בסובב ין על הכבש החלי מעלין באפר על נב תפוח "תפוח היה באמצע המובח פעמים(י) שהיו <u>ב</u> טליו כן כשלש מאות כור וברגלים לא היו מדשנין איתו מפני שוצא נוי למובח ומימיו ה) ביק קיה מנחות מע פסחים נהי יותה לג כ) גיו עם כחבוח קי [כית נהי ובחים קג בכל התקומת האי היתה בא)ג) במשנה הגיי שינקין

ליתן דמים על אותו יפוד אבל יפוד היה למזכח ואליכיה היה הכבש תופם בקרקע עזרה ל' והא דתכן הככם שלשים ושתים שהיה מתפשע עדיין כ' חמות למעלה על חמה יסוד ועל חמה סובב הרי שלשים ושחים וחיכח למד לא היה לו יפוד כלל ואליביה תופס הכבש בקרקע יהן עוד שלשים ואחת ומתפשט עדיין אמה אחת על הפוכב הרי כין הכל ל"ב. לכר הנחלים ע"ג הרלפה לחוק תן הככש ג' עפחים. לכר דכתיב ושמי ימונים של המצה למוק זנן הככם ב שפרים. לכנו לכנים ומתי ומתריבן ושמו אלל המובח ונהי דככם כמובה לכל מילי פ"מ היה לנו לקרבו אלל המובח ועדיין הוא רחוק

סכיב חומת העזרה ועל העמודים נתונים כמין תקראות: כמימרא דחביתים מו קדמי. מדקתני נעשות חכיתים מכלל דהשתח הוו מקטרי להו על גבי המוכח: והתנים מנין שלם יהם דכר קודם לתמיד. דבר הקובעו גבי מזכח לא יקדום לחמיד של שחר וז)הקרב כמו כן על גבי המוכח כו': להחם חמין כרכיכת. דמותר להחם חמין לעסוק כה וכשמגיע זמן הקטרחם לאחר שיקרינו אכרי תמיד יקטיר כמו כן מת החביתים: הדרן עלך בשלשה מקומות

תמיד

ראוהן אחיו שירד. אסדרא דלעיל מחי לחחר שחרם חת הדשן וירד מן הכבש יטן או נחקרב אללם אלל רוח שהם שמדים: מיד רצו אחריו וקדשו ידיהם ורגליסם מן חכיור. הוחיל (י) ורלו לקדם ידיהם ורגליהם ישנה כמו כן ללורך כן עבודה רשחים ללכת כין חולם ולמזכח: נעלו חת התברשת. יעים להפיר את הדשן ולפנותו לתפוח: את הליטרות. מזלגות להסיר את האברים: ועלו לראש המזכח. וקודם תרומת הדשן לה היו יכולים לעשות לפי שלריך להרים תרומת הדשן קודם שיפנו את הדשן לתפוח האפרים והפדרים כאן והחלכים שלא נתעכלי מכערכ. שלא נשרפו ונעשו דשן: ככן פולקין חותן לנידי מזכח. כמו מסלקין לנידי מזכחי סודרו כככש. כדי שלה יססלו בלינה שאין יכולין להקטירן עד לאחר שיקטירו חברי תמיד וחם לה (כ) סודרן על המזבח היו נפסלין כלינה ומשרינן בזבחים בפ׳ צק מיורי: החתנא ד' אלעור אוסר כו'ישנאסר לא הפע לך אשרה(כל עץ)ברל מקום וכל עק המובח (דף ש) דחין לינה במובח וכבש הרי הוח כמובח לכל דבר אולדי מובח

נרחה לרבי מקום שהוח פנוי וחם חין

בורים שקום וכל עק בעישא אצל מובח לא (מן) הלדדין מחזיקין סודרין אותם בסוכב או על גבי הכבש ולאחר שיסדרו (מן) הגידין תחזיקין סודרין חוחס כפוכב חישונ גבי הככש ולחחר שיסדרו לחיף הכי מאד מוצה ל חת התערכות יחזירו חת החברים על המעוכה ויליתו בה החור: אשר רב חשר החלו. החולו לעלות חת החפר על גבי החשות: מחמע ככן חומת באשחרית של בנין פעיוים היה עליו שלם מחות כור: תפות. נבור החפר שבחמנע המובח שהיו נושורפין אפר על גבי מערכה ומעלין אותם שם וזהו נויו של מזכח והוא נקרא תפוח על שם שהיה עעול כחפוח וחבירו במסכת עבודה זרה (דף נה) אף על פי שנועל בידו ונותן לתפוח לכור העובים

ימקורה אכל באטצע ומיום שיישה לא תיחה מקורה: היו בוראה וחילם ן: שיתו כי ביי מקורה: היו בוראה העזרה שמורים ישה העזרה שמורים ישה העזרה שמורים ישה וכך הולכין וכודקין אלו סיכן ואלו מיכן :

מלחד שטשנין נגיוה דחסור ליהנות מחרומת הדשן: בכן ומי היו הכפדרתות בעורה. השתה הה פלקה דעתך הכפדרתות של ען היו של מנין. עמודים של חבן היו בעזרה עד שתגיעו לפקים עושה הביחין שם הניעו אלו לאלו ואפרי שלים חכל שלים כלופר שלום שתכל מצאנו בשלום כל הכלים כשלום כל הכלים בסקים; העמידו מית ששה הבתין התקיצום ברי שיעשי הכיתין ואח"כ מי שומר לתרום כו' 1 לא היו רואין שתו' שהלו לתרום יאה כי שנהר תחדם
בי 1 לא היו רואין
שלא הילך אדם ככו ולא
שרמין כשל א חיי
שרמין כשל לא חיי
יידעון כה רוא עישהר
עד ששומעין כל העץ:
עד שומעין כל העץ:
מורני חולכל שחדה מעיק כשמושנו לקרש ידיו פסנו : זהן י חכתנים ידיו שסגוי והן הכרעים שבבית השוקר אומר ש רגיע עת כבר חציע תתורם יכיודי וחחת מו המאיכלות הפגימיות םן המאיכמת השניפיות זחר תרופת חדשן : צבר את הגחל פי תיינו אתן המאוכלות חדשת איין המאוכנות הדיינו מראת הצוף כו' חיינו ושמו אצ' חמובה : מסטקות עשוי כאותו חמנים שהי כאות: עץ מלא שינים שמושכין בו חחציר ז חחלו מעלין באפר ' במניפות על גבי חשוח מקבצין ייתו ועושיו אותו עגול על גני וושח מקבצין אחון רעושין אניתו ענול כתשוח וכטיבע מפני שרא נוי למובח שרשנותו ל) בידם במגרפות ולא ברגיים רשוב מרציאן איינו הכל להניקלותי המשחה. מימיו לא נתעצל כו' ומי רצו אכפדרת בעורת האי רפריך קפ"ר רבאלפדרת עמודים של

של עטורים אבנים לש

"לא נתעצל חכחן מלחוציא את חדשן יהחלו

ים טעב. הבתן טרוציה את יוזרשן החצר מעלין בגזיריו למדר את המערכת וכי כל תעצים כשרין למערכת הן כל העצים כשרין למערכת היץ משל גפן ושל זית אבל באלו תזו רגילין במרביות של תאנה 6] של אניז

ושל עץ שטן יסידר את הטערכת נדולת

מירחת וחזיתה מזרחה וראשי נזיריו הפנימים

היו נוגעין בתפוח וריוח חיה בין דגוירים שהיו מציתים את האליתא משם *"בררו משם עצי!

תאנח יפים כן סידד את המערכת שנית

לקמורת י) כננד (ו) מערבית דרומית משוד

מן חקרן כלפי צפון ארבע אמית בעימר תמש

סאין נחלים ובשבת בעומר שמונח מאין נחלים

ששם חיו ניתנים שני בזיכי לבונח של לחם

האנים 'האברים והאדרים שלא (היו) נתעכלו

של ותב אמר רבא נחמא "אמר רבי אמי דברה

תירח לשון חכאי דברו נביאים לשון חבאי

דברו חכמים לשון תכאי דברת תורת לשון

תבאי הא ראמרן תפוח וחשקו את תתמיר

בכים של זחכ רכרו נכיאים לשק חבאי רכתיב ה'אוכל עם חארץ) מחללים בחלילים וני ותבקע חארץ לקילם "אסר, רכי •] יצנאי בר נחמניב

בלשון חבאי ואלו הן תפיח נפן ופרכת

לאפוקי מדרבא דתנן חשקי את התמיד בכום של זחב ואמר רבא נחמא קא משמע לן

חני אין ו] דתם לא טאין עניות בסקים עשירות

תפוח הא דאשרן נפןי) יארתניא פעפן זתב

היתח עוסדת על פתח החיכל וטידלת על גבי כלוגסית וכל מי שסתגדב עלח על גבי כלוגסית וכל

א) (לל ריבט בל חבם שחרה וחנם) כ) (כל ריבחם) כ) (שנא קב: (מ'ני) ד) (כל ריבט) פן פרום לני (פר) מיכו

שמואל בשלשת סקומות דברו חכסים"

אים את הישרה כבים לא נמעלל כהו הלמוניא את הדשן. אערג דעי הוא לתוכה כשיש עליו - שהוא כנגד הסתה שחין קרוכ לסתה יותר מאותו הלד: **כעותד ה' ב**א ביי פיג ביים שיערו לחתות בתוכו ברחם המזכח כשהוא חול מחתה של ארבעה ב בתיי שם של בי יסולית תח הדשן מי שמוסנ עליי נעשותו החום משתיין מחת שביי הייחות ולכך לריך שני כלים לפי שלא היה חומה כשל זהב ב בייי פת שמנית שהביית החומה כשל זהב בייים משלמת כדחמר ביומה (דף מדי) שהתורה חסה

כדאמר ביומה (דף מדי) שהתורה חסה הפים מתכם מל גי על ממוכן של ישראל ובכלי של כסף תד מיי שים מילות מחוד מומה לא הוב ניול להבונה שהיה חותה לח היה יכול להכנים הנחלים כפנים דננחי הוח להכנים כלי ן תפיי שם פונם פ: כסף בפנים שחין עניות במקום עשירות ו וציי שם פלכם ש זי ונכ לריך שים חותו שתכנים בפנים קטן יותר (ד) לפי שלה היה יכול לערות דו ים" שם פיד סלי ה חותו של כפף כשל והב שלח ישלו מן הנחלים לחרז הילכד חותה כשל חרבע חכין ומערה כשל שלשה חביי והיינו יוכין ומערים בשני שלשם יוכין השימי תכבדן לחמה ולריך להכנים כלי שלח בפנים דכתיב (ויפרא שי) ולמה פוא המחתה נחלי אם ונו׳: ובשבת. שנריו להמטיר בחוחו מטרכה שני בזיבי לדונה מוסיפין שלש פחין בעומד שמונה פחיו: ששם נותגין כזיכי לפנה. ולהמטיר הבדכיו שו במערכה גדונה לדה דמפרשינו הכדוכין מון כמשרכה גדולה לדלו דמפרטיקן במקום הדבר הכפוס כזכחים מון (נף מו) דכל המועל בפנים שינו הבאי או דושריו ליתון כחון לדכו נותן לולה כמעוך שליון הצרוח חושקי הדשריו בינו של החור והחור והחור שונות המוח משריו המוח מושף הדשריו לפנים יון הימט וגמרינן משירים והכי מי' כל דבר הגיטל מנמנים כנוז בזיכי לבונה כדי לתח של המזכח החילון חינו נותן של מוכח החילון אלה כחותה קרן שהוא שמור לפנים שאין לו חרן סתור ייקים הפרומים שרוחרין על יפוד בשרון היפת העדים בערות הרכות העדים מערכית כדסתיב לא יפוד מזכח (החלון) שבור פרו פערות התעום לאור ביים בערות התעום לאורים ביים בערות התעום לאורים ביים בערות התעום לאורים ביים בערות העובר בערות העדים בערות העובר בערות יחפדרים שלה נתעכלו מבערב. שהמרנו למעלה שהם סדורים על הכנש מחזירן למערכה נרחה לי (ה) לחתר שהקעירו אטר תמיד דחין שום דער ישלין להחטיר במערכה זו מודם חברי החמיד זכתיכ (ייסרא ו) וערך שליה העולה שלח רחשונה ובמסכת יומה המרינו מניו להברים ופדרים שלה נתעכלו מכערב שסודריו אותו ע"נ האש כדי שלא יפסלו כלינה ואתר מערכה גדולה יפדרם ויהטירם שנחמר (שם) חשר תחכל כחש חת השולה על המובח כלומר דבר שהחחיל האם לאכול מבערב העולה על המונח

אופם אותו על סעולה אברי תמיד על המוכח כמערכו שלו כפוף פרק טרף כקלפי (יופה מה.) וכיומה מפרש כשמעתיה דחביי (דף נג) דחתר שפידרו שתי מערכות כח עוד חותו כהן

דשן הרכה לפיה כשהנים העת לפנות לת הרשן ול נתפלו חוכהן שליון. נחלים לפי לוחד חמש פליון נחלים היו ניתנין שם עלים כך להיציא את הדשו מי שמעל פליו לנשות: החלו מעליו בניתיו, לחתר שיערו להנות בתוכו בראש הפוצח בשהות הל תורה שור מנוי לחת נזרי שלים החוכיו ובדוחיו

חחום דחתרונו כל מו שנחלה בו חולנות ממול לניני במזרח: יחדום ומשיב לעלמו וכי כל העלים כשרים הן: כל העצים כשרים, כלומר רוב עלים אות שביה שיאל כשרים על מדינה ביותר דוב פנים מסתמה יה ניתר ביותר ביות פנים מסתמה ולת על פי שרוב פנים מסתמה! ולת על פי שרוב פנים מסתמה! ולת על פי שרוב פנים להי ובותר מיותר הרוות הרוות הרוות בשבים ושבים הלי בשורם ביותר מיותר היותן מענון שבים ושבים ושבים ביותר שבים ושבים ביותר היון מענון שבים ביותר שבים ביותר ביותר שבים ביותר ביותר מיותר ליותר ביותר מיותר היום שבים ביותר היום ביותר היום מיותר היום מיותר היום ביותר היו כשרים, חוז משל את ושל גמו. בנמ' קשרים בבחורים כמו כוקנים: עלי שמן. עלים שדולקין כמו נר: סידר מה המערכה נדולה. חוחו שוכה בתרומת את הי ה בשינות היה הדבן כדמוכה כיותה (רף כנ.) "דתון ב התבאישהי ביה הדבן כדמוכה כיותה (רף כנ.) "דתון ב ייסוא ייסוא ייסוא כתון בי אוכה מברונות הדבן ויוכה ביה ביה ביה אולה א כקידור ממניכה וכצוי נורדון הל דתתינו ביה ביה ברחא שיירי לעיל החלו מעלין כצוידין הם מסייונין ביש האו זה ובאי לו שהיו מעלים לת העלים והוא היה ביצ לא היא בשהא מסדרן: מדמתה כלפי מודה היה מפדר בילה נייה היה בישיא שהביי ברונות היה הלאונים מסדר היה סדשו כדמוכה כיותה (זף כב) "דתכו ב התם מי שוכה בתרומת הדשן יוכה ב בקידור מערכה וכשני גדירין והת דקתנים מבערב מחזירץ אותן למערכת ותציתו שתי במערכות באש ירדו ובאו להם ללשנת תנזית: בנם אפר רבא נוופא "חשקי את התפיד בנום יביתבאי דכתיב 'ערים נדולות ובצורות בשמים מ בשמים מיד אלא ניומא דברו ין חבמים לשין

תישש את הלאור בכום של והב' כרי שיחש נית ליתמיש עורו בשל ותב תיינו ניתוא 1 אין ענית בשקים עשירות ' הבידר בשקים עשירות ' הבידר

מי דראב"ד עם וניים ביים. דרות מצרגיה יישרואל ים"ש חכא מבחיקולשכת ראויכת 'לשכת שהי בה ארכים השרוכת' ואפרי לה בשתניתא

ממדין ומוספין אל

שיפת מקובצת ז] תונת ישל וננו: כ] לפדר את ונת ל נמוק: ג] לקפורה מכנור פערנית וו/דכר הביאים לשן הכאי המינו הועם פהללן בתליונוט'ות (קערוארץ בתלילונט'ות (קערוארץ בכסק של זחב אחר תיבות וכל שם חארץ נמחק כ] רבי ששואל בר תיכה ינאי נשחק ! 1] אין אבל התם ! ו)נאן ון אין אנני ויצמן דתנן תיבת רתניא נסחקן הן נק נתעצל מבחן פלחיביא (צ) חדר ובימנאי לל) שוא למקי ירו יחיית תיבת על נפתע ירו תידכל הנפתע מבחיים אות ו' נפועם על תנשל מבחץ לענו מצוים און תיבת מצוים און תיבל מציים און תיבת מצוים און מקיבי ידן למנום אמני במרק? ידן לפנים מפטר ביצד ורכות פסיך מיפשר ל"ש : ש"ז תכונית לים : מכונית ורולה ! עדן טבורים חיש פרק פרצי קישים דכל ! ז'ן לענים מפטר עמרינן ז'ים תוא ורקשים היים ז'ים היים היים "או ביצד ל"ש ! דקשר במרק ! ש"ן האוש פתח האייבל !

או נתניר אי אשכול מביא ותולה בה אמר ר'

אלעזר ברבי צדוק מעשה היה ונמנו עליה

שלש מאות כהנים לפנותה פרוכת יארתנן רבן

שמעון בן נמליאל אומר משום רבי שמעון

י) הכגן "פרוכת עביה מפח על שבעים ושנים נימין נארנת ועל כל נימה ונימה עשרים

וארבעה חומין ארכה ארכעים אמה ורחבה

עשרים אמה ומשמונים ושתים י] ריבוא (י)

נעשית ושתים עושין בכל שנה ושנה ושלש

מאית בהנים מטבילין אותה: החלו מעלין בנזירין לסרר את המערכה (וכר') חיץ משל

זית ומשל גפן (וכו'): הני מימי) רב פפא אמר

יאמשים דקמרי רב אחא בר יעקב אמר טשום ישוב דארץ ישראל יו מיתיבי על העצים,

אשר על האש עצים הגתוכים להיות אשומאי

ניהו דוקרי ין שפיד דלא קטרי ואזלי מקטר

מתוכו ול וכי כל העצים כשרים למערכה הן

כל העצים כשרים חוץ מן זית ונפן אבל כארו היו רנילין במרביות של תאנה ושל אנוז ושל

עץ שמן רבי אריעור פוסיף אף של פייש ושל

אלון ושל דקל ושל חרוב ושל שקסה בשלמא

לפאן דאמר משום דקמרי בהא קמיפלני דמר סבר אף על גב דלא קמרי מנואי כיון דקמרי

מבראי לא מייתינן ומר סבר כיון דלא קמרי

מנואי אע"ג דסבראי קפרי סייתינן אלא לכאן

דאמר משום שוב דארץ שראל דקל מי לית ביה משום ישוב דארץ ישראל אמר לך וליפעמיך תאנה לית בה משום ישוב דארץ

ישראל אלא מאי אית לך למימר בתאנה דלא עבידא פירא דקל גמי בדלא עביד פירא ומי איכא תאנה דלא עבדא פירא אין

סוכדרחבה דאמר החבה מייתי תאיני חיורתא

א) שקלים יב. (חולין צוֹכן (וכקרבן אכרן דים גורם משוב דקבסי ועים)

פי הראב"ד

שופר מפילה ציו קיפוניה' התנן במפכת

וביאת ולפי זה חפיי עכל לימר מוז קיפונית למת נקרא שמו כך זה תשער כמי נושייקה

שמקוף כלפי מפום: היים שהיתה מפלת מקפה כלפי לול שמאוזורי וכפורות הייה

מקם עיקר ועם רחיים שחשכינה שיחה ע'ב תכצות תם סקים איון

אינו מו חסירה סירות מרשי קרוא דלמורת חלוים ישיפת וכרו אין ארם יכול לחשמיד היישבי כלל על פרו

היישט כגל על שהיי פיל הפישה שערי הר הבית ופרי שכתב הר"ש החשר ו"ל בתרוט אינו נראת

עין משמם גר מצוה

ל] שמעון בן המגן ל) דיבות נ'א דיבות: ג) המערכת וכי כל

גן היבות כא היבות: ג) המערכה וכי כל העצים כו' חוק: ר] פעמא לא רב: 5) יעראל ס"א מאי

יאת פני מעלמה וריפו לא גריים כן 1] דוקרי השרי הנוכח שמויי נכותק 1) מחיבת וכי עד חיבת אכי באלי לא גרים בקומרים - ח' און ברוזיבה וראמר היבת אחת ה" ה" נמחק 2] רובוא נשרות היתת

א גרפיר או אפטל. של זהכ מכיא ותולה כה שלש אלאת כתוס למטתה. נוזמא היא דאם היה טעויה כל כך שלירכה שלש מאוח מוסף אף של מייש של אלאו זשל דקל ושל ארוב ושל שקמה אכל לאל (פידי) היהה ניפיח: כהנים לפטתה תשכר זכל כך לא היי מותינים פרוכת שומה שפא רבילין במורכיות של אלאה ושל אלים שליחוש של השל שלאה ושל של שמן והכי פירושו על העלים שפייח אות ארוב מותים שלש אלאה של אלאה של שלשל אלאה של אליים לארעה זעל כל ניתא ועיל כל ניתא ועיל כל ניתא ועיל כל ניתא ועיל של של של של של של אלאה היים ועיל אליים בירושות אליים בירושות אל ברוציה מישה אלאה ברוציה בירושות היים למות שמשה אליים בירושות של ברוציה בירושות היים מותים בירושות היים למותים בירוש היים בירושות אליים בירושות אליים בירושות היים בירושות היים בירושות היים בירושות אל בירוש היים בירושות בירושות היים בירושות בירושות היים בירושות היים

יום עלים של חולים לואה לעמין לאן. לוקלי, קלי כל חיצים כשרים האור במו מורכיות דמתכיי קנים הדוקרנין למערכה היו כל אצרים בשרים היא בל אצריך ך' שעדיין האילן בתור ולא נדלו כו העצים כשרים היא ענפים כי אם שמים ושלש ובשביל שהוא משי וית ונגו עק שבן בחור הוא שורף מהרי דלא קטיר תפו כאי מעמא לא וחלל ותיתעור. שליון ככן קשר ויחוד משמט הקמש לא קשר עו) שלא הלך הקשר בפנים בתוך גשו יותר שרו ומשמ קשר עו) שלא הלך הקשר בפנים בתוך גשו יותר שרו בשמש העלים דתנא קמא לא פסיל ליה אאליכ שאא מאחיב בענה הלך הִקשר כפנים ובקיאין היו כדבר. תבי יותר של אתר הק הקשר כפנים ובקוליון היו כדבר. מדי הדחייה בשנים ודי כל בעולים בשיים, רו כמו שפירשו הייחים של איין ב במחניי, מדן השל גפו ושל יות בששטים, ובישו של של בכחרות יש בהן קשרים: "אי שה ניטר חד אלישור משטיף. לאיסורא אף של מייש דיקר שחי ואת קשר של אלון כו' ואזיל ומפרש פלונהא אחשים בישון ביי יון אלו בללו היו רגילים מילתא דרק ב של שא של משם כמו הוא אלו כל' אלישור אתרובר במשרבור במשרבור של משם במו הוא אלו כל' אלישור אתרובר במשרבור במשרבור שה שהיים ביי במי הוא אלו כל' אלושור אתרובר במשרבור שה שהיים ביי במי הוא אלו כל' אלושור אתרובר במשרבור שה שהיים ביי במשרבור במשרבור שה שהיים ביים ביי במשרבור במשרבו ינו הות תלה כי הלינתר התפקים בשים לשי המשפט המשפט במשפט המשפט המש החיסור בשניל השרים ולח משום הקנת ישתירת דלא תשותי "שול לחץ שראל מכר דבה א פלני מיש מיש היש היש הקרה קו שהור לחץ שראל היא קשם מקרה לחץ הוא בשני היא שהיש השלים לחץ הוא בשני ביש משלים וא ברה של משלים היא בשני ביש משלים וא ברה של משלים ושל לחץ ושל מרוב ושל של משלים לו שיא היא משפטים ביש היא בקבורי מברא לח פישול ושלום לחץ בה של משלים היא של משלים היא משלים ביש משלים לחץ מישון והיא משלים היא משלים לחץ משלים ושלים לחץ משלים לחץ אכזר לך השעסק תשינה דיקתני אבי באלו תנילים במורביות מאנות סי ליות בית אותה החשנה דכילד לולין את הפסח מכיח שפוד של רמון יחן תוחכו לחוך פיו ופריך ונייתי של חלון ושל דקל וחרוב ושקמה ומתרלים משום דחית כהו קיטרי ומפקי מיח שמעינן החם דכל אלו אית כהו קיטרי ואע"ג דפרכינן התם ונייתו תאנה ומתרלינן תאנה נמי חנב דמהלחלה מפיק מיה פירוש (נ) יט] מי שיש כו מוח כפנים כמו ען של שרכה ושל חנוו כן חשילו הכי נבי עלי מערכה הם כשרים כאן דחתה היינו תחופים כיותר מחצר לפרבר על תיה שרוך תשי בשרבר צותם ומקום זה דוצה קשי לפרבר שוניה בשרק טעמה נבי פסח חין דרך לשפוד לחותכו

לשרים חלה מניחין הותו עעול כמו שמה נדל כיער ואו הוא טוג לשפוד הילכך אם היינו צולין נו ככן פסח יכא הדכר לידי קלקול לתל גבי עלי שזכח דרך בני אדם לחחוך עלים הצופחים לשרישה לשנים נשביל שישרף יותר הלכך כשיחתכם לשנים כגן (יופר) [יקח] את המות שסבפנים וכן יששה בעלי אעוז: אלא לחאן דאתר משום ישוב איותי מקימן ישה ודיה על משורור והבשרת: רכ זה ניכל לימי דבסקים שדרות מסילת מידולים, לשם וייותה שישור לישם וייות שישור ולישם וייו די שישור ולישם וייו די שישור ולישם וייו די שישור ולישם וייות וייי שישור משומה או ארץ שראל. שמפרש טעם החיסור כטו כן בשביל ישוב ארן ישראל איכ הוא לדבריו היאך "שונה תנא קמא עלי דקל שהרי תנא קמא לא אכר הוא לדבריו היאך "שונה תנא קמא עלי דקל שהרי תנא קמא לא אסר אלא של זית ושל נפן ועכשיו ליכא לפרושי דרב אחא בר יעקב לית ליה איפור משום קשרים דאי לית ליה היה לו להשים להקשות אלא למ"ד משום ישוב חרן ישרחל במחי פליני חלח ודחי חית ליה שעם קיטרי וליטעמיך. דמותבת ליה מברייתה דתורת כהגים המחי לה קטרי ופישמתן. ימתונת דים מכר יתו למרות כואם מתחים מה אחתכת מסתני' דקתני דבתאנה היו רגילין וכי לית בהו משום ישוב ארן ישראל בתמיה. אלא מאי שעם. לא אותכת לי דסברת דבתאנה דלא עבדה שירי מיירי הליבה דרב החה בר יעקב כי מקשת לי נמי מדקל תרין כדקל דלא עבדא פירי דלית ביה חקנת ישוב דלשריפה הוא שמד והמקשה היה סבור דחיכה הרבה חחצים דנה עבדה עירי כדן כמו דרחכה אבל כדקל ליכא והא דפריך מדקל ולא פריך מחרוב מי לית כיה משום ישוב ארן ישראל דפכירא ליה דלא שייך איסור משום ישוב ארן ישראל אלא בדקל וחאנה חית וגפן הענויין בקרא דאגב דחשיבי מנאן הכחוב בשבה ארן ישראל אבל בשאר פירוח ליכא איפור ששום ישוב ארן ישראל: ומני איפא אלאה דלא עבדה פירוח ליכא איפור ששום ישוב כשלמה מדקל לה מלינו להקשות דכדקל לה היו רגילין הלה כמתניתין אמרינן דכתאנה היו רגילין וכיון דכתאנה היו רגילין וכי טן שלין כל כד לשלוא תאנים דלא עבדי פירי כמו שלריך למזנה: אין, ודאי יכולין הרבה לשלוא שבשכיל בניינין נסי הוו תאנתא דלא עבדי פירי כז] כדרחכה דחמר רחכה מייתי חחיני חיוורסה. תחנים לבטת חותן תחנים ישת הן נטעים של תאנים חיוורתא לוקחין כחן כדי לנטוע כדמפרש: ") כא שרי

התקלים האת כמים (מו העלים האת כי של הלבו על על שיו "אתונים להיות את בי של היות בי של הי

מ א פיי פת מכלי כלי או גרביר או חקבל. של זהכ מכיח ותולה כה קלם מחות כתנים בשקם מחות התו

שימה מקובצת וכיומה (דף עה) נפקה לן מקרה זכל אן שמשו בן המון חום כפול ששה כל מקום שכחתר שש בטהרה וכדחמרינן בעלמה "נשיםם האורטת בערוכת טעלות שכרן מתרומתם הלשכה ושתים ששים ככל שנה ושנה,ם ים) אך בפנים היסת הכל משרים למה ושתים עושים ככל ברי פריש נשתץ : שלה ושה כ" פרוכות נוכק ורתכן שו הי ישיין פלחינה שלה שה שלה ושה להכדיל כין קדשי הקדשים בה להיים אית הי בשתי הי כשישר זה להכדיל כין קדשי הקדשים להיל שהי שה להיים להיים בשתים להיים שה שהים בשתים להיים שה שהים בה לישוי במסכת מדומ ושתי פרוכות היו שם חרבו כדי לישו: במסכת מדומ ושתי פרוכות היו שם

כנגד אמה שרקסין שבבית שני לא יכלו לעשות אמה טרקסין להגדיל שם לפי שהיה גבוה יותר שמחה חמה וחומה רחבה חמה חינה יכולה לסכול חומה גבוהה כל כך ולהרחיב החומה אי אפשר דהכל בכתב לכן עשו שתי פרוכות להחזיק החמה וחין נרחה לי לומר שחותן שתי פרוכות היה כל אחד שכיו טפח לפי שלריך הכהן להלך בין אותן שחי פרוכות ואם היה עביין עפחיים איכ לא היה כיניהן אלא שלשה עפחים וברחב שלש שבין שפור של היה יכול להלוך הילכך נרחה לי כמו שפירשתי: הצי מחי ששמת. מפני מה אין מכיחין של זית ושל גפן: אתר רכ ספח משום ששמת. דקטורי. כלומר יש בהן קשרים ובשביל הקשרים אין שורפים יפה ומעלין עשן דרך קשר להיותו כל שעה לח ואינו שורף יפה ומעלה עשן ואין זה רחבות שמים אפשר בעוד של מקום להעלות עלים שלון שורפנים יפי למונת ורליה לדבר המערים מנגד החת בסיפו שה בעוד של מקום להעלות עלים שלון שורפנים יפי למונת ורליה לדבר המערים שמים מניהו בין בפסחים בפרק כילד עלין בתחלמו (דף שד) כיון דליות ביה קיערי פסקי אולם וגנם אבשם בשני דבר אחר היו מניחן ואיזה משני שונ ארן שראל שאם שרמו אלם וגנם אבשם בשני אלם מלאו יון לשתוח שמן לפון ותחרב ארן שראל את היוסים והגפנים לא מלאו יון לשתוח שמן לפון ותחרב ארן שראל שה המשם שהיוסים והגפנים לא מלאו יון לשתוח שמן לפון ותחרב ארן שראל שה המשם משני אל שבי של שבי של שני הול בשלי הקבי בהא דקתני מתניתין דהיו מניחין מו כניתו שבי של שני החלב בתאם הלא מניה לשני בשל מתלה בתאם הלא מניה לשני בשל מתלה לא מנה אל מניה לשני בשל שלים של של מניה לא מנה אל מניה להיו של מניה להיו של מניה להיו של של מניה להיו של שלים של שלים של אל מנה אל מניה להיו של של שלים של אל מניה להיו של של שלים של אל מניה להיו לשל שלים של אל מניה לא של היו לא של מניה של היו לא ש

וארכע חושין. שזורין מחוברין יחד ללמדך שיהה החוט כפול ששהי הרכה ארבעים אמות. נובה הפרוכת ארבעים אמה ורחכה עשרים אמה להכדיל בין ההיכל לקדשי קדשים כדכתיב (ששת בניים אינא ביניים ט) והכרילה הפרוכת לכם בין הקדם וכין קדש הקדשים וכדמוכח בתוספתא דנחותו פרוכת שפרוקה שמה מיירי וחלל ההיכל כלומר וגובהו היה ארבעים אמה כדמוכח במסכת מדות (דף h) שעבה ההיכל ארבעים ורחצו עשרים. ומשמונים ושתים ריצוא ט] היתה נעשית. נערות שלת כחו עדיין לכלל נדות מתעפקות כה שרולים לעפוק כה שלריך כ' פרוכות כנגד אמה טרקסין שנבית שני לה יכלו לעשות חמה טרקסין כדמוכח בכבה בחרה בתחלתו (וף נ) לכך עשו שתי פרוכות ותופסיו השתי פרוכות ין חמה שהיו מתעפקין ככל שנה ונושלין אלו מן הפחח ומניחין אחרים כנגד הפתח: ושלש מפות כהגים מטכילין אותה נראה לר נאחר נושייתה לפי שאי אפשר לאורגן בטהרה שלא חהל נדה אחת מן הנשים האורעות בה ושמא פירפה נדה ולאו אדעתה הילכך מטבילין אותה קודם שיפרשוהו נגד הפתח והשתח לפי מה שפירשתי (כ) אפרש כל פדר הפרוכת מתחלתו ועד סופו לשון אחר ארכה ארבעים אמה ורחכה עשרים אמה ושתים עושים בכל

נעשית נערות: י) פרוכות שתיו מתעמקין ככי שיה אמיי נמוסף יל) וראי לא ינושים חיבח קמא ינושים חיבח קמא ינושים היבח לא היית ינושים הייתו וכפר נו) עצים הניאין ולמן ויצו מביאין ולמן ויצו מן פריף
 דילמן ויצו בן צריף
 דילמן ויצו בן צריף
 עצים דברייהא ליצ וו) יצוים רניתנים לחיות אים בו' וכי פו] קשר אישר לא ז] פיוניוא אבי באלר ין שייטוח אכי באל יה] רפון ותוחבו יתוך ית] פירוש שיש תיבה ית] פירוש שיש תיבה

יתן ומון והנותבו יתוך יע) פירוש שיש תיבת מי נמדוק. כ) אנת ותאכה ואנת אפילו נכי ותאכה ואנת אפילו נכי יתובה האת אפילו נכי תינת הכיל"ש תמחקי לה)כשרים ההפ אות די נמחק: כנ) בי הפפון כג) לשנים ישיר את אית ו' נמחק כד] פירי בררחבא תינת נמו ישי מו) אין בשלמה חימים

פי הראיש

דליחשל גפן כון שמסנדכ פלם או גרניד של וכל: (' מאח נבנים: ורתבה שנים מום

ישישי ליה ושייפי להו בחבלה דלבתה. כמו דלבתה מייחיק במסכת עבודה זרה לדו נסלא ומישחין אותו בחלב של צב כדי שירבקר הורעים ביות וניםעין אותן כירושלים: צי שושת ולא שירות לק שנשה רא שירות:
מצלית כל כך שני
יננגים מסנו אין אדם
יננגים מסנו אין אדם
ינול למישנן בידור
בנשר: מייש" לא
בנשר: מייש" לא
ידי מיים מייר אי המערכת
ידילה תזירה מודרתי
ידילה תזירה מודרתי לומר מניח בין העצים אוח מעם כעין חלק לצר מורח : אליחא עצים קפנים שמפיקץן מהן את תנהלים למדר טהן את הנחלים למדר את הפערכת שנית לקבות שפטנת זאי מכנישן נחלין למובת הדוב לרקפיר דקפורת וכנגד סערנית דרופית מפחרין רסעילה שנית נחלים היו מכניסן בכל נחלים היו מכניסן בכל בחור אינונים בכל במדר מוסיפון באומר ח' סאין נחלים ששם באותן נ' שוון שמוסיפון שם היו ניתנין כויכי לבילה של לחם הפנים: סליק האברים האברים שמילש בשעת שהעלו הרשן החוירום לפערכה נרולר: ישרה

חיינו חקנה וכל הריאת חינו תקנה כל הריאת ה"ב' הרבנה ! פריאת כן שפואל י פריה ספונה על הפייפת היה שועל לשפים האור כל פני הסורה : עד שואה נחברון ' עד תברון שפבון ' לה תברון שפבון לה

פי הראב"ד

בצפון ואיזהמרט בררוס לצוכך א"ב למימר דלאו לפוכך א"צ למיכור יולאו דיקא ממש בקחן קיימא אלא מסוך להקרן האף ניפי אלא אפי מסוך לפקן נפי בכלל פנות השורד היהי א"ג אפ' מסוך א"ת רספון לקרן לא את רספון לקרן לא מסתבה יוש לוסר כמי שכתבה יוש לוסר משומונים היומים כם שכתבתי הלישהת ובית אבשינה מכצרק ובית אבשינה מכצים ולאוכך ו"ל שכשינה היתה על קרן נושיה היתה עובדת לשפת השומרים ובית אבשינה בשנים מפוך לקין לא בקונושיה ע"ש שהיתה בקונושיה ע"ש שהיתה מברדץ קא יהיב תנא פימני בנוה לאחר נ'י מקומות הללו שתכרגים שומרים כנין וה אחד מים בית אכשינם' ולשכת שתתרוין וצאיל ואתא ליון נשרש כיה סילתא כי תיכי וילא לן דפריא מסקנא דספטרו יוסא נופיה מפק מברייחא דטילונ שערים שהיו שם לא ורה להם שווח יוצץ יספטו

א)דשריקה ביה בארעי זרע גרעין כמו שפירשתי: וקכרי ליה היכה דמפיק לה ימה שירעון. כהותו מקום שהים גדל ומחוך לחלות כמים לח ימות כחילן שחם לה היה שם קבור ימות מתוך שחין כו קליפה: קורה עכדת. ומתוך שהוא אילן סרק ואין גדל בו פרי שמכחישין כחו גדול כל כך שראוי להורות לעשות ממנו בנין אותן ענפים הדקין לוקחין לטרך המזכח. וחלת סיבי מינייהו ענפי לשון אחר בריכי: לא מחזקה להו נמלא. דף של נשר אינו יכול לסובלן מרוב עדלן. נמלא גשר כלומר הרצה הם גדולים כך נרחה בעיני טשיטי זה וכמו שברייחה שנויה בת"כ כנירסת הספרים אין אדם יכול ליישב: מאי טעם. חזיחה כלפי מזרח: כדי שמהם החוח מנשכת כו. הרוח שיכח דרך שער מזרח: וחד חמר שיהו מציחין חת האליחה משם. עלים דהים משימין בחותו חזית והחש סמוך נו ונדלקים העצים גדולים על ידי עלים הענים: מהומות עבדי. כנומר במחומות הרבה היו נותנין עלים כדי שישרפו עלי המערכה מכל לד ואיכא בינייהו דלמאן דאמר כדי שתהא הרוח מנשבת בו לא היו מליתין האליתא משם:

הדרן עלך ראוהו אחיו

אמר להם הממונה. לאחר שכאו כולו והפיכו מי קומע מי זורק. כלומר בוחו ונפים מי ישחוט מי יזרוק ושלשה עשר פייסות יש כאן שחיטה זריקה

לשכח הגזית על הפייסות:

וקבלה ז] אותו הזורק והא המקבל וכן מוכח ביומה (ד כה.) דחמר קבל המקבל וכא לזרוק והכי חקון דקבלה חאלת זריקה היא ונאה למקבל שיכא אומר כאיר פני כל המזרח עד שכאא מגיע בחברון פי' יפן מיכ וורק דישון מזכח הפרימי ודישון מנורה הרי ד' בהשלאת אברים לכבש ששה הרי " פייסות הסולת והחביתין והיין הרי ידג פייסות וחמרינן ביומח (כם) דלה היו מפיפין חלה בעבודה רחשונה בשחיטה וכהן שוכה בשחיטה "ב אחיו הכהנים נמשכים עמו כלומר אותן שהן אללו זה אחר זה כפדר שהיו (ג) נמשכין עמו זה מ] כלחתר זה זה לדישת חה למטרה כפדר שהן יושנין הן נמשכין לעצודה הרחשת לעצודה רחשינה כנון אריתה והשני לדישון מזכח פנימי והני למנורה כו' כסדר שהן סדורין במשנה ופיים אחד דלא היו מטילין כי אם פיים אחד דכיון שוכה ראשון בשחיטה כולן היושבין אללו נמשכין אחריו כדאיתא ביומא (20) דישון מזבח הפנימי והמנורה מעבודת התמיד חשיבה ליה הוחיל ש) דשם שבודת חמיד היה נעשית. מי שוחט ומי ארק ומי מדשן וחף של פי שפדר העבודה לא הוה כך כדאמר בסדר יומא בשמעחא דאביי (דף נג) דאמר דישון מוצח הפרמי קודם לוריקת דם התמיד וכפדר הפדר הוה היה להם להפים חדר דמשיה מפייסין קודם בשחיטת התמיד שקודם דישון מונה הפנימי היו לוקחין הטלה אותן הכהגים שזוכין בו ורואין ומכניסין אותו לשחום ומכקרין אותו לאור האכוקות והילכך כיון שהיו שוסקין

כמילי דתמיד קודם דישון המזכח והמנורה היו מפיפין נמי קודם ין שחיטת התמיד וזריקחו דמתוך שתחלת שכודה היתה בתמיד ים] ראשונה חביבה היתה והקדימוה בפיים ולא מפני שאלו קודמין זה לוה בפיים דכבר פירשתי שכולן זוכין יחד דכיון שזוכה השותט י"ב חתיו הכהנים נמשכין אחריו וכל עבודות התמיד יכן שחיטתו וזריקתו לח היתה אלא אחר דישון מזכח הפנימי והמנורה כילד בתחלה מדשן מובח הפנימי וחחר כך מדשן חת המנורה ה' נרות וחת"כ שוחע חת התמיד וזורק את הדם ואח"כ מטיב ומחקן שתי נרוח שנשארו לחקן ואחר כך

מקטיר הקטרת ובקטורת היה פיים אחר לפי שמשולם לח שנה חדם בקטורת ומפרש ביומה (דף כו) מפני שמעשרת לפיכך היו מכריזין כהנים חדשים לקטורת כוחו והפיסו וח"ת למה היה פיים כדישון מזכח הפניעי

והמטרה ובהעלת אברים לכבש הא אמרי ביושא בפוף פרק כ' (דף כד) אמר רבי יותנן זר שפידר את המערכה חייב מיחכ כואיל וטבודה חמה היתה מתקיף לה רכל אלא מעתה תיכעי פיים ואמרי לישתמיטתיה הא דתניא עי שוכה בתרומת הדשן זוכה בסידור מערכה וכשני גזירין חלמח (ד) בעי פיים דהם לה המר כל כהן שירנה יפדר אלה איתו שוכה בתרומת הדשן יפדר ולה החר הלמה מוכח משם דלה

חכם בם כלה פיים יש לתרן דבתם

ושייפי להו ו) בחבלא דצבתא רסריך עליה בזרא וקברי (ח) כן היכא רטסיק יכא ין שירשון קורה עברא פירי לא עברא ותלת בריב^ו מינייהו לא מחוקה להי נמלא: סידר את המערכה נדולה וכר: מאי פעמא רב הינא ורב חסרא חד אמר כדי שתדא דרוח מנשבת בה וחד אמר כדי שידו מציתין את האליתא משם מיתיבי ריוח היה בהן בין הנוירין שהיו מציתין את האליתא משם אפר לך מסומות מקימות עבדי:

הררן עלך ראהו אחוו אמר ילהן הממינה בוא והפיסין מינ "השחם וםי הזורקםי מרשן סוכח הפנימי מי מרשן את המנורה מי מעלה 'אברים לכבש הראש והרגל של יכון רשתי הידים העיקין והרגל של שכאל החזה והגרה ושתי דפנות הקרביים והסולת והחביתיו והיין הפיסו זכה כי שוכה אכר להן (י)וצאו וראו אם הגיע זמן שחימה אם הניע הרואה אומר ברקאי מהיא כן שטואל אומר האיר פני כל המורח ער שהוא בחברון והוא אומר הן יאמר להן. צאי והביאו '(לי 0) והוציאו) מלה מלשכת הפלאים והרי לשכת הפלאים נתונה במקצוע צפונית מערבית יארבע לשכות היו שם אחת לשכת הפלאים ואחת לשכת החוחפות ואחת לשכת בית המוקד האחת לשכה שעושין בה לחם הפנים נכנסו ללשכח הכלים התניאו משם תשעים ושלשה כלי

השחישה. שהחיר להם היום דחין שוחע מון חמיד אלה ביום: חרופה, חומר י)ברק ברקחי בלשון להר כמו למען היות כסף וכלי זהב ידושקי את התביד בכום א) יומו כו כד (ממחק ביש) ג) יומו שו ג) (פלין זו לפיל פר)

לכ ברק (יחקא כא): סרולת. חותו ששל הנג חופר כך ומחיה כן שמוהל במנחות בשלהי שתי הלחם הוא היה ממונה על כך בדאמר בשקלים (דף 1.) מתיא כן שמואל ממונה על הפייסות והיימ פייסות שמפיסין

כשהחיר היום מי שוחט מי זורק וכשהוא היה שואל אם הגיע זמן שחיעה היה אומר לאותן שעל הגג כן אמרו אם האיר פני כל המארת עד שהוא בחברון וכן אומרין כן ואין נראה לרצי דמה שנין פייפות לכאן כח פיים רחשון צלילה הוה חה מזן כבר היה ועוד מתיח בן שמוחג לה היה אומר כל הטענה דהאיר כל פני העזרת עד שכום בחברון כדמוכח כיומח (דף כה:) ככן דחמר דחותו ששל הנג מומר החיר כל פני המזרח וחמר לו חידך עד שכחברון וחומר ע כן ומפרם כחם לפי שמעו שעם אחת באור הלכנה הולרכו לומר כל כך וכ"ל לפרש הכי דמתיא כן שמואל הממונה על פיים פליג אח"ק כגן ואיכו סבר דלא הים אומר אותר שעל הנג ברקחי אלם כום כלשון היה אומר כחיר על כל פני המורח וחדל חידן עד שנחברון עד שנרחה הלהר עד חברון שיכולין לרחות חברון משם וזה השיעור גדול מברקחי דת"ק ורחיה לדבר דתנית בסדר יומת ריש חומר ברס ברקתי ריע תומר עלה ברקתי נחונים כן הפקשיין הומר ברקחי בחברון מתיה כן שמוחל [חומר] המעונה מל הפייסות מומר כחיר כל פני המזרח עד שכוח בחברון ד' יהודה בן בתירא אומר האיר כל פני המזרח וילאו כל העם אים אים למלאכתו והחם פרכיכן אי הכי נגהא להו איל אימא לשכור שועלים אלמא כולהו פליני וחיכה למימר דכהי שישרה נפיש מחברון: חמד להם את והביתו כדן שלה מלשכם שלחים. לחתר שכפיםו ועדיין כיה לילה חמר להם הממונה לחותן שזכו בעכודת חמיד בין בשחיטה בין בהעולח חברים שכולן מחעסקין בהכנחו כדחפר מי שוכה נחמיד מושכו והולך כה) לבית המשבחים ומי שוכו בלברים הולכין כי) שמו: ללד והבילו (לי) עלה מלשכת העללים. וכרינו לותו לשחישה ובקרו לותו

** ** 3 2 ב ב שיי פים מסלי נים סנמירם סלסם 1 נשיי פיז משלכום מרוין וששפן כל 50 for 85 mil 1 מפייפינן אלה בעבודה חמה הכל בשבודה שחינה חמה כל כהן שירלה

פרכיכן על פותה שמושה משחיטה דלחו מכודה חמה היה וחפ"ה בעי פיים שיפה מקובצת ומתרלינן שאני שחיטה דתחלת עצודה היא וחשוכה לפיים אע"ג דלא עבודה טן בחכמי שיא בחכבא דשריך נשרק: ל| וקברי לית חיכא: ג| ישקש'א תמה היא הילכך היג ייל דכל אלו תחלת שבודה הם דישון מובח יגן והמטרה תחלת שבודה היו זה במוכח חה במערכה העלחת חברים לכבם תחלח מצודה של יד] הקטורת היא וקבלה מני איכא להחולי ")הילכך לא ענודה של איים היא: הראץ והרגל בכסן אחד. ביומא (רף מ.) מפקינן מקרח ששה כהנים המוסקים בהולכת חברים לכבש דכחיב והקריב הכהן חת הכל המזכחה וחמר מר זו הולכת אברים לכבש העוקן הוא הונג החום הוא השומן הרואה את נטחק: בשראות יא) בתמיד 4. הקרקע וחותכין מכחן ומכחן כלח ראשי לפות והגרה הוא הצואר ובו מחובר תיבת ראשונה נרשם קי למפלה להפרות כי לפ"ד ראור למחשך : יכ) האשרר שחישרבי כקנה ער] והלב החזה והגרה בסהן רביעי לקמן מפרשינן במקומו מפני מה הן ילן התפרי שיחשק (מותר חובים והמי הייבן היותר חובים המי במיתר הובים הייבן החובים הייבן או תקבות הובים הייבן או תקבות הובים הייבן או תקבות הובים הייבן סלורים נקדר הוה והחכיתין חלי עשרונו של כינ שקרב עם החמיד בכל יום שמומר (יקרה) מחליחה בבקר ומחליחה בערב וסמיך ליה של מחבת בשמן מעשה לכך הית קרויה חביתין: ממר להן הממולה לאו וראו אם הגיע זמן

ככ] ביושא ראשריקן : כנ] את"ק ראשר ראש ינבן היש ושם יינב תיבות היינד פבר ל"ש: פלפבת ופליום : נכן החלין לו לכית: נון החלין אוציו היבת נון החלין אוציו היבת

פי, וראיש CLIME LEGIS COMM cacc each ricks right company to a color as company to כלומר יבוף וישבת פסחם פחלב בל פרוף שפש פר אחצון זה ישות הורע ויחרל שלעבורת שור פרי טער כפ יושה : מתכרו יפע חופי כי כפנין כוכר כפסים (פטרוים מר כפסים (פטרוים ב מיי שם פר פני לחנן במדות והל דתנן התם שהיל דרומית מערבית לבית המוקד רמי

ד ב מייי שם כלכה חשמונחי את אבני מובח ששקלום מלכי ב תייי שם הככם תשמונתי את אכני מובח ששקנים מלכי מי מיי פר מה! יון שהיא לשכת בית החותמות מים המחירה הלי דתנן הכא ובה גמו ולשכת בית המוקד דתנן הכא וכה במו ולפת כית החותמות המוקד המו הלה הקלא בית המוקד קטן היא לשכה החודין נה לבית המוקד קטן היא לשכה המיים ומיספון היים לבית המוקד המויים המיים המיים לל א פ מיי שם פיכה חותמות של לוקחי מלתות ונקרים מן יון ב

יד מיי שם מלם יד מיי שם מלם כחן חסר מפירוש המשנה עד סוף הפרק

מו ל מיי פג הפלי לא היו שפתין את הטלה. כשעת מו ל מיי פג הפלי את הטלה כשעת מו ל מיי מו וטעמת את מיי וונל מו מו יו וונל מו מו יו וונל מו מו יו וונל מו מיי מו מיייון מלי מו מיייון מלי מו מיייון מלי מו מיייון מלי מיייון מליייון מליי שם הלכם כעקידת ילחק כן חברהם: מי שום במברים מוחזין מ. בשעת שחיטה א כספרים מוחדין כי בשענו שודשה ב מ מי פים מסיכות ומסיישין אותו: רחשו של טלה לדרום משחיק היכה ו " עורה חלל מזכח טון(ופכיו) ורגליו

חלל לפוז עזרה ופניו למערב שלריד שיהא כית שחיטתו כלפי מערב דכתיב שימה מקובצת ושחט אותו לפני כי וראשו של סלה אן אבוקרה פי שוכר לדרום עזרה אלל מזכח (עורה) לריך או אבוקרה פי שוכר בישורה אלל מזכח דכל כמה שיכולין ברשיד משבו ורצרך שיתקרב אלל מזכח דכל כמה שיכולין לכת הספכרים וש ליקרב לד הראש אלל המזכח מהריכין ליקרב לד הרחש חלל המזבח מהריביו לכת המפכרים ום ניקרב כן היווע ואם העובה של המזכח שוכו בצפרים חייביון לותו דכתיב ושתע לותו על ירך המזכח אותר לבת הספברים ניות המפברים היה לפולה לול המזכח: הקודע עותר ובית רבסברים ריה לפונה חלל המזבח: הפוחופ שונה צצונו של סובח ועליו מון (כתוכח) (כתורח), על קרן לפונית ישצים של מבה ועידה ימן (מתחלת) (מתחלת), על קרן לפונית הי מברים (מיבה ופני ולמיבה בי הול מעוד כנכון רצים אי אחו די באלכסון ופלדד כדי שיהא פניו כלפי ברול היו בעיד, וני דרום המוד על שקד היה משוע על ברול היה בעיד, וני דרום המוד על שקד היה משוע על ואחד של שרות מעורכת על מענת שניה. ואחד של של היו של משוע מעורכת על מענת שניה. של שיש שבן רעפורים השוחט ללד מערב להרחיקו מן הכותל של שיש שבו הרכורים השוחט ללד מערכ להרמיקו מן הכותל משל בישים וברחים המהחים מלד מינולת מפני שבכתלים משל המשרה אינו בישים וברחים בכל יכולת מפני שבכתלים המהמה אל שהרית בשיפולו של בשבת בישים איים בישים השומים שיומים ליי לפנית ובעיקן של מחלם בכנד התובח ולא שיומים ליי לפנית ובעיקן של מיה המעבתים: ועבעות ולא שיים ליי המעבתים: ועבעות ברצפה לתת ראש הכרמה שיים, לי הייאה קטעות ברצפה לתת ראש הכרמה קטשית ברופה וחת רחש הבהמה שיבת, ה" די"ל קנושת כרופה לתת הלם הכחמה דצל כ ביות ה" לתוכן והם כדי ממון המשתרו ותקומן שושר קו השר כ"ד לתות תן הדרום ללשון קנושת היי כ"ד ביותר היי ששפק קל כ" קדרים על ד' ענשת היי כ"ד נכני כדו חימה כן ורחוק הקדר הרלשון תן התוכה כ" נכתי ב"ד לתוח ומלחון וכלותו קדר עד כלות ו" קדרים נכתי ב"ל ב"ד מי לא ממות ומלחון קדר עד כלות ו" קדרים כ"ד אמות והכי תון במסכת מדות (דף רגיעי תיבות

ה א מיי ביא מיאטים פתוחות לו בקיטוניות פתוחות לערקלין כדמפרש במסכת מדות (דף לד) שהוא אלל הקרן בסדר השני הששוכה ללד לפון ופני השותע ולואר ממירו מיספין כל "וכן השבות כמטיות כאן שבת הטלאים דהכא הוא לשכת עלה הרכן בהסה ללד מערב לפון באלכטו כדי שלא יעכב אור הששש לה דמנן כמדוח והא דמנן ההם שהיא דרועית מערכית לגית העוקד רשי דבטבעת שניה שהיא מתרחקח ען השנת שברה שיכל לראות להי בפ"ק דיומא (דף טו) ומשני שפיר (ו) שזרחית לשונית בה גמו בית - דרך עליו השפש ויותר מכאו לא היה לריד (הרחית ואם היה שומע בסור

תמיד

הרחשנו חדב היה המזרח חנוכד חור השמש לכת על ידו של שוחט שהרי המזרת נבוה י' אמות וסדר ראשון של אתונה נטוטי ממוח וסדר רמטון של יוסא די [פ" ניסטים טדשות היוסים על בשנים המוד אל מי מהלדניים על בשנים המיד אל מין החלידית על טבעת שניה. שהרי בערב הלכה לה בלד מערב הילכד שוהרי כעו כי הצפים מם כמי משוב שיכן לריך להמשיך מקום שחישה למקום שכלה המזבח ללד לפונים מזרחית וכמה י שיתרחק יותר תכל החמה על ידו ובנמי נפקל כן שלריך שוחט לשחוט לפור היום: לעלעת שניה. כשביל הטעם

היה לה יסוד כדנפהא לן בובחים (דף עב) ומסיף וכל עד מזרחים לפונים ונוחו ואמר בובחים (וף פנ.) כל פינות שאתה פונה לה יהו אלה דרך ימין ונפהה לו ממעלות הפונים קדים אע"ג דבמחן דמי עולה אינו עולה בכבש דהא על הרלפה שמד והכלי כידו וארה למרחוה כדכתיב וזרקו דהח למטה מן החוט [הסיקרא] הוא נותו אפילו הכי כיון מזרחית לפונית וחתכם שונה ניתין כקרן ומצא שני דרומית לפונית וחתר כך למערבית מורחים שכא דרומית ונותן למערבית דרומית נמצא שיריי מקיף את המזכח דרך ימין מזרח לפון ואחיכ (מערבית דרומית כך פ" הרב שפשא בן בשיח מח רצ" בסדר יומא בפ"ק (דף י) שילו וממאית מ השבן איתי הדם (היה) שופך על יפוד דרומית ושמו כה שיות הדשה הדם (היה) שופך על יפוד דרומית ושמן שניה אנו איתן דכל הגיחנין על מזכח החילון שירים שחילקין שט נשפרון על ישוד דרומית וכן מוכית מצא שפט איינו בקרום לבנית בצא שפט איינו בעל בנית בצא שפט והצירים עיירו בנית בא שני מדיים בעל בעל בנית בעל לולמת זו הסיכל מה ילילתו מן הסיכב אצים ימדיים שו הילילתו מן הסיכל מה ילילתו מן הסיכ דרילין ואר"ל מבה בכנית בנית בין הילילתו או הילילתו של הילילתו של הילילתו בין הילילתו של הילילתו בין היליתו בין הילילתו בין היליתו בין הילילתו בין היליתו בין הילילתו על פי שארן עלין על הככם כשל מדע ב'נהת פורחים דיקתן שירים; נשפרן אל ישוד דרומית היידו ברשו שהרי מון דפן כסקפת ישין לפו כן היידו ברשי פלחתן שעולון עד כבש [עד] עכשי היידו פשר פלחתן שעולון עד כבש [עד] עכשי היידו פשר פירש כל שחיעות ווריקתו מכלן שמע היידו פירש היידו ואילך מפרש כלד הפשור ווריתותו והדישה בידה את הטי וכילד מעולין את האברים לככש. עבוד אר הוח מדי וכילד מעולין את האברים לככש

של זהב אע"פ "שהוא מבוקר מבערב "מבקרין ארו לאור אבוקות 6) "מי "שזכה (6) בדישון מוכח הפנימי וברישון המנורה היו מקרימין וד' כלים בידם המני והכוז (י) ושני מפתחות הפני דומה לתרקב של זהב מחזיק קביים והצי 'והכוז דומה לקיתון גדול של זהב ושתי מפתחות "אחר שהיא יוירדין באמת השחים ואחד שהוא פותח כיון באלולפשפש הצפונים "שני פשפשון היו לו לשער הגדול א] אחת בצפון ואחת בדרום שבדרום לא נכנס בו בצפון ואחת בדרום שבדרום לא נכנס בי שפרט נהמיד של שחר שפשיש אישונינין באחת בדרום של נכנס בי שפרט נהמיד של שחר שפשיש אישונינין באחר בשור של שהמשל שנאמר והל שהמיד של בא בי שהמשל שנאמר בא בי שהמשל שנאמר בא בי שהמשל בא בי שהמשל בא בי שהמשל של יבא בי בי ה' ארדו ישראל בא בי שהמשל של יבא בי בי ה' ארדו ישראל בא בי שהמשל של שוני מקון לחמית שתחים (חדי) אחר בשמש שהמשל של יבא בי בי ה' ארדו ישראל בא בי שהמשל של יבא בי בי ה' ארדו ישראל בא בי שהמשל של יבא במשל מדומים מתחים (חדי) אחר במשל הוא במשל מעול וארב משני של יבא במשל מדומים להיכל עד שבציע לשער במשל הוא בי במשל מדומים להיכל עד שבציע לשער במשל הוא בי בי היים ווישר או בי בי הגדול העבור את הנבר אדם(יו־שליו הוא מפורש ע"י יחוקאל שנאמר

הגדול הגיע לשטר הגדול העביר את הנגר יאת הפיתחות יפתחו "רא היה יו) שיחש השוחש ער ששימע שער נדיל שנפתח מירידו היו שימעין קיל שער נדיל שנפתח מירידו היו שימעין קיל שער נדול שנפתח מירידו היו שומעין קול מגריפה יו 6)(מיריחו היו שומעין קול השיר) מיריתו היו שומעין קול בן ארוה מקיש בצלצל מירידי היו שוטעין סול החליל מיריחו היו שומעין קיל גביני כרוז מיריחו היו שימעין כול הנץ שעשה בן קפון פוכני לכיור ז] פירוחו היי שופעין קול השיר סיריתו היה שומע קול השופר וי"א י)אף קולו של כ"נ בשטה שהוא כופיר את חשם ביה"ב מיריחו היו מריחין ריה פימום הקמורת יא"ר אלעזר כן דגלאי עוים היו לאבא בערי המכוור והיי מתעמשות מריח פימום הקמורת י) מי שוכה בתמיד משכו ידציך בבית הממבחיים יום שונו באברים הולכין עשו 'בית המשבחיים היה לצפונו של מזבח 'ועליי ח' עשרים נגמים ורבעים של ארז על נביהן ואנקלאות של ברזל היי קבועין בהן ונ' סדרים לכל אחד ואחד שבהן תולין ומפשימין על שולחנות של שיש שבין העמידים מי שוכה בדישון מובח הפנימי "נבנס ונמל את המני והניחי לפניו יהיה חיפן ונותן לתוכו ובאחרונה כיבד את השאר לתוכו והניחו ויצא ימי שוכה בדישון המנורה נכנם וכצא ב' נרות (מזרחית) [מערבית] ין דולקין מדשו את השאר ומניח את אלו דולקין במקומן כצאן שכבי מרשנן ומדליקן מן הדולקין "ואח"כ מרשן את השארי ואבן יהיתה לפני המנורה ובה ג' מעלות שעליה כהן עומד ומשיב את הגרות ומניח את הביז על מעלה שניה ויצא:

הדרן עלך אמר להם הממונה לא סהיו כופתין את הטלה אלא מעקירין אותו מי שובי באברים אוחוין בו וכך היה עקידתו ראשו לדרום ופניו למערב והשוחם

עו] של תובת ופערו ברשם קו כמעלר להירות כ לפ"ר ראו למרכך כה) שמשר במורח של תובת במבת מרק "א) לי רשם הדה בית המפבחרים יתן שפתית מכושעית ה ימן למשיר יים או אתי למחת

יד (השפטא פשריש של) על תיכת העניו נרשם כך כפעלה לאורות כ (ש"ר ראו "מדיק" בם וכינו בשרק ח) ליחסים מה התיכות הספטרים יחן משניני של ביצור של היו ביצור ב

רבינו נרשום נפורין ננפון י נפורין נפונין ירביעין שי ארו Hannalannal (mana) מפסרים השליאה חדריה של מחחיים ריה איל האים שבפנים תיה צריך לרומים ורועו פר בית רשחי עד תמרפק קורם שריר יכול קורם חוו ומנצול ישות חו יסגעול דרצוני כיון שמשים המתח פותה לאלתר - Webba ספצים המתוחים יתא ם שנים המהוחים הוא ם נדול של היכל קול מרפה אותם

הכאושה אוטו ראטרנן בערכין שהאי

----את רשאר איתן שכמו מישן שרם הבסר צרם מח במקיפן

מתרא הבוח מישבת

מדום (הי ניי) שלמשם של שים שבין העמודים ובשלחטה שעליהן מדיחין נרפי' נבית המשבחיים וכן מוכח במדות דשמרינן מקום המכשות כ"ד

אחן כמוקדן העשרים כיופת ר'ש שכבית המשבחים: כן כקב את אחו ' נמחק . ()צלטית יבות תווכה חיבת דקות נפחק : ז) בה דחקבה וחלב: ה) מנ ה שמופנין ושפרדין ענם פבין . וישה ש את הריפה מן ככבר · הפריד זה מזה כרי (ה) שתרא הריאה עם טאר כדלקמן והכבד עם דופן ימין : ואובע הכבד מן הכבד : אובע הכבד יעו כשחותכים את וחקבה החלב ה] מכח בשתית, שנים :
בשתית, שנים :
בשתית, שנים :
ביומא דרוך המשפי
הית קיב כיצד הראב
ורתבל ותשקץ ישהי
דבת החיים הדמה:
יל) שחשבי על יחי
"שיישית על יחי
"מושל מחקב
יל) המחשבה
הלוחה היבה על נמחק:
יל) המחשבה או בתב
בית שתיבה או בתב
הית שתיבה או בתב
הית שתיבה הוא בתב
הית שתיבה הראש
הית שתיבה או שתיבה
הית שתיבה
הית שתיבה או שתיבה א הכבד ומסרידין לוחו ממחומו נשחד מעם כבר מן השקן אל הכליום ולא סיה מחה ממסומהגוקב את החוהיברבר שחש מותך כדרט שייך לשון נקיבה שהיה מפריד החוב מן הדפנות והצעות ע מרוכה מע ועוד יש נומר לפי שהחוה בית שמופו לא הראש התו למי שוכר כה התון למי שוכר כה התון למי שוכר כה לתרות ולחסיר : על הדסנות כמו אהל וכבנעל אה החוב ממם הוי כמי שניקב בבהמה שהחוה קור ברחבו חומה מפומו לחור נפילהו כחלון וזכו שיקר: ומתט למי שוכה ט יג) תיכת ופדירון ל'ש: יג) תיכת ופדירון ל'ש: יג) חדידה שלש פנמים עלה לחפן הימה היה חיתך ויורד עד ידן חדרה שלש פעודה ידן חדרה שלש פעודה סטיפו חיבו כרבי מאדק פון פעסים בכך לכל במישות אות (כ"ל) במישות אות (כ"ל) שלל אותן היד אותו ה' בשחק: יון כ"ל און השכיעה לכניין מן שירונות לכניין היבת לתעשידים כ"ל השרכה לצל השורה חותך ולא היה טגע בשדרה שהשדרה היה מניח לותה עם כדום השמללי לפי שכוה הדופו היה מינה הכבר: כ] לא היה חיתך השדרה שמוי שחם שה חותכו ממו היתה כבידה כאן (סרכה) (היה): עד שהיה מנים לב' הצלשות דקות יפצל החוק כלימר היה חותך חורד עד שיהת מניע לחיתו ראות ה' במחק.: יח] קבעו לזה מקים ולזה שקים המ"ד וער"ד נשל אתויט[תכבר חבבר לשת וגם למעלה חצל העוקן היה מניח ב' הלשת ולהמיה מפרש כשיפרים דופו שמלני דההבי ומניה ב' לנעות דהות JOSEPH BUSINESS מלמשלה וכי וכך היה עוכה בחבירהה

פי הראש מערכית דרופית (פי פשירי כרם ניחניו נחמור

המשפה ביותד במשפה האדין שה שהנים למה: האדין שה שהנים למה: האשר שליים בכלל משפה שליים בכלל

תיבי חית נפחק

הקיקו של התרורה (ל) מים שובר בו אם הרגל יכסמים מתחול פ) מספטו היה קרב הראש הצורה בשורה היהם (כ) העוקן והרגל התוי דסטם וידים והתרים וותוכה ומנוללה למד מהחם

הפלים הנה אין יוה: מירק והסביע נגד מנו (יומל מהיה יוהר בינה אין יוה: מירק והסביע נגד מנו (יומל מכני החקשה הוא מיר המיר בינה מנו החקשה מיר החקשה איר היותר בינה אין היותר בינה מינותר בינתר בינה מינותר בינתר ב אייה בפתח המחמש הביתול הכינול היות למפינות בפתח המחמש המחמש הביתול המחמש המחמ בא זכר ואו הבחיום הלוים על ידי הרבל השתחלי סרש ונמצח כולי בליי לפניו . עכביו בנעל רגל הימני כשקרעו נמנא כילי נלד לפניו ויכול לראות בפנים

שכשלה היה הרגל עדיין חבוך אפי אם היה קורעו לא היה שה שבשנים מראה כמו עתה . נעל השרר י חלב ונחט מכסה על בית שחיסת הראש למעלה לכפות בו בית השחיפה יאן החני בית (כ) השחיפה הראש כשחים מה ששא את הראש על המושח היה הוסך ביות השחיטה לתשלה ולניקה החלב אין ומכסה זה דרך כבוד למענה ולח קחני בית השחיטה כבה למשומי שים שחיטת נואר אחוא [סו"א] זכנש שהראש מעורה בשביל שחיסה הכי נמי טאר מנונה הילכך פי לך בית שחיטת הראש למשער בית שחישת אחר וטאר כשחיה טשא חיה חסך האתך אלט ואינו נראה אבל הראש קרניו בין אלבעיתיו וחומוני כלפי זרושותיו ובית שחיטתו למעלה הילכן מכשה הפדר בית השדועה והכי יסה לעשות ושחישת הלוחר חינה מגונה בדם כל כך כים הרחב נעל את יכן הקרביים ונותנן למי שוכה בהן להדיחן ולהשיר העיטף שכהן (ו) וידיות חורו בבית התדיחין יג) ומדיחן כל לרכה לפי בים כה עישפת הרבה קבש לה לפכה אחת להדיחה בם ולא קבע ")בה הדחה יון בים כרם שים כה שימפת הרבה וים שחין בה כל כך (הקרביים) זהבת מעיים אין בהן משום פיטפת כל כך: מריחין ולא השהתשים נכם לכן (כלב נייש) ויצר של ביו בן שמורים וכן נרשי בכון כל ביים למשפח של היו בל נוסף ביו ב

ינתנן למי שוכה בתן להדיחן ההברס סריחין אותה בבית הסריחין :) וסריחין אתה כל צרבה והכרבים כדיודן אתן שלש פעכים (6) 2 במעוםן על שולדונות של שיש שבין העמודים ו]נסל את הסכין והפריש את דריאה מן הכבד ואצבע הכבד מן הכבד ולא היה מויזה ממקומה () נוקב את החזה ונתנה למי שוכה בה עלה לדופן חימנית היה חותך ויורד ער השררה ולא היה נוגע בשררה עד שמניע לבין ב' צלעות וו דכות חתבה תתנה למים דבין בי צלעות יו זי קוד והיים ופינו. יים ב שוכה בה והכבר תלויה בה "בא לו לגרהן שוכה בה והבבד ומווו בו בי מי מכאן ה דניח בה שתי צלעות מכאן וכ' צלעות סכאן חחבה ונתנה למי שובה בהין הכנה והלב והריאה תלוים בה בא לו לרופו השטאלית הניח בה שתי צלעות דקות סלמעלן ושתים צלעות דכות מלמפן וכך היה מניח בחבירתה נמצא מניח יון שתים שהים מלמעלן שתים שתים מלכמן חחבה ונתנה למי שוכה בה והטדרה עמה והמחול תלוי בה והיא היתה גדולה אלא של יטין קורין גדולה שהכבד תלויה בה בא לו לעוקץ חתבו ונתנו למי שזכה בו האליה ואצכע הכבד וב' כליות עמי נמל את דרנל השמאלית חתבה ונתנה למי שוכה בה

נמצאו כולן עומרים בשורה והאכרים בידם

ים והכבד חליה בה לכך הפרים קודם הריאה מן הכבד שכב' הקרבות סיו: כא לו לגרה - לאר : והגיח בה בי לשיה מכאן וכ' ללשה מכאן יח' בש ט ענהי . נסרר : ויהדה בה כי ננשה מכמן ור נעשה מכק כי ללשה הניח כו כבר כשחת החופן המני ועפשה לל היח כו שניין אל בה כ' ללשה של אלד ויום לחכן ללשה שא בחיפן אל חיה ועדיין לא חדן דופן השמאי לכך שיך לופר והניח גם שמיין כן מחובחת לחיפן : יהקני והלב והריאה לעין כה בא לי לחפן שמאי והמיתיא גרפי' בה[אאל] י הציים אל בשנת בל לליטה למעלה אל השנת ולפי שלה פרם לך למעלה כ" אל כחוד והכיחן במקחמן ולא ההך עם החופן וכן היה ממיח עם הבירמה ברוש הימו כי ללשה למעלה אל השנת ולפי שלא פירש לך למעלה כ" מנוש בכן אן שנים שנום נמשל וכן שנים שנים (מחל) נוכב נושון ששוק שנים שנים נותחי שהנים ושנים מצחקי בל בנוסן וניון בל בנוסן שטא קמוני עומקי בנהוקט ונסן נימן סכש בקלומנץ מנוש בשנים! בשני נסמים ביות הימר ב מהם נותחי שני בשל ל וניתנים לתי שוכה כה וישורה עמה הלניה בה והיא היחה כבידה יותר אלא ויפגם נוני שנים כי והשודם שנה פנחים בה והיא היהם ככידה יותר חנה של ימוקקריים נחלה לפי שתבים לאר בה וסכבד לא כון הדוסוחא אלא הלני הא כה וכשיל שחבר שאים בכלל החוקו הלני בה לכך נקראת הזולה: כא לי לשוקן: הוא הזכב חתם: אל תנל השחלל שעדיין מלניה הבחמה בו: כאלים ואלבע הכבד וב' כליות עמי וכן ב' ללשת מכאן וב' ללשת מכאן הלאיה ותוכנו הכבד וכי כניות עם יוכן בי ננטה שכקו ה עשה מכאן לפי שאיקן לעות מיקרי כופי העוקן ולא הם לפרש שי לעיית מכאן ותכל שאאי בשאר עדיין באינקלי ונהנה למי שוכה בה כנולאו שאן עומדין בשרה והאברים בידם : עד עבשיו פרשי שד ביור מותריק בשרה והאברים בידם : עד עבשיו פרשי שד ביור מעוחה לריך לפרש פדר הולכתם למזכח כילד משלים האברים קדמין זה לזה : כשר לריך לפרש פדר הולכתם למזכח כילד שליכים האברים קדמין זה לזה :

לאפרה פשום ועל ידי כן חלוי הברמה: היה מסבים השיר ששים או או בייה מסבים ברך האפית משפש ועל ידי כן מלוי הברמכי: היה מסטים א המית משפש אור וורד עד שכניע למוד שהרי מוסטסה ישם דאצ דבל דבי כל הכנסוה לאלם שעויין מלויה עוד ישם דאצ דבל דבי כל הכנסוה לאלם שעויין מלויה עוד פרי כי איל חומא בחזה למסה שעדיין לא הוסטקה שם (רעסיה) (רנפיה) שישבין כדקתכ לבסוף מנק והססים וקודם בצי וד אסר לצישה בשי וד אסר לצישה נוסר אינו ניאה שיחה ולא מספיטו שהרי קודם היא בהקסרה נוסר אינו ניאה שיחה ולא מספיטו שהרי קודם היא בהקסרה שהרי בן קפין ונאה לחותם קודם. ונתם למי שווכה

טים כו אחד דומיא (רנסימה) שיושנין בצלו ותו אפור לעשות כן אבל בענין אצטבאית

דה'ג כתי אין פחח ן נברין נפו אסרכיין ובתופהא דשקיים דיני צישון שדין את דיני צישון שדין את התרכון ואת החדמים את הקרשות ופעטר שני וכל פלאכת הקודש ההתה נעשה על ידן יייבאין אטר די יהורה איראן זכרן יכנסן איראן זכרן יכנסן איראן זכרן יכנסן איראן זכרן יכנסן איראן אטר די יהורה למה נקרא שמו אמרכל משני שמד של היל כאני שמד על הכל ולב חשה חשלם כנס'

מינ נברין ומי אמרכלין כך דיא שניי זאת תכרייתא במפרי אבי שפרים הידענים רם זאוקם יש מתם

דה'ג כתי אין פחת ן מל' גוברי, ומו' אמרכליו יבתופחייי

עין משפש

נר מווה

וכפתיה כולו לכ"ר משום בדון ליכא לכ"ר משום דוקן מינין איכא. נחתים לאם חשנים בכניםים עד שיופרה כל אחר האחד כת קנו של השלחן הפנים עם יכפתיה כולו

על השלחן הפנים עם הסניםן שינו הבניבין. רשל של והב ביציארטי

משריו מצאן אחר בשכת האתחלק כליון בין הכתנים פניהון אחר כשריו מצאן אחר בשכת האתחלק בשלח מצאן אחר

טפני שרוא כדיניה אחה של כפף מהב מחמת החמר ומחמם את האברים ומפמיר, על

פי' הראב"ר

כג' מחם שהו גם עי

רייבתרואים

שת אם היו השלפה התלבון כתלם והכתל כילה התלם כימים ישהילם קרום לכל החברים מחלי כבש ולמסה שלאחר כך לבשיחורו ויוליט לה הם לא אחרים אלא מוקריו אחד שה שפס ההרבות הלא יותר להה הלה הלא ונתח להה לנה הלא והתח להה לה הלא יותר מהו הלק התלם הרבות הלא הלא ונתח להה להתחים התלא הלא וכתח של הלא הלא וכתח להתחים הביה לא שתיי בשים שלא היותר במשום שיקטינים קודם הקשורה הואלו וקרונים בה ביה של של היותר במשום שיקטינים קודם הקשורה הואלו וקרונים בה ביה של של היותר במשום שיקטינים קודם הקשורה הואלו וקרונים בה של של היותר במשום מול בשים של היותר במשום של היותר של היותר במשום של היותר במשום של היותר במשום במשום של היותר במשום במשום במשום של היותר במשום של היותר במשום במשום של היותר במשום במש והפרר משן שליהי לכפות מקום המחיפה

יב ד מיי שם שלי יד: והפתר משן שנים עשבי ניקד של ימין ואת כמד של משלה: רגל של ימין ת ה מיי שם כלי מו . בשמחלו וכית שוכו לחון . מקום שמשם צחים כר יושה פתב היסבום העוד היה כלפי חדן מצ העם [מנחות י] ומקום החתך כלפי המצליך והכי שפיר ידי ו ביי של ירלה החתר ומפרט ביי של ירלה החתר ומפרט ביי בי של ירלה מו של של של של של מו ש מיין ומיים ש פלי ד: רשל ולרכל (מ"ד התם וכך ניתות מו ז מיי צו פפלי היה קרב כרלם הדגל וכ' ידים תכר מו זה מיי צו פפלי היה קרב כרלם הדגל וכ' ידים תכר מיד מין של פים וחיכה למ"ד ורך שילוים דשומנה היה קרב פי' כדרך שהאברים שמנים זה הע מנשגם מנכם שב עם לבורום בענה וערון ושני מנים, בני, בני, בני במוכ עם לבורום בענה וערון ושני דסמת החוה והגרה ושני ירים יש כ פיי שם פינ והמנק והכנ מם הרולם שהיי ביופנו לון הי פור בל מיים בל פר דרא"ש בימים שכול תשבי יותר והגרה כשתלל המים מלבי הלפה ללעתיה בין לגבעותו והלד לל פירש הלד מצפה ישר לעתיו שנהך בין לצבעותו הלד לל פירש הלד מצפה ישר לעתרו שנהך בין לצבעותה לדכ הוי ביות עלד וצפה בית עודה לחדן לעל גבי דפסת לל ביות עודה בית שורה לחדן לעל גבי דפסת לל ביות שורה לחדן לאבר ביותר בי את במאר שם הנית שרה לחץ לפני ני למסת היה מלומה לה מיות שרה ביית שרה להי בל היה של היה בל היה מלומה ביית שרה להיה בל היה בל היה

יא ני ביי שם אלי עי בין האבשתחי נב הרחם של נב סיפה יהו וכית שחימה פורה לתעלה: כל כך לתובה: בתערט של ככם ולה בתורים שהרי בלכחם נתובת שהן היו פצרן למשם מחלך טצקי חמינין מחלך טצקי חמינין מחלך טצקי חמינין תורה אור להוליך חברים למוכח ולדרום במערכה

תמיד



דרך מזרחית של ככש (ג) שהרי ככש

לאמנע היחבה ומכאן ומכאן תוסס המוכח ח' אמוח לכל לד לאחר שכלה הכנם שהרי הכנם ש"ז והמזכח ל"ב נמלא ח' אמות לכל לד ומקום המערכה במזרח המזכח לצל מזרחו של ככש במתרה המוכח לאל מורית של ככש שרן צפונית שדובית ורחב המעורכה ליש הוסס עד חלי שבך דיש אשתה המוכח שהי התחום בלמלע החובת כיצמן עי שפרו נושל להכ אחת בלוכני לחובת לישור מנולה תיהה האירכת ולחובת ולודוק משני השינה כשים האברים למטרכה לכך טיחנים רבני נטריום כראמרי האברים כמערכו של ככש לפסת מיקום בנים ירכן שי כין האברים כמערכו של ככש לפסת מיקום בנים התברים כמערכו של כנש לפטח מיףם בנם וכן של כין האיבים דוד נשחם הליכתו: ומלחום דכחיב על כל קרבק בו' שנים דים תקרים מלח, וכלו לשכת הגזית לקרות נגד היום נגד זרחה אם שחוו ולאתר ה"ש ובחורו אם שבוד רשבש חת שמע ולחדי ק"ם יקעירו חת הקשורה והכי נטן הדבר שיתפלט קודם שיקטירו שים הקסר ויעל קרבנם לריח מיתוח בנ" הנה יד ורגלי יחד כעיקודת

מי וע רוב ו נוכרים חליקים על ערך אסרכיין כנון י"נ נוברין דיו החת ששר אשרכיין דהייע שנים נוברין לאמרכל אחד נוברין לאמרכל אחד ינחק טי חד אמר משום בזיון קרשים ילחן ש סכנים הן מספרון ארט בל אברליו דה ב מנים הן מספרון ארט בל אבנים הגלים יהד: ומא כיפיה: בין ארט הובר איד שפרל זי כיל יייי למר אפרל לעשת אצאל ביניים התא אדפרל זי כיל יייי למר אפרל לעשת אצאל ביניים התא אדפרל זי כיל האולת הפוס בדון הבים פחר איר בירולת הפוס בדון הבים פחר ארט איר קרשים ליכל משם חוקי בעדים ובט. עשר שלחנות היו בתקדם בעדיה בי ציקה בוד רבובר יבר שלחנות שהו באלם לא חשיב הכא ירושונים חובל אחד שלחנות שהו באלם לא חשיב הכא ירושונים חובל אחד שלחנות שהו באלם לא חשיב בעולה, ח' יכול לשפור וההאפק של שום בבית המסבחים י אל העבשות בשאירת ב' זוכרין בלפון שעליהם מדירון את הקרכיים נוברי איא יינ בן כולם בנ מום מדור נט קי עדכין ותרמות שסונ ם יבשביל כך ו' אמ-כלין חיו מסתים על הנוכרין ושערו חלמים ש' אמרכלין היה די ליע של זהב: בכניסתו בשתגיעין לסתח מניחון אותם עליו ועיהין בו לפוש . מה עד שיקעירו הכזיכין כך מפרש במנחות בסרק שתי הלחם (דג') שמעלין נכרון ועוד רי בקרש ולת מורידין כנון בכרוסתם האמא לא נקש ם מיותנו על של (כ)רתם ורבחוניו ברוכל החדות דקונ ב פס בקרם ולא מורידין כגון בכריסתם מניחין על של (ס)כסף וכבחניע בחיכל אבא יושיב, דג, איפר) ח] על של משה שהיה מעסה והב הרי

"דראשון בראש וברגל הראש כיסינו ודוססו כלפי זרועו כרניו בין אצבעותיו 6 בית שהיפרו כלכעלן והפדר נתון עליה הרגל של יסין בשכאלו ובית עורן לחוץ יהשני בשתי

פרק רביעי

ידים של ימין בימינו ושל שכאל בשכאלו וכית עורן לחוץ 'השלישי בעוקץ וברגל העוקץ בימינו והאליה מדולדלת כין אצבעותיו ואצבע הכבד ושתי כליות עסו הרגל של שמאל בשבאלו ובית עורן לחרץ הרביעי בחוה ובנרה החוה בימינו והגרה בשמאלו וצלעותיו בין שני אצבעותיו "החמישי כשתי דפנות של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עודן לחרץ 'הששי בקרבים הגתונים בבוך וכרעים על 'נביהן מלטעלה *הו' בסולת' השמיני בחביתים התשיעי ביין 'הלכו ונחגום מחצי ככש ולממה במערכו ומלחים וירדו "ובאו להן ללשבת הנוית לקרות את שמע: גמ' תנא יד ורנל כעקירת יצחק בן אברדם: לא היו 🖁 כופתין את הפלה מאי מעמא רב היגא ורב חסרא חד אמר משום בזיון קרשים וחד אמר משום דמהלך בחוקי העמים מאי בינייהו איכא בינייהו דכפתיה בשיראי אי נמי ים ברוצא דרהכא יתנן התם נו שלש עשרה שולחנות היו במקרש שמונה של שיש בבית הסמבחיים שעליהם מריחין את הקרבים °ב' ובמערבה של כבש אחד של שיש ואחר של כסף על של שיש נותנין את האכרים ועל של בסף כלי שרת "ובאולם שנים מבפנים על פתח הבית אחד של (6) כפת האחד של זהב \$ על של כפת נותנין כ] לחם הפנים בכגיפתו ועל א

עבדי רשיש ניעבדי דכסף ון ניעבדו דותב אמר רב חיננא בשם רבי אסי ורכי אסי בשם רבי שמאל בר רב יצחק מפני שהוא מרתיח: של שחר היה נשחם על קרןי) יצורחית צפונית: מנא הני פילי אפר רב חסרא האפר קרא שנים ליום כנגד היום תניא נסי הבי השנים במנה של זהכ כיליהו ושם חה מונה ליום כננד היום אתה אוטר ננד היום או אינו אלא הצבת היום כשהוא אומר "את הכבש אחר תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה

בין הערכים הרי חובת היום אמור הא

של זהב ביציאתו משמעלין בקודש ולא מירידין ב מאחר של זהב בפנים שעליו לחם הפנים המיד מכדי שאין עניות במקום עשירות אמאי

בא פ פיי שם פלי יכ . שכי ידים קודמין ומשרש החם מחי טעמה רגל סליק ביחרי רישא הראש כבר פירשפי שמת פורם ונצרת הכתוב הת ומה מעם רגל עמו משום דרישת נפישי ביה עצמות סלקת רכל בהדיה שהות שימה מקובצה של בשר וחבי שפיר למעלה שההה ל) אצבעותו ובית בהקעורה עלמות וכשר ולדן בשם חבר שדומות כ) נסי בוצמה כ"כ בשר עמו כתול: השרי בכ' ידים הייתב תינה מהידה כ"ל במר שמו כתל: המר בל ידים מחקב זקות הם מהידה
מחקב זקות הם מידה
מחקב זקות הם מידה
בידיב הכבש אייד
בידיל היבה של במר מכן הדולה מהמוק ד
היבה של נפיק : "ז כ" כלומר כתר נדול המביים מהלברי
היבה של נפיק : "ז כ" כלומר כתר נדול המביים מלב כ"

ו" אייד דיהב היבה הכבל. "א ימון כימים וכל מתל
של "ד באמלל ידיך המיבות מליכון לחק
שמיה מיבור היב" במתלל ידיך המיבות מליכון לחק
שמיה מיבור היב" במתלל ידיך המיבות מלבי לחק ומם עם המשר לשוח המשר משוח ומם משוח ומם משוח ומם משוח לשוח משוח של משוח המשוח של משוח ומם משוח של משוח ומם משוח של משוח של משוח ומם משוח של מ וגם לצבע הכבר דכוק בשקן וגם הגלשת דנוקוה בשקן אוכע הכבר וב' הכליות עמו הרגל של שמחל כו': הרביעי בחוה ובגרה יובאחר החום בימיט שהוא חשוב יותר והגרה בשמחלו

חיד שחרי המת במורח מן כקמים לחרך מחוק. כלומר חיזה רחוק יותר: חממו לו ממחרם הבל מהצפון הרי "ש למעולב. רחוק יותר משמים לחרך: ומדע שחרי ממח כמחרם סכל בה דרין והשרכל מצני באסצע הרקיע" אין כח ייתר וסויק הותרורית: יותר חד פיניוצו נפיש" מח לי למינתב חרי שיצורי נכתוב כי דבוא השיש איא שימ דשון: דמרים איא שים דמניין:
א"כ מ"ש רטה כאשין:
בת ליקו אין חכל מחתכלין
בת לינו ולא כמי להדיא
אכל במורה וכמורה
בת לינו ולא כמי לה מדיי מתפה בקשה ונחשה
של ארץ ויש כה בקין
של ארץ ויש כה בקין
ליאותה"מית את עצמוי על דברי תורת 1 יחית את עצמר י על רברי תורת כשתבתלבו עליות חנרת כשתכת כב לידוק ומכרש שררה מקצרין ימיו : ישנא שלכת מן השורה בירדי עדיפא האולמן : כלומר יברדי דאמינא ידדש מלכות שררה ושלמנות ולשיבא שררה ושלמנות ולשיבא שררה ושלמנות ולשיבא שפר שהצא הפיוש אין יכול כ"ב לחרע או לחישיב האין דערנו נברת אם ארה מוב אם לאו: מת דין אתריסתן לקינאן מדוע אינכם מורים וינו וינחת וא תאבו אחרינו והלאתראו שונות שפלים ואנרגני פלכים ושרים? אכרו לית פפנא נצח" כלומר אל חתמה על זה שהשפן אים נרצח שמחשה איתם תחון להם נאולה ולפוף יודירם לנירנס הא אנא יודירם לנירנס הא אנא סלכין ישהשבתוני דבר סלכין ישהשבתוני דבר ביין: אמרו ליה שולמן ביד שלנוי להנדת מי שידצת: אכל לא יאי למלכא כריב לא נאת למלך לכוב שכךהבפרהם תחלת שלא יכעום מכל מת שישיבו לי . דפרשי ישוג עוד לשאול יותר ממעשה בראשית את את את היא להיא להיא להיא מתחלים להיא מתחלים כיון דחון מדינה לאן ז וחייתי וכו'; לחיין חלים, מי מיתקרי חלם: מדנר לאן ז וחייתי וכו'; לחיין חלים, מי מיתקרי חלם: שקרור ידשור, ידשי מחלה לת מעלה. המנין מלנו מה או הנילים וקשר כשי מחלה לת מעלה. את התרים וקשר בושי שהיית לפות קורות שעמידים לכל נישו בסקום אותר שמקוד לפות קורות שעמידים לכל לידי האת התרכל לחוור דרך בינירה וככם את יכרו ונטלע שמנה: התרכים לא תשתו עד המיירה וככם את יכרו ונטלע שמנה:

להסתכל כה שאין האורה מזקת לעינים תורה אור אכל כשהיא באמלע הרקיע קרונה בון הש ואורה מזהיר כיכ שאין יכולין לראות: וחכ"ל זה וזה מדחם שוה. כדמוכחי קרחי: כמוכ אחד אומר כנכוה שמים על הארץ וכמוב אמד אומר ברמוק מורח ממערב. ואם לא היחה מדתן שוה אלא מזרח ומערב רחוק יותר למה אחז הכתוב במועם בפדה לא היה לו כלל לומר אלא המרונה אלא ודאי שניהם שוין במדה לכך אחז את שניהן: אכא מאי טעם חמה יהן כאמצע הרקיע אין הכל מסתכלין כה. כמו שהם מסתכלין כשהיה במזרח הו במערב: משום דקהים להדית. בגילוי הית שומדת ולה כסי לה מידי וכשכיל כך אורה מזהיר ומזיק לעינים המביטות שם: אמר להם שמים נכראו החלת. כנומר או ארן ושמים ינ) כאחד נבראו: שנאמר בראשית ברא אלהים את השמים. אלמא שמים קדים: אר נכרם חחלת כנומר איזו נברא מחלה: מילחל דא ליח ליה סמר. דבר זה ששחלת חין שום חדם בעולם שיודע לפותרה: ופריך השים ואמאי השיבו ליה מילחא דא ליח ליה פתר: ולימרו ליה. מן הפסוק דחשך וברם תחלה שנאמר וחשך על פני תהום והדר ויחמר אלהים יהי חור אלמת הגוך קדים: סכרו אי אמרו ליה. הרי אתא לשייולי מה למעלה ומה למטה והילכך השיבו ליה שילתה דה לית ליה פתר וימנע ולא ישאלם עוד ממעשה בראשית: אי הכי. דכשכיל כך נמנעו מלהשיכו תחלה נמי אמאי השיכו לו השמים נגראו תחלה לא היה להם להשיבו כלום משום דילמה אתי כו": מעיקרה סכרי מקרמי כעלמה מית. דקה משחיל ולה

> פי הראב"ד ששימש בשנת אכל ככרק שרדלל שנת במקרש

ימית חם עלמנו. ישפיל חת עלמו: יחים את עלמו. יגכה את עלמו ומתוך כך יתנו עו הצריות עין רעה ויקגאו כו וימות וליפדוך חכפים שחדם הרולה שיתיה ישפיל חת עלמו וירחמו עליו הצריות ויחיה שנים הרכה ומגאוה ימנע שלא למורך העבריה לת עלמו של קלרו ימיו יומות כלל ליבר חבל הייב ולה לת עלמו של קלרו ימיו יומות כלל שברים כית שיצור עתו: ישלא מלכי ועלעון. ויתקבלו רובים להצים להל שברים בינוי ויתקבלו לותו לובל לדם רגיל פורשי בהברא האיתי קיבורי דיסתני וקבד ברזאי ניסא דכי אתית (בארדוא) נקמת בנוייתו ואתית לאתרך עבר הבי ואול ממא להדוא מדווא דכוליה נשי בעי למיעבר קרבא בהדייתו אמרו ליה אי מפלה לי יאמרו נשי קבל אי מפילנא לך יאמרו מלכא דקמלותו נשי אמר להן אייתו לי נהמא אייתו ליה נוצמא דדרבא אפתרא דדרבא אייתו ליה נוצמא דדרבא אפתרא דדרבא אייתו ליה נוצמא דדרבא אפתרא דדרבא

השמח בחלקו. במה שנותן לו המקום:

תמיד

תורה אור כן השבים לארץ הדוק או מבזרה למערב לו אברו לו מבזרה למערב תרע שהרי חמה במזרה הכל מכתכלין כה חמה במערב הכל מכתכלין כה חמה באמצע רקיע אין הכל מכתכלין בה וחכמים אומרים זה ווה כאחר מליסשין שלאמר "כנבה שמים על הארץ כן [תר] * ברדה מורה מימור משום על הארץ כן [תר] " כרחוק מזרח ממערב ואי חד מיניידן נפיש (6) נונכתוב תרווייהו כי הדוא דנפיש ואלא חבה (6) טונע ובני וווירו כי דוווה נפיש האה בבר באמצע רקיע פים אין הכל מסתבלין בה משום דקאי לדדיא ולא כסי ליה מדיי אמר להן שמים נבראו תחלה או הארץ אמרו (6) שמים נבראו דתהלה שנא' "בראשת ברא אלהים את השמים

ואת הארץ אמר להן אור נברא תחלה או חשך אמרו לו מילתא, דא אין לה פתר ונימרו ליה תשך נברא תודה דכתיב "הארץ היותה תוד ובדו וחשך הדוד ויאמר אלהים יהי אד ויהי אור סברי דילפא אתי לשיולי "מה למעלה? ומה למפה מה לפנים ומה לאחור אי הכי שמים ב הנסי לא ניסרו לה זו מעיקרא סבור אקראי ב-בעלמא הוא רקא הן שייל כיון דחזו רקודור בשאיל סברי לא נימא ליה דילמא אתי לשיולי בשאיל סברי לא נימא ליה דילמא אתי לשיולי פסה למעלה כזה לכפה כזה לפנים וכזה לאחור שמר לכם אדין מתכך הכיסאמד ליה ו"אחדה אמר להם אדין מתכך הכיסאמד ליה ו"אחדה הכם הרואה את העלד אמר להם אדין מתכך גבור אמרו לו איזרו נבור המובש את יצרו אמר להן אידין מתכך עשר אמרו ליה איזרו עשר השמח בחלכן אמר להן מה יעמיד אינשי עשר השמח בחלכן אמר להן מה יעמיד אינשי עשר השמח בחלכן אמר להן מה יעמיד אינשי ויתיה אמרו ליה ימית ון עצמו מה יעביד איניש וימות יחיה את עצמו אמר להן מה יעביד איניש ויהקבל על ברייתא אמרו יסני מלכו ושלמן אמר לדו דידי מכא מדידכו ירחם מלכו ושלמן ויעבד מיבו עם בני אינשא אמר להן ביסא יאי למידר או כיכשתא יאי למידר אמרו ליה ביבשתא יאי למדדר דהא כל נחתי ימא לא מיתבא דעתיהן עד רסלקו ליבשתא אפר להן אידין מנכון הכים יתיר אפרו לו כולנא כחרא שחיין כנכן הכים יהיר אמרו לו טונה טוג א מהיין דרה על מילתו דאמרת לוא בחד פתרנא לך אמר להן מה דין אתריסתון לקבלי אמרו ליה צ'ממנא נצח אמר להן זו הא אנא מקמילנא יתכון בנזירת מלכין אמרו ליה שלמן ביד מלכא ולא יאי למלכא כוב מיד אלביש יתרון לברשן ולא יאי למלכא כוב מיד אלביש יתרון לברשן רארנון 9: תשרי סניכא דרהבא על צוארורון אמר להן בעינא ראחל למדינת אפריכן אמרי ליה לא מצית אולת דפסקי הדי חשך אמר להן לא סניא דלא אולינא אממו הכי משיילגא לכו לא סניא דלא אולינא אממו הכי משיילגא לכו אלא י) מאי אעכיד אמרו ליה אייתי חמרי לוכאי דפרשי בהברא ואייתי קיבודי דטתני וקצד

חמיד ויעביד טיבו עם כני העיר כשכיל אנשי העיר וידבר עליהם אל א) לשיב חזיק ישרו: המלך שלא להכביד עולו עליהם ואו יכאן בני העיר לעובדו: פיתא יאן יכבי ישרי בי יישר השלך שלא הכביד עולו עליהם ואו יכאן בני העיר לעובדו: פיתא יאן יישרי ברוץ הם לכן להשהל פשני למערכ. רחוק יותר משמים נחרן: וחדע שהרי המה בחדת השני הכנין שנו ערים וזור יכם של ביש השני ורחים בחדק שהיה החדק פשיח הריב בחדק שהיה החדק בשני השני להחדק במשחים במוצר הריב בחדק במשחים במוצר החדק במשחים במוצר בהוא במוצר בהוא במוצר בהוא במוצר בהוא במשרים במוצר בהוא ב מחתי יותו כנו מיתום ושוייהו יון ישון שומו עם מסורת השים עד שירו ליכוס: אי דין מנפון עם מסורת השים עד שירו ליכוס מכם מכם יותר: מלכם למערב מקוייוש נבושב כי: ד] ליה דילפא ארני חלים. ינן ליזה מכם תכם יותר: פלכל לפיילי מה לפילה מה כמדת פתרכל לך. כולנו הכמים וחץ לפפר מה לפונים מה תכם זה מום שברי כולנו הבפנעו לדעת תכם זה מום שברי כולנו הבפנעו לדעת תכם זה מונים בנה ישרש במשמע ביון: בן כיה מתר: מתר למת נת דון מכורים מון ביות בחקב ון ישית בי מלפלי עם זה שמתם עומדים נבנד י יבחק: זן ישית בי וציים האו או או ביותר ביות יודעים כי לנתנו הרצים ולחם מבתינו. פו-הרופנים פינה אתריקתון לשון תרים ומגן: אמהו לים מינה חיירנשים: יושה אתריקתון לשון תרים ומגן: אמהו לים מינה הייר ג'א רבחרם: יו רואים ככל זום שכשכון הוא עלה וממשה יל ושמים בני האדם לה המה ביאר "ש : בני האדם אף אתם אל תחמהו על תיכה כיארי "ש : שאנו חחתיכם: אמר לספ. שוטים אתם "ח" לשקור השירו: שאתם מחזיקים יראתכם שאם ארב בשאיון קבור" :

אהרוג אחכם בגזירת מלכים שאני מלך וחבקש לשחר מלכים שחוהכים ורכות משביל! כית משביל! כית כר מצבע (משביל כית בר מצבע (משביל כית כית משביל כית בר מצבע (משביל בית משביל בית משביל בית משביל בית משביל משביל בית משביל משבי אותי שיחנו לי רשות להרוג אתכם: אמרו לו שילשון כיד מלכות ולא יאי למלכה כאב. כלומר כידך הממשלת למשות שאחה מלך ושר אבל ככך נחמתע שהכעותנו שלה חנשה עמנו רעה וחין כחה למלך לדבר שקר שכחי חף כי לכדיב דבר שקר (שלי יו): מיד חלפים ישחן, הלבים מוחם לכושי ארגמן וישם רביד זהב על מארם: אמר לחם כעינא דאיאל. רולה אני לילך למדינת הפריקה: המרו כה מדים האכם, חינך יכול ללכה שכרי השך אלמה אירך יכול לנכת שברי השך כן הצת לההני כרים באמל הדרך מקום שים השך בין ונכשת השפקין כיש ביים בין בין ונכשת השפקין כיש ביים בין בין בין המשך שהפקין כיש לעבור אותן ברים: אמר לשם אל מביא איב שהיון ברולבים לעבור אותן ברים: אמר לשם אל מביא איב שהיון ברולבים לעבור אותן ברים: אמר לשם אל מביא איב בין ביים לעבור אותן ברים: בדר אמני לעבור אותן ברים בין אמר לעבור לעבור לעבור בין בין אמר לעבור לעבור לעבור בין אמר לעבור שיודעין מכת מתוך. דפרשי כמו (פסדים

ליברי רכל ידיב ולא מר שמיים מנו ישלם לתכן ולכן בל בעדיר ואחת לבארדוא) בקבח. במש הידים למני הכל ידיב ואחת לבעד מו במש מיים במש מיים למני במיים למני במיים

אתר לדני חי ארלי איושי והחא דדהרא אתרו

ליה אלא אי נהמא כעית לא חוה לד באתרד

נהמא למיכל דשקלית ואתית להכא כי נפיק ואתי כתב אבכא דמחווא אגא אלכסנדרום

מוקדון הויתי שמייא עד דאתיתי למדינת

אפריכי רנשיא ויליפת עצה מו נשיא כי שכיל

ואתי יתיב אהרוא מעיינא קא אכיל נרמא הוו בידיה נולדני דמלחא בהרי דמתוורי להו

נפל בדו 1) ריחא אטר ש"ם האי טינא מנו

ערן אתי איכא דאמרי שקר מהנהי מיא מרא באפיה איכא דאמרי אידרי כוליה עד רממא

מלכא אנא מיחשב חשיבנא הבו לי מידי

יהבו ליה י) נולנלתא חדא אתייה הקליה לכולית

דהבא וכספא דידיה בהדיה לא הוה מתהליה

אמר להיו לרבנן מאי האי אמרי נילנלתא

דטינא דבישרא ודמא ין דלא מא שבע אמר

הדרן עלך לא היו כופתיו

ברכו י] קראו עשרת הדברות שמע

הארימיים עצמת מבן נישיא האסמים ליות אי את נצה לן לא תתכבר בכך גילדני

פי' הראב'ד

בשרו ואו ימיה נאפר אפי' התיתון שתראון ירא ל)מוצא כשום האו משבי' ליח כאדם

דין מצע אלא בין [מח]שרוא החתיו ובין מח שרוא פייז חכל היא חשיב כפי לברש

נוא והרי ביש כביש התחתון מילא פכרין התחתון מילא פכרין

הוא חורי הוא השוב כאילו הוא כליו כיון שהצא חשיב כן ואל"ם שלא נכרכה עלון כ"א

שלא נכוכה עליך כא ניסא וזה הלשון נראת עיקרי קשיא (14) דכיון דלתוב משור שחצא (משור) חופן כאול ו1

היטום ומותר, נמפא הנמדי פירש בערוך

דנמדי פירש בערוך לבד נווץ וקמוני ודנא קשה זי"ם דמומת שרוא קשה ואין בהם הימים אין בהם כיאים

והא ליתא רבשמעתא

יות ליות דערכין קפייתא דערכין אפרינן ויכוצים לא אישתרי להו כלאים אלאלעבודתובלא עבודי

-----כא אישטי לופ אלסא ריש בהו משום כלאים לפיכך מורי הוי אפרים

שניםא לא שכיח נחשים הם ואין לחשש שמא הכויך נימא על בשוף הכויך נימא על בשוף

שרנא קשה (ש'ם בנק)

ב בכניתיי סיר פרבלי

פמידים ומוספין כלי

דה מיי שיה מהלי כלי היחים כלי מ

הו מיי׳ פצ מכלכות

שימה מתובצת

שיטו טקובצת ל) רידא פ"א רודא כ) ליה הד נולגלתא "פינא תקליה תינות דוא אתיה נפרק נ) ודפא היא דיא ד] היא אסרו ליה שקלי ד] היא אסרו ליה שקלי

ו) ולוא החור והכנים אא הנול א עלני נגול 2) נגול א עלני נגול 1) נא אפוניה פליי

זכחיב [ישמים ס] כי

לד והב וכסף שסבורים היינו הן שבחה

בנול זהב וכמת לכחו כתמיה וחתי.

יין מי שבצי מי האת שהיו תכרכין תחלה היא אהבת אהבת שבל בלי עברה שלם ואחד שהששש או ההאו מתפשע הדי ואלהר האל מנרכין יוצר אור לפי שסדר ברכות בסבי משעש פני אל אין מענכ כמו שהעוצר שם יומה שאמרו דתי הפימו שיים של אין מענכ כמו שהעוצר שם יומה שאמרו דתי הפימו שיים של אין מענכ כמו שהעוצר שם יומה שאמרו של אור מנו שהעוצר של יומה של אחרו ברכות הבל יום לפי שהם ה

מן הרקיע וי"א לאחורי הרי חשך הנא רבי חייא כל העוסק בתורה בלילה שבינה כנגדו י) נוכות ואעפיכ היה מכביד יותר הגולעולת ששפני כמים לכך נכח פני ה' (ונו') אממר דלא היה מולא דבר ששוקל כנגדה. חמר להם אלכסנדר מוחדוו לרבנו מאי החי. שחיני יכול למלוח משקלו חמרו לי. עלגלחה של הנוש בשר ודם שלה ישני שני שני שני מו עול מיקר משקלה כל כך של הראיש של כפף ורגב היל משקלה כל כך בילדוג אמרים הינים ליל מחמי ההכי הול. במלי מברון אם ברור ידמור אחת לחם מדכרם: של של מבלי של מו מלים מדכרם: של של חוכל מבלי של מו מבלים של חוכל בעל של הול בילדות האד השבי של הול ברול מו מבלים של הול מ של אחת יהם פרכי ברכה אחת יהם "". אמר יהם והיה אם שמיע ויאמר ברכויו את העם שלש ברכות אמת ויציב ועבורה וברכת כהנים ובשבת מיסיפיו ברכה אחת למשמר היוצא: ביאמר להם חדשים לקמרת בואו והפיסי זכה

בקטרת ה'נוטל את הכף והכף רוטה לתרקב נדול טל זהב טחוקת שלשה קבין והבוך היה בתובו דה כה תשכע עד שימות ויכשיהו כעפי גידגם למעלה מן הרקיע מנהר דיטר ") שלת מויעין של

הכבלי מה היא תרעותת המינין אלא שנתכאר בחחלת ברכות בירושלמי א ואמרו בדין היה שקורין עשרת הדברות ככל יום ויום אלא מפני מה אין ו שלא מוצעון של ואמרו בדין היה שקורין עשרת הדברות ככל יום ויום אלא מפני מה אין וו של השם ומל - קורין אותם מפני המינין שלא יהיו אומרים אלו לבדם ניתנו למשה מסיני אתדרר כי מושב -

"חרן וערפל לאומים: קופו רוני גלילה י לשמוק דדים ואם שהים טכח שמי כ' : הדרן עלד לא היו כופתין

אמר להו מי אכלי אינשי נהמא דדהגא. כלומר וכי מנהג בכאן לאכול וכבר אמרנו זה בהלכות ירושלמי שחברנו אחדב אמר שהעם מברכין האישית שה מידין ושפפן כלכה לחם של זהב חמרו ליה. אין מנהג בכחן לאכול לחם של זהב אבל בשביל כר שמנו זהב לפניד לאכול שהרי זה פלא לנו שבאת לכאן בשביל תפלה על ישראל ועליהם אמרו וכרכו את העם וכל זה היה בישבת

> כשהיה יולה מו העירי כמב הכבה דמהחם. כתב על שער העיר אנה משרדו ושספו הלכם מלכסגדרום הויתי שטיה. הייתי שוטה מכלי לב להכין. עד דחתיתי. לכרך כשים ולמדוני חכמה. יחיב הההוח מעיינה החכיל נהמה. כדרד בני הדם שיושנים על המעיין ואוכליו שם לחם וכשרולים לשתות שותים. הוו כהדיה נילדני, היה עמו דנים מנוחים: נהדו דמתצורי נפל כהו ריחת. בעוד שהיו רוחלים גמים כדי להסיר מליחתם נחל לדגים ריח טוב ומעיין מגן עדן היה א"ד שהל מהנפו מים טרא באפיה. רחז פניו ולח עשה יותר. חיבה דחתרי. הלך במעיין עד דמטא לגן עדן שמשם יהן כועניין עד למסח ככן עדן שמשס היה מוכעי לחלו קלא. ואמר פתחו [לי] בכא: אמרו ליה וזהן השער לה'. לדיקים יכאו בו. אמר להו אנא מלכא אנא. וחשוב אנא חנו לי דבר יוקשי שיח הברים לכן. לדיקים יכחו כו. חמר לפי חלת יוששי והי ון ובני לכן. לדיקים יכחו כו. חמר לפי הברי שיש שיח ייבוח את מלכה חמה ומושב את מושב לא מנו לדי דבר השתם ייבוח האו אחד מנן עדן הוחיל ואינכם רולים להחת כי לש דר האוי אחד מנן עדן הוחיל ואינכם רולים להחת כי לש הוחיל לישור לי שער: יהסו ליה בעלבלתם. מחורה ב שני בליי לפתוח לי שער: יהבו כים ששפינה. הרב וכפף באת לכאן נתנו לו רחש עולנולת. חתייה תקליה הרב וכפף באת לכאן נתנו לו רחש עולנולת. חתייה תקליה זהב והכם במה יכאן נתנו נו רחש טוכטות. מעדים עוקנים תיבה שבאה נפחק דן ואברון מעדי של לפלהו לפסא וההכא דולוה לא הוה דובה עדו מישם אן חקולו. היה נותן כל כסף וזהב שלו לפעלה דמורות ני לש"ד במאזנים מעד זה והטלטלת מעד זה לפעלה דמורות ני לש"ד במאזנים מעד זה והטלטלת מעד זה

םי שוכה אטר להם חדשים עם ישנים בואו ם שוכה מאה אם יושה שיב עם בכם המ מותפים מי מעלה אברים כן הכבש למוכח בירא בן יעקב אימר המעלה אברים לכבש דוא מעלה אותן ע"נ המזבחנג" מסרום לחונים הוא מעלה אותן ע הי בגריהם ולא היו מניהין _ב עליהם אלא מכנסים בלבר "וחירונות היו שם וכתוב עליהם תשמיש הכלים: ד'מי שזכת

והמא לה של פש אל [מכחן ומינן הוא פירוש הרמנים זינ] היה לה של של מצל מכה התמונה. כבר נתכחר כל כבף ההב בשום כ

והם אתן שביות נכוד הבשול כן בנתי ברסת [דף א] ין שהברסה שיני לא שביב שני לה שביב להיות ברסין תחוב היא אהבת שיני לא שביב לכי החות שהיו מברסין תחוב היא אהבת שביב לכי החות שהיו מברסין תחוב היא אהבת שביב לכי החות ביצור ב

א) ברטח סר כריתה כת. גור כש ירשים קבר (זכבל הקושהם היהא איר אלעוד א'ר חנינא גם כפה ירהל אירה לכן כ) (בכרכות שם שנותר יותר אל חקרי בגיך אלא בוניך וכן לל ככה) בגבולים בקשו לומר כן חלא שכבר בעלום מפני תרעומת המינין ולא כאר

שלם ברבות שהם חמת ויציב ורצה וחודים ושים שלום לפי שכולו אפילתן וכל היה לך להם לאפול במקומן שנתרחקת ממלכותך ובאת הגזית אכל ברכת כהנים הידועה והוא יברכך ה' הרי הוא לאפי עד כאו ושאלת להם לאפול לכד נמנט

חורה אור על מעלות החולם חחר נמר מבודת פרא באפיתי החץ מרון . כיק אייזי כוליהי מקם העיר ידמן פגיות מקם העיר יוצא עד מסאלקיתהארט עד התמיד כמו שיתבאר בסרה שאחר זה וכבר בחרנו בשוף שוכה (זה נו) שבהל ום שבת היה נכנם המשמר למטדה ויולה משמר שעבר וכבר בחרגו בנמ' שקל קלי עמיא כפייח אליתר תקלא כלומר השלי ללי עמיא כלומר ברכות (דף יב) ההלכה הואת בעלמה ברכות (דף יב) יהאבי אין במחבר ואמרו משמר היוצא אומר למשמר אמיר שאים מח אינו הנכנק מי ששכן שמו בנית הזה הוא חואר כאם אינו רומד הנכנק מי ששכן שמו בנית הזה הוא חואר כאם אינו רומד ורשות: ואי בבר בארנו בדני מווחה (דף ט) שהקטרת לא היו תפילים יכחיב הבה עליה גורל אלא אותם שלא ההטירו ^{הסח על ראי} אותה עדיין קודם לכן לפי שכל ברקטיר יודי ואם יוש אפים אתה היה מללית בעוניו ומונא תינסקון בדבתיכי היי חשך דרוותה ואמידה אחר יכסת ארץ וערשל לאומים ועלין יורא ח' יפיכו ושם יתנחר שפיים הקטרת הוא וכבות צייך חצה הפיים השלשי אחר כך אמר חדשים גם סלים בשכת תפיר

באציה אינה ואם איני בי וו עו ישום אותה היה מניות נענים ומנות פינסת לפרחת דנן עדן רמא קרא פתחו לי כבא אמרו נמווחה ולפינק אתר חדשים לקטרת ליה 'וה השער לת ונו' אשר לדון אנא נטיחאים פינו ושם ישלה שפים בקטרת הוא ליה 'וה השער לת ונו' אשר לדון אנא נטיחאים ישנים נוחו והפיסו מי מעלה הצרים והוא הפיים הרביעי ואיז הלכה כרבי אליעזר בו יעהבי כבר בארתי הלכה זו בגמ' (ב) כפורים ושם נתבחר שכל ככהגים האלו לוכשים בגדי קדש במקדש ועומדים בלשכת הגזית כחילו הם קלת ממנו המנין והיה מסיר המלנפת מעל לא תשבענה ונו' תנא דבי אליהי ניהנם למעלה ® רחשו ואחר כך משיבה עליו ומעילים ווכל ניטלו דיוכל למדודה והכאחים שלה זכו כם שתפשיטים חותם השתשיו שנאמד "פומי רוני בלילה לראש אשמורות אכי (מהדם וחץ מכחן עליהם אלא המנכנסים ימפכי כמים לכך נכח פני הי מנגן שימים מפטיטים המכנסים ומניחן כל נגדי רא בן עזריה תלמידי חבסים מרבים שלום כהוני בתלמים מנו בתלמי בעולם שנאמר 'ובל בניך לימודי ה' ורב בעולם שנאמר 'ובל בניך לימודי ה' ורב משיי (קף ט): ומה שלמר וכחוב עלים בעולם שנאמר יובל א מו : תשמישי הכלים לפי שהחלוטת שהיו כהם מכנסים כתוב עליהם מכנסים ואשר בהם המלופת כתוב עליהן מלופת וכן כתונת ואבנט וסדר לבישת הבגדים הוא שילבש תחלה המכנסים אמרו (יומא דן כנ כה) מנין שלא יהא דבר הודם המכנסים תלמוד לומר ומכנסי כד ילבש על כשרו ואח"כ ילכש הכתונת אמונר כחבנט ומשים המלנפת על רחשו ורחוי לך שתדע שהרמת הדשן תהיה כאלו ארבעה הכלים אף על פי שלא אמר הכתוב אלא שני כלים שנאמר ולגש הכהן מדו כד ומכנסי בד חבל חמרו ז"ל (שם יכי כג) ולבש לרבות מלופת ואבנט להרמה ומה שנאמר (ויהרא ו) ופשע את כנדיו ולכש כנדים חחרים חינו רולה לומר שיהיו בנדי חול אלא פחותים מהם בחשיבותם ושניהם בגדי קדש אמרו מקיש בגדים שפשט לבנדים שלכש מה להלן בנדי קדם אף כאן בגדי קדם אם כן מה חלמוד לומר אחרים אחרים פחותים מהם למה היו הכגדים

קשת כ"א ברבר דך וכגדי להתה ונספא דנרש ליכא ימיהש דררך חצשה שרי ברבר שר קראו טארת הדברות ככל יום לפי שהם עיקר הדת וראשיתו וכבר אמרו שלוכש כשעת הרשת הדשן פחותים מהכנדים שלכש בשעה שהיו מתעפקין בקרבן לא מחמת שמירת הבנדים שלא יכלו לפי שכבר הודעתיך שהעיקר במקדם חין עניות במקום עשירות אלא הטעם בזה הוא מה רמשמיק ביני דכיון רליכא וים שזכרו ואמרו (יוחא שם) בגד שכשל בו קדרה לרכו לא ימיזנג בו כוס לרבו וכבר יצאנו מכווכת ההלכה אבל היא כווכת המסכתא

מלא א) ל"ל ואח"כ תונר באכנט ומקיף המלנסת.

מ) ע"ל וחליך מעני למנטן וחדף מחלטם, "ע"ל וחליך מעני למנטן וחדף מחלטם," ע"ל ע"ל שורות פשרי היותב משר בי חדים ובען היותב משר והיות בשר היות הצפר היות בשר היותב משר היותב היותב משר בי היותב היותב משר בי היותב היותב משר בי היותב היותב משר בי משר בי היותב משר בי משר היותב בי משר בי

הרדן עלך לא הו כוכר!\

בשמות ביישו בישוח השיל לה עם משלה לה לל הו בוכר!\

בשמות ביישו בישוח השיל בישוח השיל היא לא שלה היא הול היא הוא לא שלה היא הול היא הוא שלה היא של היא שלה היא שלה

שילמי כל הכהגים מדין המולם ולמוצה כמו שיתבמר בתחלת כלים והוא פה שממרו ופורשין מבין המולם ולמזכח בשנת הקטרה וחין חייבין פה התחור ופון שין מכין האונם ותמוכו כשמו הקפהה זמן היכין בזה התחשים אין חייבין בני אדם לתאח מבין האולם ולמובח אוא מו

תמיד

מלא ונדוש קפרת וכסיי היה לו וכמין מפופלת היה עליו מלמעלו: ה"מי שוכה במחתה נמל מחתת הכסף ועלה לראש המזבה ופנה את מחרת הבקף וענה לראש הסובה ופנה את הנחלים) הלך התתה) (מן המאוכלות הפניטות) זירו ועירן לתוך של זהב לנתפור טכנו כקב נחלים והיה טכבון ין לאמה "ובשבת ההה כופה עליהן פסכתר ופסכתר היתה כלי נדול , מחוקת לתך ושתי שרשרות היו בה אחת שהא משך בהויורד ואחת שהוא אחובה מלמעלן בשביל שלא תתנלגל ושלשה דברים יהיתה משמשת כופין אותה על נבי נחלים ועל השרץ כשבת ומורירין בה את הרשן מעל גבי המובח: ורגיעו בין האולם ולמובח נמל אחר את המגרפה חורקה בין האולם ולמובח אין אדם שומע כול חבירו בירושלים מקול המנרפה ושלשה דברים היתה משמשת כהן ששומע את סולה יודע שאחיו הבחנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא י] ובן לוי שרוא שומע את כולה יודע שארוו הלוים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ ובא סוראש

המעמר היה מעמיד את המכאים כשער המורה: הדרן עלך אמר להם הממונה

החלן עולים במעלות האולם מי שוכו ברישון מזבח הפנימי והמנורה 'היו מקדימיר לפניהם כי שוכה ברישון מובח הפניםי נכנס ונמל את המני והשתחוה ויצא "מי שוכה ברישון דפטרה נכנס ומצא שתי נרות יסערביים דולקן 'מרשן את המורדו ומניח את המערבי דולק ושמצנו היה מדליק את המנורה של בין הערבים 'מצאו שכבה מרשנו ייטורים אינו ביים מנא שכבה מדשנו מוכלים ממובח השלה הצא ב"מל את הכח ממעלה שניה השתחה ויצא: ב"מי שוכה כמחתה צבר את הנחלים על נבי המובח וודרן בשולי המחתה והשתחה ויצא: נ"מי שוכה בקפרת היה נופל את הבוד פתוך הבה ונותנו לאוהבו או לקדובו נתפור טמנו לתוכו ונותנו לאוהכו או לקרובו נתפור מבנו לתוכו נותנו לו בתפניו "נסלמרים אותו הזי סוהיר ה"ן שמא תתחיל מפניך שלא תכוה התחיל מדרון ויוצא לא היה הסקמיר מקמיר עד שהממונה אומר לו הקפר ואם היה כ"נ המפונה אומר לו אישי כהן נדול הקפר פרשו העם והכמיר והשתחוה ויצא:

הדרן עלך החלו עולים

א) (מממט מממטרית ליג מן המוצרמלות התנישיות יפי רפינ גם הפעל זכרש ש: המצי"ע יושה פיר פינ] ג) (שמדש שני) ג) (דל מודרחים כים מממט שנממטרות פי פיים) ד) (שמה מו: כ) החות מו: כ) יותה ככ

ו א מיי' פיג מסלכות שמיריו ומוספרו כלכס ססיכל בלבד ורחני שתדע שבשעה א ר פייי פיג מטלטת פנירין השפפין טלי ב: שיבה בדם חטחת המשית בפנים (זרוה מדמה בפנים וזה יהיה כדם כהו משיח ופר העלם דבר ושעירי ענודה זרה בת כמי אש פליח: בת כמי אש פליח: שהם גם כן פורשים מבין החולם ולמזבת כמו בשמת ההטרה ולמדטו כל ג ו מיי שם מ" מי וכמוכו כמו כשעו הקעו ה וכל לדה ללו די בדי שה פלי פו : יהיה כחת מועד חמרו חתים כפרה זה חוד" שם מליח: ממרה מיורכ חיוו כפרה שתהיה בקדשים מורשין מכין האולם ולמוכח אלא כשעת ו פי פיי א פלי ו: המערה במום כפור בלבד שהם (כ) ז כ מייי אם מלים: מהיכל פרשי מכין האולם ולמוכח לח מכיכו מבים מבין המונס ונתונה מ פרשי לפי שהוא במקר מהם מכית קדשי די ל פייי שם כל ע: מהירין נני אדם אלא ינא אים אדם אם מהירין נני אדם אלא ינא אים אדם אם וכבר בארנו בננא יומא שדר "הקטורת" וכבר במונד אל או מה ברמונה וא המונד " החמיד של כל יום והסמוך לו וחמרו שכים מבנה משומרה וחמים שהים קבלה הביאו לראיה ענינים כדי לפייע קננה כינו מילה מניים כדי נקיים מינודה מקובה בת לאותו קדר וזו מיל מורף דבריכה מוה שימה מקובצת מערכה גדולה קודמת למערכה שניה לא היולש שילן ושיק על קערת ומערכה שניה של קערת (מברק "ע" אפ" קודמת לקורה שני גורי פלים ומודר ודרשה (ף אל פצר רים שני גורי מניים הודמת לרשון מצב שהיוא למשפשרה.

שתי נרות הודמת להטרת וההטרח

ספרכי דימון מזכח הפנימי קודם משריוה והתפשיחה להקבה הי ניתו הספימי קודם החוד של שלעד של להקבה הי ניתו הספרה הי ניתו שלעד של החוד קודם ולים הפניד ודם החמיד קודם להעבת שתי וחיים

קודם להצרים והצרים למנחה והפקרת קודם להצרים והצרים למנחה ומנחה לתניקים וחציתים לנספים ונספים לעוספים ומוספים לבזיכים ובזיכים לתמיד של בין הערבים שנהמר והקטיר לתמיד של בין הערבים שנהמר והקטיר מי דראיש בעליא תנדום משכים -משופו כיפוך כף כערול שלים שפין משום דכך water of use par-titude of use par-security of use par-security of use par-per of use par-עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולם ופדר הזה כולו הוא של דשת חצה שחול והוה שחמר שבוריקת דם החמיד על המזכח יספים בין העבת החמם מרות וכין הטבת שתי נרות כמו שוכר כחן חבל חכמים חצמרים שבמקטרת הקטרת היה מפסיק והיה זורק דם החפיד ומטיב ה' נרות ומקטיר קטרת ואח"כ מטיב שתי נרות והלכה כחכמים וכבר נתבחר כשלישי ממסכת זו שחחר שחיטת התמיד מדשנין מזכח הפנימי ועם דישון מזכח הפניפי מדשנין המנורה וכן נתבחר בפרק הרביעי שחחר זריקת הדס מנחחין נתחין ומביחין מעלפל של ידה וחית דגרטי מתושלת כמין כר של שור ניתן פלים לכיסי פלמשלה (יכיי) שלת יצת ריה שקמרת שלת יצת ריה שקמרת מותם לככש ומה שחמר זה בהשים המעלה אברים רצה לומר העלאת אנרים מן הככם למזכח ומכואר הוא כי מה שאמר מנחת ר"ל מנחת נסכים והיה נקרחת במסכת זו מנחת סולת ומה שחמר נסכים רבה לומד נסכי יין אחר כך הכנים נסדר החמיד סדר ענודת שנת ולפיכך זכר מוספין

ושתי בזיכי לכונה של לחם הפנים וכבר בארנו בחמישי מפסחים (דף נט.) שחינו מותר להקריב קרבן אחר התמיד של בין הערכים אלא עפח

כלאים כלמסי אילה לל תוך כלף ומעל בקין ביוו ושאט שמיבין לייישים כן מט בתובלת בפתין על ללת דים: שמשים איתו בחיק (דף ל) ככל נמכלת בפוף עירובין (דף שמשים איתו בחיק (דף (דף ל) מלידה מקום ען העורה מולילון בי דים מקשם אורות ביון בקודה מניחין לותו עד מוללו שבת לכל כופין ביידור עד שאין בי בקידה מניחין לותו עד מוללו שבת לכל כופין התייבה לא שיכיב ביה שלו קדירה מעום עדותות מסכותותיה התייבה לא שיכיב ביה שלו קדירה מעום עדותות מסכותותיה ביי ביאה בי בי אלה ביינו מתכברת ובכך מתוללו שבת היינו מתכברת בבי ביאה ביינו מתכברת בכך מתוללו שבת היינו מתכברת בבי ביאה ביינו מתכברת בכך מתוללו שביים מתכיים בבי ביאה ביינו מתכברת בכך מתוללו שביים מתכיים בבי ביאה ביינו מתכברת בכך מתוללו שביים מתכיים בבי ביאה בבי מו מתכברת בכך מתוללו בבי מתוללו בבי ביאה ביינו מתכברת בכך מתוללו ביינו מתכברת בביינו מתכברת בביינו בביינו ביינו מתכברת בביינו המתוך בביינו מתכברת בביינו בביינו בביינו בביינו מתכברת בביינו ביינו בביינו ב חתיאה לא שיני ניה נעין קדיה מרטס קדורון ססכתוחה איר חדים והאחות בי והאחד קרוי ספכתו רוכני מנגלוי במלכה הם יותר האו נו האחד קרוי ספכתו וכני מנגלוי במלכה הם יותר היותר בעורפן גם האם כיתה מחוקה "(כד"? במריל האם סדיר מחוקה "(כד"? במריל האם סדיר מחוקה "לכד"? במריל הוא לא סדיר מחוקה "לליד עוצה מחוקה "לאם קדים אותר ככל ויום לדין עוצה כרש ליותר בעורם לחוק של ני"ם לא ששפטית נשם הני חותה כשל די קרין ומערן לחון של ני"ם לא ששפטית נשם הני חותה כשל די קרין ומערן לחון של ני"ם כידון נישה כרה שילושה ייצוט שג שכם קפים חומר ככל ווקם ל בלא חישה שאמר בעין וכרן והרי הוא מפור כקל נאלים בני לבא יול חוש שאמר בבני פפק וכנואים וים שכת מבויכים הנואים בני שבר אלא במור בבני פפק וכנואים יום שכת מבויכים הנואים שבר אלאהב יותר צי פפק וכנואים יום שכת מבויכים הנואים בפר לחברה יחד כי פפק וכנולים יום שכת מבליכים הנחלים הציית היות אינו בחיבר במנוכלים בקרקע (ולו כשולת ביולת מן השורות אינו בחיבר במנוכל למן למן לוון לוון מידים מחסק ליציאן שיותיות אינו בחיבר ביולת לוון מידים לחלים עם חסבים אל היותי במנוכות (דף ש:) בכלל ובמללל בתענית שיא אוצר של יידי (דף מ:) המעמדות מה כים לחובת בחלם אירו אוצר של שורא מעומד המעמדות מה כים לחובת בחלם ברו אינו מידים במוצוע עון לו בעורים מעומד כמלורתים ברו אינו מידים "אבכל מידו מליבום בצער המודה ברו אינו מידים ביותיו מומנים לודום עליכם דם ברו אינו מידים ביותר מומנים לודום עליכם דם אירו בפני אוצר בפני אוצר ביותר מומנים לודום עליכם דם

הממונה ברכו

תנו הים יהשישיה שיחית לפני הפנוסיה ווטעו משם ומנימון: כפר דעת שמזכה הקטורת ישר קשיה בצייה ביותר מוכח הזכב שבהיכל שהול בלמלע כין השלחן וכין המטרה שתי הכחמה השהי" בשיחש מו שליינו נכתחות וכמו שלייר כתדותו: ופירוש מדדן שתי הכחמה השהיה שיליע ויפרוש אותו במזכח: ככל הקדמע כפלק שלשני זה שהכון את הקרו הם השחיים של מן הקסורת יש ככף דבר מועט וכוא נותן אותו דע מועט שמי שברש במוחד של אותו במוחד של המוחד של המוחד

כדי שיהיו מזומנים לזרוק עליהם דם כחשם כמו שיתבחר בסוף נגמים: הדרן עלך אמר להם

קבופ איני סועיל מאזרי שהציר עצמת תפרה פשימו ורואי שכך רוא בין דומי משתרה מהסק בין דומי משתרה בל דוא בין דומי משתן לבגרי צמר ע"י היבור שעורה

נשלם כם' תמיד בילאיו

ביקא ז ואין הלחוד קרוע כר רק כמלק ראשן שני ורכיני אל שלים והחיםי ומפי לא קנע עליהם הלחוד גם המפרש אינו כללא מקבן מפ" לש" דכוונות! ועשאר דוכריו ובפרק שבי ומשאר דוכריו ובפרק שבי וחמישי כרסם פי' הרמב"ם ז"ל במקום חותו הרמבים זע במקום הוחו המפרש מש' מדות הין בם לה תלמוד ולה בנסות על פיי הרמבים זיל ולה פניםיי הרחבים זינ ונח פנים היר שתמיה וע שנדפסו פניה גם בשיר מסכתות שכתנתוד לא מברכין העם ברכת כהנים כמו שיתבאר המספרות שה ליות מכת המוד ממור הסדר הזה שהול זול מתוך כל ממוד כל למתוך כל למתוך כל למתוך כל המוד מנוך זה במטר ובתילו מתוך כל מנות ל היים מכת המים בניתן וה בתשלו עולים ופרוסים פניתן ולנות החלון עולים הרום עלך החלון עולים

בר ממה מים ברכים ולערכת חכה שהריה אלא לקטרת בלכד שחפייבים לה הדשה ברכים ללי מפקד לא ועדור ויותי אל בכלכת בשר ובחשר יחדים ברכים לא שו שיש ברכים ברכים שבלה בני שבלה ב ל ב סייי פיד חקירות מנורה כמו שוכרנו בבקר ולפיכן יהיה הפלה היכה י חדור האחתי השאל ביל ב- ב-

פדור החמתי היולה מכל מה שחמרנו ד ר מיי שם פיכה מ ועל דעת חכמים כז והוא שאחר הרמת ר ד מייי סים סיכה פי ועל ישנו מכנוים כן והום מחבה השלה ה ד מיי סים הפליות הדשן ממובה החיטן והום מחבה השלה כלי מתרם פליצ מסדרון מערכה גדולה ותחר כן מערכה ו א פיי שם פוכה יד - שניה וחתר כן מעלין שני גזרי עלים ל א פיי שם סרכה ידי שניה וחתו כן נוערן שני גורה ענים דו פיי פו מרלכות ונותנין אותם על מערכה גדולה ואחר דו פיי שו מרלכות ונותנים ככש התמיד ואחר כן פותחין ת ח מיי ביו מהלכות שער הגדול כמו שוכרט וכשען פתיחתו המידין ויוספי הלא. שוחע התמיד וכחים שתי כהנים להיכל מ פ מיי בס כלי ו. שלחד מהם מדשן מזכח הפנימי והשני י י מיי שם סלכה מ מדשן המערה תוך זמן ששוחעין החמיד וכטל דמו במזרק ואינו זורק דמו על נכי מוכח עד שנמר דישון מוכח הפנימי ואו זורה דמו ואחר זריהת שימה מקובצת דמו מתעסק בהעבת המש נרות שישוי בוקר בדוד דמו מתעסק ביסעבת המש ברות וצמו השחישה של המתעסק בו ומתעסקים האחרים בניתוח יתא ליש. ב) דמן בעם המתיד ובמאת אבריו לכבש ומליחתים יידיה נישים לי שם כמו שהקדמנו הכל כבת אחת אחרי ביידיה רושים לי כך מתקבליו ללבת הניתו קוריון כמו ירשי מריקורף יש"ץ) שהקדמט ואחר כן מכיא הקטרת להיכל ומהטיר ואחר כן מטיב שחי נרות הנשמרים כמו שהקדמט וחחר כז מעלין האברים לגבי מוכח ואחר כן מעלין האברים לגבי מוכח ואחר כן יין לנסך וכשעת ניסוך היין מתחילים הלוים בשיר ומנגנים בכלים המכרים בערכין (דף י) ותוקעין תשע תקיעות בהפסקות כפי הפסקות השיר כמו שיתבאר עכשיו וכשיולא המקטיר מו ההיכל עומד על מעלות החולם עם הכהנים האחרים כמו שיתכאר עד שיגמר העלות החברים למזכח חח"כ

בזכן "שכ'נ נכנס להשתחות שלשה אוחזין בו אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד באבנים מובות וכיון ששמע הסטונה קול רגליו של כ"ג שהוא יוצא הגביה לו את רפרוכת נכנס ז' (יוצא) והשתחוה ויצא נכנסי אחיו הכרגים חשתחו ויצאו: ב כאי ועמדו על מעלות האולם עמדו הראשונים לדרום אחיהם ובהנים וחמשה כלים בידם המני ביר אחר והכוז כיר אחר והפחתה כיר אחר והכזך כיר אחד וכף וכפויו ביד אחד יוברכו את העם ברכה אחת אלא "שבמדינה אומרים איתה שלש ברכות ובמקדש ברכה אחת 'במקדש היו אימרים את השם ככתבו ובמדינה בכנויו במדינה הכהנים נושאים את ידיהם כנגד כתפידם ובמקדש על נבי ראשיהן חוץ מבהן גדול שאין מגביה את ידיו למעלה מן הציץ גדול שאין מגביה את ידיו מייר שהן בברוה היידוד לבעלו כן הפיץ ר' יוידה אוכר אף כהן נדול מצביה את יריו למעלה כן הציץ שנאמר זישא אחרן את חייו, § למעלה עם ויברכם: ג' בזמן "שכ"נ רוצה ההקמיר היה עולה בכבש והכנן ביסינו הגיע למחצית הכבש אחז הכגן <) ביסינו והעלהו והושים לו הראשון הראש והרגל וסמך עליהן וזרקן הרישם השני לראשון שתי הרים ותרון לכרק גדול וססך עליהן וזרכן נשמם השני והגיך לו כך היו מישימין לו שאר כל האברין ודוא ם מבך עליהן ווירמן ובזמן שהיא רוצה היא סימך שותריים זורקין "בא לו להקיף את המזבת "מחיכן הוא מהחיל מקרן דרוטית מזרחית מהרחית צפונית צפונית מערבית סערבית דרומית "נתנו לו יון לנסך המגן עומד על הקרן והמודרים בידו שני כהגים עומדין על שלחן החלבים ין ושתי חצוצרות בידם תקעו

לפי שנשעה שריחיו חותם חשבתים הבורח ומגדלים חומו בששי שבו נשלם מעשה ברחשית ונכרת החדם גם כן

קומו גדול ה וכשלש שם מיון הך וישן הש הארן שעליה יהיה הדין והדיינין אומר היאה שהוא כישקו הבר אלהים נלכ כעדת אל ברביעי שבו הודשון יצא שבו

שמבין גדולת הכורה יתעלה חומר ה׳ מלד נמוח לכם.

רברות הבית (b) ד'ה (נשמר בקודם) ושכ שלשר וכי ששמיכון לכ תוצים כין כעובים כלל ופינות שב ישרם נמחק -

הענין שנשאר מן ההלכה הואת בשביעי הוא כלאים ע"י וווא כלאים עי בטו ומשפים מבוצוו חלום לא הענין שבחות והן התכני היותו נספע ומשתים תם אנקיים כא מקוטה ושה פירוש נמור הרה בירוש הרישה תדרשנו משם. הקפה זו אונה מיוחרת בחיוב כש שתרים לבי לבישה לו היכרת וסדרתו, הם דגנים לצל משפה אצי הרתיה נתבלת בנתית היה והף לא השעם במצדע בקששת ודשה נתבלת ביתו לא המתמורים לאו יסיפי מושה אייני ביום האבון ומלולה לפי שחול חתלה מעשה בראשית ובשל משאה אייני שר שבו מולקו המים והיה במשה מתחים ביו מראה שבו מולקו המים והיה השתם מתחים ביום היה ביום ביום אחיים של מולקו המים והיה השתם מתחים ביום היה ביום החיים ביום הייני ביום החיים ביום החיים ביום הייני ביום הייני ביום החיים ביום הייני ביום החיים ביום הייני ביום החיים ביום הייני ב משפע אע"נ דרצרעה יציאואתרו ביום ראשון לה הארץ ומלואה לפי שהוה תחלת מעשה ברחשית ובשני שבו נחלקו המים והיו השמים מנתנישם והצו אומר גדול ה' ובשלישי שבו נראית הך אומר גדול ה' ובשלישי שבו נראית הך

טועיתן יאיקשרו שוש יתיראה היא משום דר' דצינא כן נמייאל קחני לה בתו' דביאים ולאי מילתא חיא המשתא טייתא ודא ומשתא סירא פחם קחנא טותיה ועדייןיש רוחקן לדתות בקש ולומר דהרוש לא